

“அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது”

JPL

C12795

பொன்னம்பலம்

12795 CC

272529

அமரர்
கந்தர் பொன்னம்பலம்
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த
நனைவு வெளியீடு
20.06.2019

2
294.5

செய்து

294.5

செய்து
செய்து
செய்து
செய்து
செய்து

உ
சிவமயம்

இவ்வுலகில்
15.06.1939

இறையுலகில்
21.05.2019

அமரர்

திரு.கந்தர் பொன்னம்பலம்

அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு விகாரியதில் வைகாசி யேழாம்நாள்
பூண்டபரத் திருதியையே திதியதுவாய் - ஈண்டுபுகழ்
கந்தர் - பொன்னம்பலனார் செவ்வாய் தினத்தன்று
வேலவன்தாள் சேர்ந்திட்ட நாள்.

P
294.5

சமர்ப்பணம்

வானுறையும்
தெய்வத்தினுள் சங்கமமாகிய
எங்கள் குடும்பத்தின் தலைவரே

நித்தம் நிறைந்துருகி
நெஞ்சம் கதிகலங்கி
நீள்விழி நீரினைச் சிந்த
நினைவு அலைதனில் மூழ்கி
நம்துயர் நிலைத்திட
நின்னுயிர் நீத்த மாயம் தான் என்ன?
நிம்மதியாய் நீர் இறைபதம் சேர்ந்தீர்
நமக்கோ! நின் கனவு
அதுவும் நித்தியம், நிரந்தரம்
எம்மை பிரிந்து சென்ற
எம் தந்தையின்
திருப்பாத கமலங்களுக்கு
இம்மலரினை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இவ்வண்ணம்
குடும்பத்தினர்

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

பகவான் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரா	-	2
பொன் மொழிகள் (காஞ்சிப் பெரியவாள்)	-	3
விநாயகர் வணக்கம்	-	7
விநாயகர் துதி	-	8
விநாயகர் தியான சுலோகம்	-	8
விநாயகர் சோடஷ நாமாவளி	-	9
(i) மூலமந்திரம்	-	9
(ii) காயத்ரீ மந்திரம்	-	9
கணேச பூசையும் காரிய சித்தியும்	-	10
விநாயக அஷ்டோத்தர சதஸ்நாம பூஜை	-	10
காரிய சித்திமாலை	-	14
விநாயகர் அகவல்	-	16
விநாயகர் கவசம்	-	18
வேழமுகம்	-	20
விநாயகர் விரதம்	-	24
விநாயகருடைய விரதங்கள்	-	25
விருத்தசாலப் புராணம்	-	25
வேலை கிடைக்க	-	28
நடராசர் துதி	-	30
நடராசர் தியான ஸ்லோகம்	-	31
நடராசர் சோடஷ நாமாவளி	-	31
(i) மூலமந்திரம்	-	32
(ii) காயத்திரீ மந்திரம்	-	32
சிவபெருமான் வழிபாடு (108 போற்றி)	-	32
அம்பலவாணர் வழிபாடு	-	34
ஈழநாட்டில் உள்ள தலங்கள்		
(i) திருக்கோணமலை	-	36
(ii) திருக்கேதீச்சரம்	-	39
திருச்சிற்றம்பலம்	-	42
திருநீற்றுப்பதிகம்	-	43
பஞ்ச புராணம்	-	45
திருவாசகம் (சிவபுராணம்)	-	46
போற்றித் திருவகவல்	-	49
திருச்சதகம்	-	55
கோவில் மூத்த திருப்பதிகம்	-	56
திருப்பொற்சண்ணம்	-	62
திருப்பள்ளியெழுச்சி	-	66
திருச்சிற்றம்பலக்கோவை	-	68
9ம் திருமுறை - திருவிசைப்பா	-	69
9ம் திருமுறை - திருப்பல்லாண்டு	-	70
10ம் திருமுறை - திருமந்திரம்	-	71
திருக்காளத்தி	-	72
அம்மன் தியான சுலோகம்	-	74
அம்மன் சோடஷ நாமாவளி	-	75
(i) அம்மன் மூலமந்திரம்	-	75
(ii) அம்மன் காயத்தி மந்திரம்	-	75
உமையம்மை வழிபாடு (108 போற்றி)	-	76
மாங்கல்ய பாக்கியம் பெற		
(பதினாறு அம்மன்களை வழிபடும் சுலோகங்கள்)	-	79
சந்தான பாக்கியம் அருளும் சந்தானலட்சுமி துதி	-	87
மகாலட்சுமி துதி	-	87

திருவிளக்கு பூஜை	- 90
திருவிளக்கு துதி	- 90
முயற்சிகளில் வெற்றி பெற	- 94
சரஸ்வதி அந்தாதி	- 95
சரஸ்வதி பாடல்கள்	- 99
சரஸ்வதி கவசம்	- 99
சரஸ்வதி தியானம்	- 100
சகலகலாவல்லிமாலை	- 101
அறுபத்து நான்கு கலைகள்	- 103
சரஸ்வதி துதி	- 104
சரஸ்வதி காயத்ரீ மந்திரம்	- 104
ஸ்ரீதேவி கருமாரியம்மன் ஸ்தோத்திரம்	- 105
அபிராமியம்மை பதிகம்	- 107
அபிராமியந்தாதி	- 111
திருவெம்பாவை	- 123
திருப்பாவை	- 128
முருகன் தியான சுலோகம்	- 136
சோடஷ நாமாவளி	- 137
(i) மூலமந்திரம்	- 137
(ii) காயத்ரீ மந்திரம்	- 137
முருகப் பெருமான் வழிபாடு (108 போற்றி)	- 138
திருமுருகன் அருள்பெற	- 141
இறையருட் பாடல்கள்	- 142
பெரியபுராணம் என்ற திருத்தொண்டர் புராணம்	- 145
திருப்புக்ஷம்	- 148
கந்த சஷ்டி கவசம்	- 156
இறையருள் பெற	- 163
திருமுருகாற்றுப்படை	- 164
திருச்சீரலைவாய்	- 166
கந்தரலங்காரம்	- 174
கந்தரநுபுதி	- 181
திருவேரகம் (சுவாமி மலை)	- 187
பிள்ளைத்தமிழ்	- 188
கந்தன் பாமாலை	- 189
திரு அருட்பா	- 190
மகாவிஷ்ணு தியான சுலோகம்	- 192
மகா விஷ்ணு சோடஷ நாமாவளி	- 192
(i) மூலமந்திரம்	- 193
(ii) காயத்ரீ மந்திரம்	- 193
கிருஷ்ணர் பாடல்	- 193
ஆஞ்சநேயர் அருள் பெற	- 195
இறையருட் பாடல்கள்	- 195
ஐயப்பன் துதிப்பாடல்கள்	- 196
ஐயப்பன் படிப்பாடல்கள்	- 201
இரவில் நடை சாத்தும் சாஸ்தா அஷ்டகம்	- 203
அருள்மிகு ஸ்ரீ ஐயப்பன் 108 சரணக்கோவை	- 204
மன்னித்துக் காத்தருள்க	- 207
ஐயப்பன் அருள்பெற	- 208
ஐயப்பன் நாமாவளிகள்	- 209
பகவான் ஸ்ரீ சத்ய ஸாயி அஷ்டோத்ர நாமாவளி	- 213
நவக்கிரகங்களின் அருள்பெற	- 217
நவக்ரஹ அஷ்டோத்ர சத நாமாவளி	- 220
வாழ்விற்குரிய சிந்தனைகள்	- 224

வாழ்வுய்யாதை

“வாழ்த்தும் வாழ்வு வையகம் மீதில் வந்து பிறந்த அனைவர் தமக்கும் அமைவதில்லை முந்திச் செய்த தவத்தின் பயனாய் முழுதாய் வாழ்வு வாழும்!”.

எழில் கொஞ்சம் ஈழமணித் திருநாட்டின் யாழ்ப்பாணத்தின் ஆனைக்கோட்டை, மானிப்பாயில் தோன்றிய சரவணை மாணிக்கம் தம்பதிகளின் புதல்வன் சுந்தர் அவர்களுக்கும் நாகமுத்தர் சின்னப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மகள் கனகத்திற்கும் விருப்பு மகனாய் இரண்டாம் புதல்வனாய் ஆனித்திங்கள் பதினைந்தாம் நாளில் ஆண்டு முற்பத்தொன்பதில் (15.06.1939) பொன்னம்பலம் வந்து உதித்தார்.

சகோதரிகளாய் வரலஷ்மியும், சுந்தரமும், சகோதரனாய் சரவணமுத்தும் உடனுறைய மகிழ்வாய் வாழ்ந்து மனமே சிறந்தார். துரதிஸ்ட வசமாக தனது 12வது வயதிலேயே அன்புத் தந்தையை இழந்த அன்னார் தன் திறமையை குடும்ப முன்னேற்றத்தில் முழுமையாகச் செலுத்தலானார். “வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவன் வனுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.” எனும் கூற்றுக்கிணங்க இறை பக்தியில் சிறந்து விளங்கிய அன்னார் முருகனையே தன் குலதெய்வமாக கொண்டு தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி மற்றும் கதிர்காம முருகனையே வணங்கி வந்தார்.

சிறுவயதிலிருந்தே தகைவுறு தொழிலை திறமையாய் ஆற்றி நின்றார். சென்ற ஊரெல்லாம் அருகமைந்த ஆலயங்களிற்குச் சென்று வழிபட்டுவந்த அமரரவர் இல்லறம்தனை நல்லறமாக்க அதே இடத்தைச் சேர்ந்த தம்பிப்பிள்ளை செல்லம் தம்பதிகளின் இளைய மங்கை பூமணி அம்மையார் தம்மை கையகப்படுத்தி காதலாய் வாழ்ந்து தொண்டைமானாறு செல்லவச் சந்நிதியான் அருளாய் தவராசா, கலையின்பம், செல்வநாயகம், பிரபாகரன், சுபாஸ்கரன், சிவபாலன், கிருஸ்ணதேவி, குமரன், குமணன் என செல்வங்களைப் பெற்று பெருமையாய் வாழ்ந்தார். தான் பெற்ற

செல்வங்களை அயராது பாடுபட்டு வளர்த்தெடுத்து கல்விச் செல்வம் தனை கற்பித்து மகிழ்ந்துவந்தவேளை நாட்டின் சூழ்நிலைகள் காரணமாகத் தான் பெற்ற மூத்த மகன் தவராசாவும், கடைசி மகன் குமணனையும் இழந்து பெரும் துயருற்றார். இரு மகன்களும் பாதியிலே பாதையை முடிக்க கவலைகொண்டது முழுக்குடும்பமே. இருந்தும் தனது அயராத மனத் துணிவினால் ஏனைய பிள்ளைகளை நல்நிலையாக்கி உயர்வடையச் செய்தார் அன்னார்.

இவர் தனது பிள்ளைகளை வறுமையையும் பொருட்படுத்தாது கண்ணை இமை காப்பது போல காத்து நல்வழியில் வளர்த்தார். இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தில் இனிதே வாழ்ந்து வர பிள்ளைகளும் உறுதுணையாக நின்று இவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வித்திட்டனர்.

தன் மூத்தமகளான கலையின்பத்தினை சிறந்த கல்வியினை கற்பித்து பின்னர், சுதுமலை மானிப்பாய் வாழ் கந்தையா பொன்னம்மா தம்பதியினரின் அருமை மகனாம் சந்திரலிங்கம் தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகளுக்கு மணமுடித்து அனிதா, தர்ஷன், சஸீந்தன், சதீஸ்ராஜ், ரவிராஜ் என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளைகளை கண்டு மகிழ்ந்தார். மூத்த பேரப்பிள்ளை அனிதா விஜயை மணமுடித்து லக்ஸ்மியா என்னும் பூட்டப் பிள்ளையையும், மற்றைய பேரப்பிள்ளையான தர்ஷனுக்கு டிலக்ஷனாவை மணமுடித்து வைத்து இன்புற்றார்.

அடுத்த மகனான செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு தகுந்த கல்வியையும் ஊட்டி அவருக்கு அச்சுத் தொழிலை தெரிந்தெடுத்து அத்துறையிலேயே அயராது உழைக்க வைத்ததன் பயனாக வவுனியா மாவட்டத்தில் வாணி கணனிப் பதிப்பகத்தின் உரிமையாளராய் உயர்த்தி நின்றார். அத்துறையில் காலது ஊன்ற கருத்தாய் தாமும் உதவி நின்றார். யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை வாழ் பஞ்சரத்தினம் தங்கநாயகி தம்பதியினரின் அருமை மகளாம் சிவகாமி (முகாமைத்துவ உதவியாளர், கச்சேரி, வவுனியா) தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகனுக்கு மணமுடித்து ஆதித்தன், பிரணவி என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

மற்றைய மகன் பிரபாகரன் அவர்களுக்கு ஆரம்பக் கல்வியினை முறையாக அளித்து பிரான்ஸ் நாட்டில் வசித்துவர வழிகாட்டினார். கிளிநொச்சி முரசுமோட்டை வாழ் கணேஷபாலேந்திரம் பார்வதிதேவி தம்பதியினரின் அருமை மகளாம் பவாணி தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகனுக்கு மணமுடித்து கோவர்த்தனி, ஆராதனி என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டுமகிழ்ந்தார்.

மற்றைய மகன் சுபாஸ்கரன் உயர்கல்வியை கற்பித்து அவரும் தன் தமயன் வழியிலே அச்சத்துறையை தேர்வு செய்ய உறுதுணையாக நின்று வழிகாட்டி, வவுனியாவில் நியூ வாணி டிஜிற்றல் நிறுவனத்திற்கு உரிமையாளராக்கி உவகை கண்டார். புதுக்குடியிருப்பு வாழ் அழகரத்தினம் சிவபாக்கியம் தம்பதியினரின் அருமை மகளாம் புவனலோஜினி தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகனுக்கு மணமுடித்து கிருத்திகா, பிரசாந் என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டுமகிழ்ந்தார்.

அடுத்த மகன் சிவபாலன் B.A(Hons), MBA in Taxation சிறந்த உயர் கல்வியை வழங்கி தற்போது உதவி ஆணையாளர், உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் அமர்த்தி சமூகத்தில் உயர்நிலையை அடைய உறுதுணையாய் நின்றார். வவுனியாவைச் சேர்ந்த குலசிங்கம் வசந்தமலர் தம்பதியினரின் அருமை மகளாம் தமயந்தி (பிரதி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி) தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகனுக்கு மணமுடித்து அபினன், அபர்னன், அகரதன் என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

இளையமகள் தேவி இங்கிலாந்து நாட்டின் லண்டன் நகரில் வசித்துவருகிறார். தவராசா பேபிகாந்தராணி தம்பதியினரின் அருமை மகளாம் தவக்கொடி தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகளுக்கு மணமுடித்து தானுயன், துவாரகா, துளசி என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

கடைசி மகளாம் குமரனுக்கும் உயர்கல்வியினை வழங்கி பின்னர் அச்சத்துறையை தேர்வு செய்து வவுனியாவில் நியூ வாணி டிஜிற்றல் உரிமையாளராக்கி மகிழ்வுற்றார். ஆனைக்கோட்டை மானிப்பராய் வாழ் லோகநாதன் (ராசன்)

அழகவதி (தயா, த பதியினரின் அருமை மகளாம் கார்த்திகா B.A.(Hons) தன்னை விரும்பி தன் அன்பு மகனுக்கு மணமுடித்து பிருந்தகன் என்னும் அருமைப் பேரப்பிள்ளையையும் கண்டு மகிழ்வுற்றார்.

தன் வாழ்வின் இறுதிக்காலங்களில் வவுனியா மண்ணின் தோணிக்கல் பகுதியிலே ஆதிசிவனின் அருளோடு இன்பமாய் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் அடிக்கடி கூறும் அமிர்த வாசகம் “அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்பதேயாகும்.

இன்பமாய், இனிதாய், எளிமையாய் வாழ்ந்து பேறுகள் பலதைப் பெருமையாய்ப்பெற்று இருக்கையில் கேட்போருக்கு அள்ளிக் கொடுக்கும் உள்ளத்தோடும் வாழ்ந்தார். இந்நிலையில் வாழ்க்கைச் சக்கரம் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் போது காலன் கணக்கு தப்பாது. உரிய நேரத்தில் தனக்குரிய கடமையைச் செய்து முடிப்பான். எல்லோரும் ஏங்கித் தவிக்க எதுவும் கூறாமல் அமைதியாக மெல்ல, மெல்ல இம் மண்ணுலக பற்றுக்களை விட்டு இறைவன் தானே தஞ்சம் என உணர்ந்து ஆண்டு விகாரியதில் வைகாசி ஏழாம்நாள் பூண்டபரத் திருதியையே திதியதுவாய் நாளில் மண்ணுலகத்தை நீத்துச் சென்றார். அமரர் ஆன அன்னார் தம்மின் ஆத்ம சாந்திக்காய் ஆண்டவனைத் துதிப்போம்.

முற்றும்

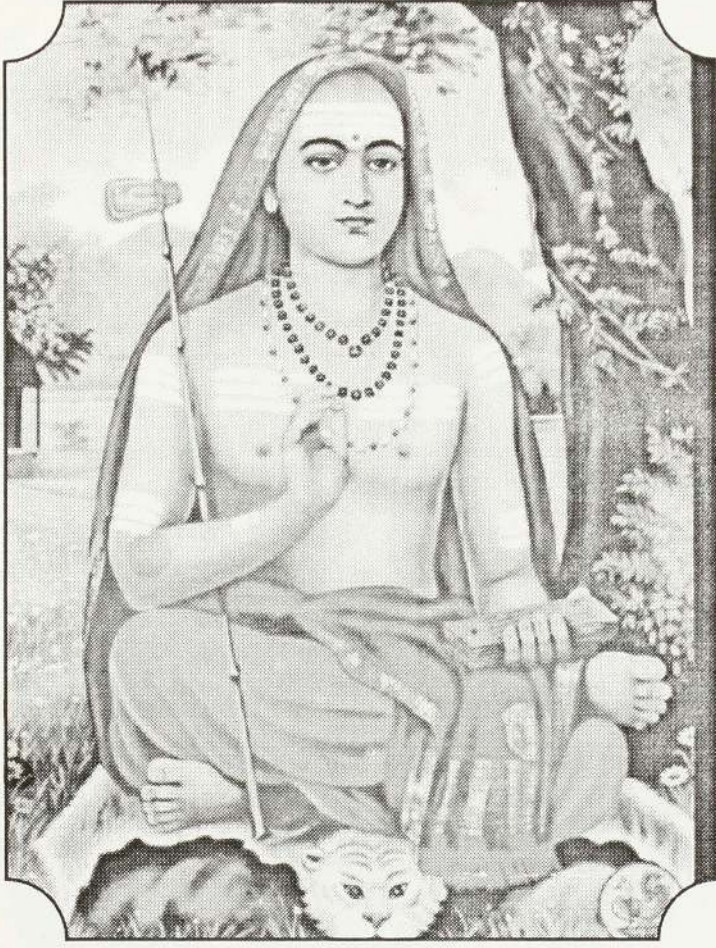
“ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி”

“தாயிற் சிறந்த கோவிலும் இல்லை
தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமும் இல்லை”

உ
ஓம் கணேசாயநம

ஓம் என்னும் பிரணவரூப நாயகா
உமையவளின் பாலனே விநாயகா
தேவர் மூவர் போற்றும் வேத விநாயகா
தேவாதி தேவனே விநாயகா
வல்வினைகள் தீர்க்கும் சக்தி நாயகா
வேண்டும் வரம் தந்திடும் விநாயகா
மோனத்தின் முழுப் பொருளே நாயகா
முக்கண்ணன் மைந்தனே விநாயகா
(ஐய சிவஞானம்)

பகவான் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர்

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே

எமை ஆளாக்கி அருட்பணியில் வழி
நடத்தும் சங்கர பகவத் பாத ஆச்சார்ய
குரு பரம்பரைக்கு எங்களது காணிக்கை

ஹர ஹர சங்கர !! ஜெய ஜெய சங்கர !!

காஞ்சிப் வாரியவாள்
ஸ்ரீ.ஸ்ரீ. சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சுவாமிகள் அவர்களின்

வான் மொழிகள்

- பிரணவத்திலிருந்து சகல பிரபஞ்சமும் ஜீவராசிகளும் தோன்றின. அந்தப் பிரணவத்தின் ஸ்வரூபம் பிள்ளையார்.
- ஜீவனுக்கு அறிவு வேறு எங்கோ இருந்து வரவில்லை. இந்தப் பேரறிவின் திவலைதான் என்று தெரிகின்றது.

- தர்மத்துக்காக நியாயத்துக்காக வித்தைக்காக எதையும் தியாகம் பண்ணவேண்டும் என்று தானே தந்தத்தை ஒடித்து தியாகம் பண்ணிக் காட்டியிருக்கிறார் பிள்ளையார்.
- சமுத்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்வாமிதான் அண்டா, செம்பு, உத்திரணி ஜலமாகவும் இருக்கிறார். தம் சக்தியைச் சிறுசிறு ரூபங்களாகச் செய்து கொண்டு பலவித ஜீவஜந்துக்களாகி இருக்கிறார்.
- மனிதனாகும் போது கடவுள் மனம் என்ற ஒன்றைக் கொடுத்து அதைப் பாவ புண்ணியங்களில் ஈடுபடுத்திப் பலனை அனுபவிக்க வைக்கிறார்.
- உலகனைத்தும் நாமாகத் தோன்றவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஞானம் ஒருவனுக்கு அனுபவத்தில் வந்தால் அவன் சண்டாளனாயிருந்தாலும் அவன்தான் பண்டிதன்.
- போட்டி இருக்கிற வரையில் யாருக்கும் மனநிறைவு உண்டாகாது.
- இருட்டை விரட்டுகிற ஞானப்பிரகாசத்தை அடைகிற பிரயாசையை நாம் ஒருபோதும் தளரவிடக்கூடாது.
- கஷ்டங்களைக் கண்ட இடத்தில் போய்ச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் கேட்பவர்கள் எப்படி எடுத்துக் கொள்வார்களோ என்றில்லாமல் பகவானிடம் கஷ்டத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

- பிரபஞ்சத்தை நடத்தி இத்தனை காரியங்களைச் செய்தும் கவனித்தும் பலனளித்தும் வந்தாலும் ஸ்வாமி இதனாலெல்லாம் மனம் சலிக்காமல் சாந்தமாக இருக்கிறார்.
- ஆத்மவிசாரம், தியானம், யோகம் இவைகளால்தான் நம் மனசை 'பட்ட கட்டை' மாதிரி ஆக்கிக் கொண்டு நிறைந்த நிறைவாக இருக்கமுடியும் என்பது உண்மை.
- “ஒரு ஜன்மாவில் இவன் பண்ணிய பாவங்களை இன்னொரு ஜன்மாவிலாவது தீர்த்துக் கொள்ளட்டும்” என்கிற மகாகருணையினால்தான் ஈசுவரன் மறுபடி ஜன்மா தருகிறார்.
- பிறவி கிடைத்தால் ஜீவன் பூரணத்துவம் அடைய மார்க்கம் உண்டாகும். அதற்காகத்தான் காமமே வைத்திருக்கிறது. ஒருவனுடைய சுகத்திற்காக அல்ல.
- அவரவர்கள் நிறைவை உண்டு பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய மதம்.
- நாமே நம்மைப் பரீட்சை பண்ணிக் கொள்ளலாம். பரீட்சை செய்து கொள்வதற்காகத்தான் பகவான் ஸ்வப்பனம் உண்டாக்கி இருக்கிறார்.
- உடம்பில் சக்தி குறையும் போது நோய் வருகிறது. வியாதி வருவதற்கு நம்முடைய பலஹீனம்தான் காரணம்.

- ஜகன்மாதாவைத் தெரிந்து கொள்கிற வரைதான் துவேஷம், விரோதம், வெறுப்பு எல்லாம் இருக்கும். அவளைத் தெரிந்து •கொண்டபின் இவை எல்லாம் மறைந்து எல்லோரும் சகோதரர்கள் என்ற அன்பு வந்துவிடும்
- நம்மிடையே குறையிருக்கிற வரைக்கும் பிரசாரம் பண்ண முடியாது. நிறைவு வந்தால் பிரசாரம் பண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை.
- நம்முடைய மதங்கள் எல்லாம் வேதத்தில் இருந்து உண்டானவை. வேர் ஒன்று, கிளைகள் பல.
- சுஸ்வரமாக வீணையை மீட்டிக் கொண்டு சுருதி சுத்தமாக லயம் தவறாமல் நாதோபாசனை செய்துவிட்டால் போதும். தியானம் வேண்டாம், யோகம் வேண்டாம்.
- சத்தியத்தை, சர்க்கரைப் பூச்சிட்ட மாத்திரைகளாக்கித் தரவேண்டும். சர்க்கரைப் பூச்சுத்தானே தவிர முழுவதும் சர்க்கரையாகிவிடக் கூடாது.

விநாயகர் வணக்கம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத்
ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே.

மூஷிகவாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமரகர்ண விலம்பித ஸூத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்னவிநாயக பாதநமஸ்தே

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராளர்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்து தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றும் தா

- ஒளவையார்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவார்தம் கை.

தியான சுலோகம்

ஓம் கஜானனம் பூதகணாதி ஸேவிதம்
கபித்தஜம்பு பல சார பட்ஷிதம்
உமா ஸுதம் சோக வினாச காரணம்
நமாமி விக்னேஸ்வர பாத பங்கஜம் !

பிடியதன் உரு உமை கொளமிசு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வழி வலமுறை இறையே!

சோடஷ நாமாவளி

1. ஓம் சுமுகாய நம:
2. ஓம் ஏக தந்தாய நம:
3. ஓம் கபிலாய நம:
4. ஓம் கஜகர்ணகாய நம :
5. ஓம் லம்போதராய நம:
6. ஓம் விகடாய நம:
7. ஓம் விக்னராஜாய நம:
8. ஓம் கணாதிபாய நம:
9. ஓம் தூமகேதவே நம:
10. ஓம் கணாத்யசாய நம:
11. ஓம் பாலசந்த்ராய நம:
12. ஓம் கஜானனாய நம:
13. ஓம் வக்ரதுண்டாய நம:
14. ஓம் தூர்ப கர்ணாய நம:
15. ஓம் ஹேரம்பாய நம:
16. ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம:

“ஓம் மஹாகணபதியே நம:

நானாவித பரிமள பத்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி!

கணபதி மூலமந்திரம்

(ஐய மந்திரம்)

ஓம் கம் கணபதியே நம:

காயத்ரீ மந்திரம்

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே

வக்ரதுண்டாய தீமஹி
தந்நோ தந்தி: ப்ரசோதயாத்

கணேச புஜையும் காரிய சித்தியும்

விநாயகர் வாழ்த்து

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கட வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவோம்.

நம் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்கள் முழு உருப்பெறவும்,
செயல்பட வேண்டிய காரியங்கள் இடரின்றி நிம்மதி
நிறைவேறவும், மனசஞ்சலத்தில் இருந்து விடுபட்டு நிம்மதி
அடையவும், வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையவும்
முழுமுதற் கடவுளாம் எம்பெருமான் விநாயகரை ஜோதிஷ
ரீதியான வழிபட்டு வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவோமாக!

ஓம் கார ரூபத்தின் உறைவிடமாகி ஆனந்தத்தின்
இருப்பிடமாய் இருக்கும் விநாயகப் பெருமான் ஜோதிஷ
சாத்திரத்தில் சனிபகவானையும் கேது கிரகத்தையும் ப்ரீதியான
கிரகங்களாக்கிக் கொண்டார்.

உருண்டு செல்லும் வாழ்க்கையை தன் 'கோல்' சக்தியால்
நிறுத்தி நம்மை அந்தஸ்தில் உயர்த்தி ஆனந்தமயமான
வாழ்க்கையை அளிக்கும் கடவுளே விநாயகப் பெருமான்.
இத்தத்துவத்தை உணர்த்தியதே பிள்ளையார் சுழி.

வாரநாட்களில் செவ்வாய்க்கிழமையும், சனிக்கிழமையும்,
அமாவாசைக்கு 4ம் நாள் (சுகல் பக்ஷ) சதுர்த்தியும்
இப்பெருமானுக்கு உகந்த நாட்களாகும்.

விநாயக அஷ்டோத்தர

சுதஸ்நாம புஜை

ஓம் கஜானனாய நம:
ஓம் கணாத்யக்ஷாய நம:
ஓம் விக்னராஜாய நம:
ஓம் விநாயகாய நம:
ஓம் த்வை மாதூராய நம:

ஓம் த்விமுகாய நம:	
ஓம் ப்ரமுகாய நம:	
ஓம் ஸமுகாய நம:	
ஓம் க்ருதினே நம:	
ஓம் சுப்ரதீபாய நம:	10
ஓம் ஸுகநிதயே நம:	
ஓம் ஸுராத்யக்ஷாய நம:	
ஓம் ஸுராரிக்னாய நம:	
ஓம் மஹாகணபதயே நம:	
ஓம் மான்யாய நம:	
ஓம் பவாத்மஜாய நம:	
ஓம் புராண புருஷாய நம:	
ஓம் பூஷ்ணே நம:	
ஓம் புஷ்கரோத்க்ஷிப்த சாரினே நம:	
ஓம் அக்ர கண்யாய நம:	20
ஓம் அக்ர பூஜ்யாய நம:	
ஓம் அக்ர காமினே நம:	
ஓம் மந்த்ரக்ருதே நம:	
ஓம் சாமீகரப்ரபாய நம:	
ஓம் ஸர்வஸ்மை நம:	
ஓம் ஸர்வோ பாஸ்யாய நம:	
ஓம் ஸர்வகர்த்தரே நம:	
ஓம் ஸர்வநேத்தரே நம:	
ஓம் ஸர்வஸித்திப்ரதாய நம:	
ஓம் ஸர்வஸித்தாய நம:	30
ஓம் மஹாகாலாய நம:	
ஓம் மஹாபலாய நம:	
ஓம் ஹேரம்பாய நம:	
ஓம் லம்பஜடராய நம:	
ஓம் ஹ்ரஸ்வக்ரீவாய நம:	
ஓம் மஹோதராய நம:	
ஓம் மகோத்கடாய நம:	
ஓம் மஹாவீராய நம:	
ஓம் மந்த்ரினே நம:	
ஓம் மங்களஸ்வராய நம:	40
ஓம் ப்ரமதாய நம:	
ஓம் ப்ராக்ஞாய நம:	
ஓம் மோதகப்ரியாய நம:	
ஓம் காந்திமதே நம:	
ஓம் க்ருதிமதே நம:	

ஓம் கானே நம:	
ஓம் கபித்த மனஸ்பிரியாயை நம:	
ஓம் ப்ரம்ஹசாரிணே நம:	
ஓம் ப்ரஹ்மரூபிணே நம:	50
ஓம் ப்ரஹ்ம வித்யா நிதான புவே நம:	
ஓம் ஜிஷ்ணவே நம:	
ஓம் விஷ்ணுப்பிரியாய நம:	
ஓம் பக்த ஜீவிதாய நம:	
ஓம் ஜிதமன்மதாய நம:	
ஓம் ஐஸ்வர காரணாய நம:	
ஓம் ஜ்யாயஸே நம:	
ஓம் யக்ஷ கின்னரஸேவிதாய நம:	
ஓம் கங்கா ஸுதாய நம:	
ஓம் விக்னகர்த்தரே நம:	
ஓம் விக்ன ஹந்த்ரே நம:	60
ஓம் விஸ்வ நேத்ரே நம:	
ஓம் விராட்பதேய நம:	
ஓம் மங்கள் கணேசா நம:	
ஓம் ஸ்ரீபதேய நம:	
ஓம் வாஃபதேய நம:	
ஓம் ச்ருங்காரிணே நம:	
ஓம் ஆச்ரிதவத்ஸலாய நம:	
ஓம் சிவப்ரியாய நம:	
ஓம் சீக்ரகாரிணே நம:	70
ஓம் சாஸ்வதாய நம:	
ஓம் ஓம்பலாய நம:	
ஓம் ப்லோத்ததாய நம:	
ஓம் பக்த நிதயே நம:	
ஓம் பாவகம்யாய நம:	
ஓம் மங்கள்ப்ரதாய நம:	
ஓம் அவ்யக்தாய நம:	
ஓம் அபாக்ருதபராக்வராய நம:	
ஓம் ஸத்யதர்மிணே நம:	
ஓம் ஸத்யை நம:	80
ஓம் ஸரஸாம்புநிதியே நம:	
ஓம் பாஹேசாய நம:	
ஓம் தேசாங்காய நம:	
ஓம் மணி கிண்கிணிமேகலாய நம:	
ஓம் சமஸ்ததேவதா முர்த்தயே நம:	
ஓம் ஸஜிஷ்ணவே நம:	

- ஓம் ஸத்தோத்திதாயை நம:
- ஓம் விகாதகாரிணே நம:
- ஓம் விஸ்வக்ருமே நம:
- ஓம் விஸ்வரக்ஷாக்ருதயே நம: 90
- ஓம் பஞ்சஹஸ்தாய நம:
- ஓம் பார்வதி நந்தனாய நம:
- ஓம் ப்ரபவே நம:
- ஓம் குமாரகுரவே நம:
- ஓம் குஞ்ஜராஸூர பஞ்ஜனாய நம:
- ஓம் காணாதீசாய நம:
- ஓம் கம்பீர நின தாய நம:
- ஓம் வடவே நம:
- ஓம் அபீஷ்டவரதாய நம:
- ஓம் ஜ்யோதிஷே நம: 100
- ஓம் ஆக்ராந்தசதஸதத் பிரபவே நம:
- ஓம் கல்யாணருரவே நம:
- ஓம் உன்மத்தவேஷாய நம:
- ஓம் வரஜிதே நம:
- ஓம் சமஸ்த ஜகதா தாராய நம:
- ஓம் ஸர்வைர்யப்ரதாய நம
- ஓம் ஸ்ரீ விக்நேஸ்வராய நம:
- ஓம் ஸ்ரீ மகாகணபதியே நம: 108

272529

நானாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி

தசாங்கம் குக்குலொ பேதம் ஸுகந்தம் ஸுமனோகரம்
 தூபம் க்ரு ஹாண தேவேச உமாபுத்ரம் நமோஸ்துதே
 மகா கணபதயே நம: தூபம் ஆக்ரபயாமி
 (சாம்பிராணி காண்மிக்க)

ஸாஜ்யம் த்ரிவர்த்தி ஸம்யுக்தம் வஹ்நினா யோஜிதம்மயா
 க்ருஹாண மங்களம் தீபம் ஈச புத்ர நமோஸ்துதே
 மஹா கணபதயே நம: தீபம் தர்சயாமி, தீபானந்தரம்
 ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி

நைவேத்யம் ஷட் ரஸோபேதம் பல லட்டுகமோதகரன்
 பஷ்யம் போஷ்யம் சலேஹியம் ச ஸம்க்ருஹாண கணாதிப:

(முன்பு குறிப்பிட்ட நிவேதனம் பொருளை நிவேதனம் செய்க)

127950

காரியசித்திமாலை

இந்த ஸ்தோத்திரமாலையை தினமும் மூன்றுமுறை
அல்லது முடிந்தவரை ஓதுக.

சகல காரிய சித்தி உறுதி
காசிபமாமுனி அருளியது

பந்தம் அகற்றும் அநந்தகுணப் பரப்பும்
எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில் ஈண்டி
இருந்து கரக்குமோ
சந்தமறை ஆகமங் கலைகள் அனைத்தும்
எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்புகூறத் தொழுகின்றாம்.

1

உலகமுழுதும் நீக்கமற ஒன்றாய்
நிற்கும் பொருள் எவன் அவ்
உலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறாதமேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலைக் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றாம்

2

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
எரிவீழும் பஞ்சென மாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுர்வாழ்பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க்கு ஊறின்றி
கருமம் எவனால் முடியும் அத்
தடவுமருப்புக் கணபதி பொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றாம்

3

மூர்த்தியாகித் தலமாகி முந்நீர்
கங்கை முதலான
தீர்த்தமாகி அறிந்தறியாத்
திறத்தினானும் உயிர்க்கு நலம்

ஆர்த்திநாளும் அறியாமை அகற்றி
அறிவிப்பான் எவன் அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து
சரணம் அடைகின்றாம்.

4

செய்யும் வினை முதல்யாவன்
செய்யப்படும் அப்பொருள் யாவன்
ஐயமின்றி உளதாகும் அந்தக்
கருமப் பயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
புரிந்து சரணம் அடைகின்றாம்

5

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
விமலன்யாவன் விளங்குபர
நாதமுடிவில் வீற்றிருக்கும் நாதன்எவன்
எண்குணன் எவனப்
போதமுதலைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து
சரணம் அடைகின்றாம்

6

மண்ணின் ஓர் ஐங்குணமாகி வதிவான்
எவன் நீரிடை நான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின் மூன்றாய்
நவில்வான் எவன் வளியின்
எண்ணும் இரண்டு குணமாகி இயைவான்
எவன் வானிடை ஒன்றாய்
அண்ணல் எவன் அக்கணபதியை அன்பிற்
சரணம் அடைகின்றாம்.

7

பாச அறிவில் பசுஅறிவில்
பற்றற்கரிய பரன்யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பயிலப் பணிக்கும் பரன்யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
மாற்றி மேலாம் அறிவான
தேசன் எவன் அக்கணபதியைத்
திகழ்ச் சரணம் அடைகின்றாம்.

8

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச்செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்புபலஇசைபாடப்
பொன்னரை ஞாணும்பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழகெறிப்பப்
பேழைவயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விழங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியுந்
திரண்ட முப்புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதனீன்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாஹன
இப்பொழுதென்னை யாட்கொளவேண்டி
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் மறுத்து
திருந்திய முதையைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயத் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கருளிக்
கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டாவுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினையறிவித்து
திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே

இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்து
 கடையிற் சுழிமுனை காபலமும் காட்டி
 மூன்றுமண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பார்பின் நாவி லுணர்த்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தனியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளி
 புரியட்ட காயம்புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்தித்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கிய எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியின்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்து அருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்து
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

(விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று)

விநாயகர் கவசம்

(இது முக்கல முனிவருக்கு காசிய மகரிஷி உபதேசித்தது
இதைத் தமிழில் கச்சியம் சுவாமிகள் பின்வருமாறு யாடித்
தந்துள்ளார்)

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசவுந் தரதேக
மதோற்கடர்தாம் அமர்ந்து காக்க
விளரறநெற் றியைஎன்றும் வியங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வில்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க

1

கவின்வளரும் அதரம்கச முகர்காக்க
தாலாங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சிபுகம் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க அள்ளிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க.

2

காமருபு முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்ககளம் கணேசர் காக்க
வாமமுறும் இருதோளும் வயங்குகந்த்
பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா
சன்சாக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்கஅகட்
டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க.

3

பக்கம் இரண்டையும்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபு டணர்தாம் காக்க
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்கசக னத்தை அல்லல்
உக்ககண பன்காக்க ஊருவைமங்
களமூர்த்தி உவந்து காக்க.

4

தாழ்முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்கஇரு
 பதம்ஏக தந்தர் காக்க
 வாழ்கரம்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
 முன்கையை வணங்கு வார்நோய்
 ஆழ்தரச்செய் ஆசாபு ரகர்காக்க
 விரல்பதும் அத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரும் நகங்கள் விநா
 யகர்காக்க கிழக்கினிற் புத் தீசர்காக்க

5

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கஉமா
 புத்திரன்தென் ஆசைகாக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க
 விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
 னன்காக்க திகழ்உ தீசி
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கில்
 ஈசநந் தனரே காக்க

6

ஏகதந்தர் பகல்முழுதுங் காக்கஇர
 வினும்சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கஇராக்
 கதர்புதம் உறுவே தாளம்
 மோகினிப்பேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரும் முடிவி லாத
 வேகமுறு பிணிபலமும் விலக்குபுபா
 சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க

7

மதிஞானம் தவம்தானம் மானம்ஒளி
 புகழ்குலம்வண் சரீரம் முற்றும்
 பதிவான தனம்தானி யம்கிருகம்
 மனைவிமைந்தர் பயில்நட் பாதிக்க
 கதியாவும் கலந்து சர்வா யுதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாரும் சுற்றமெலாம் மயுரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக்காக்க

8

வென்றிசீ விதம்பகபிலர் காக்ககரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வா றிதுதனைமுகுக் காலமும்ஓ
 திடினும்பால் இடையு றொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவரர்காள் அறிமின்கள்
 யாரொருவர் ஓதினாலும்
 மன்றஆங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும்

9

உண்டுடுத்தி உறங்கியெழுந் தோயாம லலைந்தென்ன
 கண்டெடுத்த மாமுதல்கல் யாணபுரிக் கணபதிக்கும்
 தண்டனிட்டார்க் கின்னருள்கூர் தேசிகரா மன்னவர்க்கும்
 செண்டுமல்லி மாலையிட்டுச் செந்தமிழ் வாழ்ந்திட வாழ்வோம்

(வெண்பா)

எல்லா உயிர்க்குயிரா யாளுமிறை ஈசனுமை
 கல்யாணஞ்சேர் மடத்தைக்கண் பார்த்திவ்-வெல்லையிலே
 காவற்குப் பல்லக்குப் பூதத்தைக் காக்கவைத்தே
 யாவர்குஞ் சித்தம் நிறைந்தார்.

உ

சிவமயம்

வேழமுகம்

வேழமுகத்து விநாயகனைத் தொழ
 வாழ்வு மிகுத்து வரும்
 வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழத்
 துள்ளியோடும் தொடர்ந்த வினைகளே !

சிந்தித்தவர்க்கருள் கணபதி	ஜெயஜெய
சீரிய யானைக் கன்றே	”
அன்புடை அமரரைக் காப்பாய்	”
ஆவித்துணையே கணபதி	”
இண்டைச் சடைமுடி இறைவா	”
ஈசன் தந்தருள் மகனே	”
உன்னிய கருமம் முடிப்பாய்	”

ஊர் நவசக்தி உகந்தாய்	ஜெயஜெய
எம்பெருமானே இறைவா	"
ஏழுலகுந்தொழ நின்றாய்	"
ஐயா கணபதி நம்பியே	"
ஒற்றை மருப்புடை வித்தகா	"
ஒங்கிய யானைக் கன்றே	"
ஒளவிய மில்லா அருளே	"
அஃகர வஸ்து வானவா	"
கணபதி என்வினை களைவாய்	"
ஙப்போல் மழுவொன்றேந்தியே	"
சங்கரன் மகனே சதுரா	"
ருயநம்பினர்பால் ஆடிய	"
இடம்படு விக்ன விநாயகா	"
இணங்கிய பிள்ளைகள் தலைவா	"
தத்துவ மறைதெரி வித்தகா	"
நன்னெறி விக்ன விநாயகா	"
பள்ளியில் உறைதரும் பிள்ளாய்	"
மன்றுள் ஆடும் மணியே	"
இயங்கிய ஞானக்குன்றே	"
அரவக் கிண்கிணி ஆர்ப்பாய்	"
இலகக் கொம்பொன்று ஏந்தியே	"
வஞ்சனை பலவும் தீர்ப்பாய்	"
அழகிய யானைக் கன்றே	"
இளமத யானை முகத்தாய்	"
இரகுபதி விக்ன விநாயகா	"
அனந்தலோ டாதிய அடிதொழ அருளே	"

பிள்ளையார் பிள்ளையார்
பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
ஆற்றங்கரை ஓரத்திரே
அரச மரத்தின் நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார்
வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

யானை முகம் கொண்டவர்
ஐந்து கரங்கள் உடையவர்
பானை வயிறு படைத்தவர்
பக்தர் குறையைத் தீர்ப்பவர்

மஞ்சளிலே செய்யினும்
மண்ணினாலே செய்யினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
நெஞ்சில் ஆழ்த்தும் பிள்ளையார்

ஆறுமுக வேலனுக்கு
அண்ணனான பிள்ளையார்
நேரும் துன்பம் யாவையும்
நீக்கி வைக்கும் பிள்ளையார்

அவல் கடலை சுண்டலும்
அரிய மோதகங்களும்
கவலையின்றித் தின்னுவார்
கருணைமாரி பொழிகுவார்

கலியுகத்து விந்தைகளைக்
காணவேண்டி அனுதினம்
எலியின் மீது ஏறியே
இஷ்டம் போலச் சுற்றுவார்

மதம்மூன்றும் ஆறாக வருங்களிற்று
முகத்தானை மனத்தி லேதான்
பதம்ஊன்றும் அருந்தவர்க்கும் பதம்மூன்று
கடந்தபதம் பாலிப் பாணை

விதம்மூன்று புரம்கடிந்தார் அளித்து அருளும்
ஒருமுதலை வேரோ டேசஞ்
சிதம்மூன்று பிறப்புஒழிக்கும் ஆனைதிறை
கொண்டவனைச் சிந்தை சேர்ப்போம்

- சைவஎல்லப்ப நாவலர்

தழைவிரி கடுக்கை மாலைத்
தனிமுதல் சடையில் தூடும்
குழவிவெண் திங்கள் இற்ற
கோட்டது குறை என்று எண்ணிப்
புழைநெடும் கரத்தால் பற்றிப்
பொற்புற இணைத்து நோக்கும்
மழைமதக் களிற்றின் செய்ய
மலரடி சென்னி வைப்பாம்

- அதிவீரராமபாண்டியன்

மும்மைப் புவனம் முழுதுஈன்ற
 முதல்வி யோடும் விடைப்பாகன்
 அம்மை தருக முத்தம் என
 அழைப்பு ஆங்கே சிறிது அகன்று,
 தம்மில் முத்தம் கொள, நோக்கிச்
 சற்றே நகைக்கும் வேழமுகன்
 செம்மை முளரி மலர்ந்தாள், எம்
 சென்னி மிசையில் புனைவாமே.

- நந்திக்கலம்பகம்

கணபதி கணபதி பாலயமாம் கௌரீ தனயா பாலயமாம்
 கௌரீ நந்தன கஜவதனா கணேச வரதா மாம் பாஹி
 கஜமுக கஜமுக கணநாதா கணேச வரதா மாம் பாஹி
 கஜானனா ஓம் கஜவதனா கஜமுக வரதா கஜானனா
 மூஷிக வாஹன கஜானனா மோதக ஹஸ்தா கஜானனா
 சாமர கர்ண கஜானனா விளம்பித ஸுத்ரா கஜானனா
 வாமன ரூபா கஜானனா மஹேச்வர புத்ரா கஜானனா
 விக்ன விநாசக கஜானனா பாத நமஸ்தே கஜானனா
 பக்தஜன ப்ரிய கஜானனா பார்வதி புத்ரா கஜானனா
 பாஹி பாஹி கஜானனா பார்வதி நந்தன கஜானனா

உம்பர் தரு தேனுமணிக்
 ஒண் கடலில் தேனமுதத்
 இன்பரசத்தே பருகப்
 என் தனுயிர்க் காதரவும்
 தம்பி தனக்காக வந்த
 தந்தை வலத் தாலருங்கை
 அன்பர் தமக்கான நிலை
 ஐந்து சுரத்தானை முகப்

கசிவாகி
 துணர்வூறி
 பலகாலும்
 அருள்வாயே
 துணைவோனே
 கனியோனே
 பொருளோனே
 பெருமானே

- அருணகிரிநாதர்

சதுர்த்தி விரதம்

ஒரு சமயம் விநாயகர் கைலாயத்தில் நர்த்தனம் செய்திருக்கிறார். சரிந்த தொந்தி குறுகிய கால்கள். இவரைப் பார்த்த சந்திரன் சிரித்தான். ஒன்று சிரிப்பை அடக்கி இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் அப்படி சிரித்ததற்கு ஒரு பொய்யையாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும். சந்திரன் இந்த இரண்டையும் செய்யவில்லை. விநாயகர் கோபித்து சந்திரனைச் சபித்தே விட்டார். சாபம் : “அன்று முதல் சந்திரன் உருவை எவருமே பார்க்கமாட்டார்கள். கண்டவரும் நிந்தை செய்து ஒதுக்குவார்கள். அத்தகைய நீசனாக ஆகட்டும்” என்பதுதான்.

சந்திரன் அன்றுமுதல் கலையிழந்து தேய்ந்து மெலிந்தான். கண்டவரும் ஒதுக்கினர். கடைசியில் விநாயகரிடமே வந்து மன்னிப்புக் கேட்டான். விநாயகர் மனம் இரங்கி சுக்ல சதுர்த்தியில் உன்னைக் காண்பவர்க்கெல்லாம் வீண் அபவாதம் ஏற்படட்டும். ஆனால் ஆவணி மாதம் சுக்ல சதுர்த்தியில் என்னைப் பூஜித்தால் அந்த அபவாதம் நீங்கட்டும் என்று சாபத்தை மாற்றினார். இது காரணமாக வளர்பிறை (நான்காம் பிறை) சதுர்த்தியன்று இன்று மக்கள் சந்திரனைப் பார்க்காது ஒதுக்கிறார்கள். அப்படித் தப்பித்தவறி பார்ப்பவர்கள் ஆவணி மாதம் சுக்ல சதுர்த்தியில் விரதம் அனுஷ்டித்து விநாயகரை வணங்கி சாப விமோசனம் பெறுகின்றனர்.

அன்று முதல் சதுர்த்தி விரதம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்விரதம் முக்கியமாக பெண்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. காரணம் இந்த உலகில் ஆண்களைவிட பெண்களே காரணம் இல்லாமல் வீண் அபவாதத்துக்கு உள்ளாகின்றனர். ஆதலால் அவர்கள் மேல் ஏற்படும் வீண் அபவாதங்கள் நீங்கவும் அவர்கள் விரும்பும் பிள்ளைப்பேறு முதலிய எண்ணங்கள் சித்தி பெறவும் சித்தி விநாயகரை அவர் விரும்பிய சதுர்த்தி அன்று விரதம் அனுஷ்டித்து வழிபடவேண்டும். வருஷம் முழுவதும் 24 சதுர்த்தியிலும் விரதம் அனுஷ்டிப்பதோடு ஆவணி சுக்ல சதுர்த்தியில் விரதம் பூர்த்தி செய்து விநாயகரை வழிபடுவது மூலம் பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறலாம்.

விநாயகருடைய விரதங்கள்

வெள்ளிக்கிழமை, சதுர்த்தி, மார்கழி மாதம் வளர்பிறை ஷஷ்டி ஆகிய நாட்களில் விநாயகரை நன்கு உபவாசம் இருந்து வழிபட வேண்டும்.

ஆவணி வளர்பிறை சதுர்த்தி மிகவும் சிறந்தது.

விரத நாளில் விநாயகர் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று நெய் தீபம் இட்டு அறுகு சாத்தி வலம் வந்து குட்டிக் கொண்டு தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபாடு புரிக.

விநாயகருக்கு துளசி சாத்துதல் கூடாது.

272529

விருத்தாசலப் புராணம்

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைப் போக்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாய்.

ஸ்ரீ விநாயக ஸதகம்

குருவே பரமன் கொழுந்தே பணிந்தேன்
குவலயம் போற்றும் கணநாதா!
வருவாய் நினைவில் வந்தெனை ஆள்வாய்
வடிவேலனின் சோதரனே

நன்னெறி

மின்னெறி சடாமுடி விநாயகன் அடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

விநாயகர் துதி

அல்லல்போம் வல்வினைபோம்
அன்னை வயிற்றில் பிறந்த
தொல்லைபோம் போம்
போகாத் துயரம்போம்
நல்ல குணமதிக மாமருணைக்
கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும்
செல்வ கணபதியைக்
கைதொழுதக்கால்

திருமதி சௌந்திரா கைலாசம்

தொழுது நெஞ்சருகி நாளும்
தோத்திரம் புரிவோம் பொங்கி
அழுத கண்ணீரில் மூழ்கி
ஆனந்த முத்தெடுப்போம்
எழுதுதற்கு அரிய யானை
எழில் முகன் அடியில் நம்மை
முழுதுமாய் ஒப்படைக்க
முந்துவோம் முந்துவோம்!

திருவந்றி - அருட்கவி ஸ்ரீ காளிதாசர்

இகநலம் பரநலம் இரண்டும் வாய்க்குமே
துகலெனத் தகர்ந்திடும் துயரத் தொல்வினை
புகலெனப் பணிபவர் புனிதப் புந்தியுள்
தகவுறுங் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே

மறைமொழி மனத்துற மலரார் மாணடி
நிறைமதி நிலவு செந்நெறியை நல்குவாய்
முறையிது வழிபட எனுமா மூலமே
இறையெனுங் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே

வெற்றி வேற்கை

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்
சரண அற்புதமலர் தலைக் கணிவோமே.

நவந்தேசுவரசுவாமி குறவஞ்சி

சீர் மாகரியின் செழு மாமுகவா
தேர் மாமகுடந் திகழ் அம்பகவா
கார்ஆகு இணை கழல் பாவியவா
பாரார் சிகரைப்பதி மேவியவா

திருமூலர்

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி என்றிடக் கரும மில்லையே

யாரதியார்

எனக்கு வேண்டும் வரங்களை
இசைப்பேன் கேளாய் கணபதி
மனதிற் சலனம் இல்லாமல்
மதியில் இருளே தோன்றாமல்
நினைக்கும் பொழுது நின் மவுன
நிலை வந்திட நீ செயல் வேண்டும்
கணக்குஞ் செல்வம் நூறுவயது
இவையும் தர நீ கடவாயே!

ஒளவையார் பாடல்கள்

வாக்குண்டாம் நல்ல மன முண்டாம் மாமலரார்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனே
வினைகள் தீர்க்கும் ஐங்கரனே
அன்னை பராசக்தி அருந்தவப் புதல்வா
ஆனைமுகத்து விநாயகனே

(வெ)

வேலை கிடைக்க

விநாயகர் துதி

நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவாணைப் பதம் பணிவாம்

- கந்தரனுபூதி

ஓதவினை அகலும் ஓங்குபுகழ் பெருகும்
காதல் பொருளனைத்தும் கைகூடும் - சீதப்
பனிக்கோட்டு மால்வரைமேல் பாரதப்போர் தீட்டும்
தனிக்கோட்டு வாரணத்தின் தாள்.

- பெருந்தேவனார்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருகும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலால் கூப்புவார் தம்கை.

- கபிலதேவர்

வேலை கிடைக்க வேலவர் தூது

சீருலவும் தென்பழனி தெண்டா யுதபாணிப்
பேருலவும் மாலைதனைப் பிரபஞ்சத் திற்பாடப்
பாருலவும் மேருதனிற் பாரதத்தை நேர்வரைந்து
காருலவுந் தொந்திக் கணபதிதான் காப்பாமே !

இறையருட்பாக்கள்

வையாபுரி நாட்டில் வளர்ந்திடுமென் ஐயனுக்கு
ஐயாயிரம் சரணம் அடிபணிந்து தெண்டனிட்டேன்
மெய்ஞான தேசிகனே வேலாயுதம் படைத்த

வையாபுரிக் கரசே வருவாய் இது சமயம்
ஆறாறு நூறாறு அஷ்டமங் கலஞ்சுழ்ந்த
வீரா சிவகிரியின் வேலாயுதச் சாமி
சூராத்ரி படைவென்ற சுப்பைய்யா இப்போது
வாரா திருப்பதென்ன வருவாய் இதுசமயம்.

தஞ்சமென் றநின்பதத்திற் சரணம் புகுந்த என்றன்
நெஞ்சிற் கவலை யெல்லாம் நீதீர்க்க வேணுமையா
அஞ்சலென்று வந்தவர்க்கு ஆதரவு சொல்லுமிப்போ
மஞ்சரி மணவாளா வருவாய் இதுசமயம்.

மங்கை நகரதனில் மறையோதும் வேதியராய்
அங்கசனைக் காய்ந்த அரனார் திருமகனே
சங்கர நாராயணர்சொல் சண்முகனே கந்தையா!
மங்கைவள்ளி பங்காளா வருவாய் இதுசமயம்.

ஏன்தான் முருகா இரக்கமில்லை யோஉனக்கு
நான்தான் உரைப்பதுவும் நற்செவியில் கேட்கல்லையோ!
சார்ந்தோடும் வாவித்தடாகமும் வையாபுரியின்
மாற்தோப்பும் விட்டு வருவாய் இதுசமயம்.

ஜெகமே அளந்த அருள் திருமால் மருகோனே
அகமே உருகுதைய்யா ஆற்றுதற்கு நீ இரங்காய்
குகனே முருகய்யா குழந்தையைத் தேடியிப்போ
மகனே எனஓடி வருவாய் இதுசமயம்.

சின்னவய தென்றெனது சிந்தை மெலிவதற்கு
என்னவிதிப் பயனோ ஏதறிய மாட்டேன்கேள்
உன்னையே நான் துதித்து உன்பாதமே பணிய
வண்ண மயிலேறி வருவாய் இதுசமயம்.

பிள்ளையார் வழியாடு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திமகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

ஓம் எனும் பொருளாய் உள்ளோய் போற்றி
பூமனும் பொருள்தொறும் பொழிவாய் போற்றி
அகரம் முதலென ஆனாய் போற்றி
அகர உகர ஆதி போற்றி

உ
சிவமயம்
நடராசர் துதி

திருவடி ஞானம் சிவமாக்கு விக்கும்
திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிறைமல மீட்கும்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே

தானந்தம் இல்லாச் சதானந்த சக்திமேல்
தேனுந்தும் ஆனந்த மாநடங் கண்டர்
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யும் நம்பிக்கங்
கானந்தக் கூத்தாட ஆடரங் கானதே.

ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே.

தியான ஸ்லோகம்

ஓம் வந்தே சம்புமுபாதிம் ஸுரகுரும்
வந்தே ஜகத்காரணம்
வந்தே பந்தகபூஷணம் ம்ருகதரம்
வந்தே பசுநாம் பதிம்
வந்தே ஸூர்ய சகாங்கவஹ்நி நயனம்
வந்தே முகுந்தப்ரியம்
வந்தே பக்தஜநாச்ரயஞ்ச வரதம்
வந்தே சிவம் சங்கரம்

“வான நாடுடை மைந்தனே”
ஓ என்பன் வந்தரு ளாய் என்பன்:
“பால்நெய் ஐதுடன் ஆடிய
படர்சடைப் பால்வண்ண னே! என்பன்:
தேன் மர்பொழில் சூழ்தரு
தில்லையுள் திருநடம் புரிகின்ற
ஏன மாமணிப் பூணணி
மார்பனே! எனக்கருள் புரியாயே.

சோடஷ நாமாவளி

1. ஓம் சிவாய நம:
2. ஓம் பசுபதயே நம:
3. ஓம் மஹஸ்வராய நம:
4. ஓம் விருபாக்ஷாய நம:
5. ஓம் ப்ரமதாதிபாய நம:
6. ஓம் சம்பவே நம:
7. ஓம் சங்கராய நம:
8. ஓம் சமஸ்தி வித்யா நகரீ நாயகயா நம:
9. ஓம் ருத்திராய நம:
10. ஓம் நீலகண்டாய நம:
11. ஓம் ஹ்ரிகேஸாய நம:
12. ஓம் கபர்திநே நம:
13. ஓம் ஹராய நம:
14. ஓம் பிநாகிநே நம:
15. ஓம் சந்த்ரசேகராய நம:
16. ஓம் ஸதாசிவாய நம:

ஸ்ரீ உமா மஹேஸ்வராய நம:
நானுவித பரிமள பத்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி!

மூலமந்திரம் (ஐய மந்திரம்)

ஓம் ஹ்ரீம் சிவாய நம:

காயத்ரீ மந்திரம்

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே
மஹாதேவாய தீமஹி
தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத்

சிவவருமான் வழியாடு

(108 போற்றி)

அய்யரடிகள் அருள்வாக்கு

கற்றவர்கள் உண்ணுங் கனியே		போற்றி
கழலடைந்தார் செல்லுங் கதியே		போற்றி
அற்றவர்கட் காரமுகம் ஆனாய்		போற்றி
அல்லலறுத் தடியேனை ஆண்டாய்		போற்றி
மற்றொருவர் ஒப்பில்லா மைந்தா		போற்றி
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே		போற்றி
செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே		போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
வங்கமலி கடல்நஞ்சம் உண்டாய்		போற்றி
மதயானை ஈருரிவை போர்த்தாய்		போற்றி
கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய்		போற்றி
கொல்புலித்தோல் ஆடைக் குழகா		போற்றி
அங்கணனே அமரர்கள்தம் இறைவா		போற்றி
ஆலமர நீழலறஞ் சொன்னாய்		போற்றி
செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே		போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
மலையான் மடந்தை மணாளா		போற்றி
மழவிடையாய் நிற்பாதம்	போற்றி	போற்றி
நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றாய்		போற்றி
நெற்றிமேல் ஒற்றைக் கண் உடையாய்		போற்றி
இலையார்ந்த மூவிலைவேல் ஏந்தீ		போற்றி
ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலும் ஆனாய்		போற்றி
சிலையாலன் றெயிலெரித்த சிவனே		போற்றி
திருமூலட் டானனே		போற்றி
பொன்னியலும் மேனியனே	போற்றி	போற்றி
பூதம் படையுடையாய்	போற்றி	போற்றி
மன்னியசீர் மறைநான்கும் ஆனாய்		போற்றி
மறியேந்து கையானே		போற்றி

உன்னுமவர்க் குண்மையனே	போற்றி	போற்றி
உலகுக் கொருவனே	போற்றி	போற்றி
சென்னிமிசை வெண்பிறையாய்	போற்றி	போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
நஞ்சடைய கண்டனே	போற்றி	போற்றி
நற்றவனே நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
வெஞ்சுடரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே	போற்றி	போற்றி
வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா		போற்றி
துஞ்சிருளில் ஆடல் உகந்தாய்		போற்றி
தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதீ		போற்றி
செஞ்சடையாய் நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
சங்கரனே நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
சதாசிவனே நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
பொங்கரவா நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
புண்ணியனே நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங்காணா		
அனலுருவா நின்பாதம்	போற்றி	போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம்	போற்றி	போற்றி
திரு மூலட்டானனே	போற்றி	போற்றி
வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய்		போற்றி
வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய்		போற்றி
கொம்பனைய நுண்ணிடையாள் கூறா		போற்றி
குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே		போற்றி
நம்புமவர்க் கரும் பொருளே	போற்றி	போற்றி
நால்வேதம் ஆறங்கம் ஆனாய்		போற்றி
செம்பொனே மரகதமே மணியே		போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
உள்ளமாய் உள்ளத்தே நின்றாய்		போற்றி
உகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய்		போற்றி
வள்ளலே போற்றி மணாளா		போற்றி
வானவர்கோன் தோள்துணிந்த மைந்தா		போற்றி
வெள்ளையே நேறும் விகிர்தா		போற்றி
மேலோர்க்கும் மேலோர்க்கும் மேலாய்		போற்றி
தெள்ளநீர்க் கங்கைச் சடையா		போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
பூவார்த்த சென்னிப் புனிதா		போற்றி
புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே		போற்றி
தேவார்த்த தேவர்க்குந் தேவே		போற்றி
திருமாலுக் காழி அளித்தாய்		போற்றி
சாவாமே காத்தென்னை ஆண்டாய்		போற்றி
சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா		போற்றி
சேவார்ந்த வெல்கொடியாய்	போற்றி	போற்றி
திருமூலட் டானனே	போற்றி	போற்றி
பிரமன்தன் சிரமரிந்த பெரியோய்		போற்றி

பெண்ணுருவோ டாணுருவாய் நின்றாய்		போற்றி
கரநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய்		போற்றி
காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய்		போற்றி
அருமந்த தேவர்க் கரசே		போற்றி
அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளுந் தானுஞ்		
சிரம் நெரித்த சேவடியாய்	போற்றி	போற்றி
திருமுலட் டானனே	போற்றி	போற்றி

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

அம்பலவாணர் வழியாடு

கோவே கூத்தா குணமலை போற்றி
சேவேற் றுக்கொடித் தேவா போற்றி
அஞ்செழுத் துட்பொருள் ஆனாய் போற்றி
நஞ்சமர் கண்ட நாயக போற்றி
மும்மலம் முருக்கும் செம்மால் போற்றி
செம்மைசேர் நிறத்துச் சேவக போற்றி
அரதன சபைநடம் ஆடியோய் போற்றி
அருளுரு வாகிய அண்ணல் போற்றி
பொன்னம் பல நடம் புரிவோய் போற்றி
இன்தா மிரசபை இசைந்தாய் போற்றி
நெல்வே லியில்நடம் நிலைத்தாய் போற்றி
பல்வே றுருவாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
குற்றா லத்துறை கூத்தா போற்றி
உற்றபே ரூர்நடம் உகந்தாய் போற்றி
மதுரையில் மாறி ஆடியோய் போற்றி
குதிரை விற்ற கோவே போற்றி
திருப்புத் தூர்நடஞ் செய்தாய் போற்றி
புலிக்கால் முனிக்கருள் பொன்னடி போற்றி
நிலைக்கப் பதஞ்சலி நேர்ந்தாய் போற்றி
உடுக்கின் ஒருகையால் படைப்பாய் போற்றி
அடுக்குங் கையால் அமைப்பாய் போற்றி
அனல்சேர் கையால் அழிப்பாய் போற்றி
புனல்சேர் செஞ்சடைப் புனித போற்றி
ஊன்றிய அடியால் ஒடுக்குவோம் போற்றி
நான்றநற் காலால் நல்குவோய் போற்றி
இத் தொழில் ஐந்தும் ஏற்றோய் போற்றி
முத்தொழில் முகக்கும் முகிலே போற்றி
மைப்படி கண்ணி மணாள போற்றி
முப்புரம் எரித்த முதல்வ போற்றி
சங்கக் குழையணி தாயே போற்றி

செங்கண் ஏறுடைச் செல்வா போற்றி
 எண்ணொடும் எழுத்தாம் இயலே போற்றி
 பண்ணொடும் பயனார் பாட்டே போற்றி
 புயலே பெயலே புரிவாய் போற்றி
 அயலே வெயிலே ஆவாய் போற்றி
 கரியுரிப் போர்வைக் கண்ணுதல் போற்றி
 எரியுரு அன்ன இயற்கை போற்றி
 மலைமகள் இடங்கொள் மலையே போற்றி
 அலைநஞ் சயின்ற ஆதி போற்றி
 தெண்ணிலாச் செஞ்சடைச் சீரோய் போற்றி
 எண்ணிலா நடம்பயில் எங்கோன் போற்றி
 உயிர்வெளி இடையே உறைந்தாய் போற்றி
 தயிர்நெய் போலத் தணவாய் போற்றி
 கண்ணுள் மணியாய்க் கலந்தாய் போற்றி
 பெண்ணுள் அழகாய்ப் பிரியாய் போற்றி
 அண்ட உண்டையில் அணுவே போற்றி
 மணடிலந் தோறும் வளர்ந்தாய் போற்றி
 ஊற்றாய் உள்ளே ஊறுவோய் போற்றி
 காற்றாய் எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 ஆறுசேர் சென்னி ஐயா போற்றி
 நீறு சேர்மேனி நித்தா போற்றி
 அரவொடும் பிறைமுடி அணியாய் போற்றி
 இரவோடு பகல்நடம் இசைப்பாய் போற்றி
 கொடுகொட்டி ஆடிய கூத்தா போற்றி
 படுபாண் டரங்கம் பயின்றாய் போற்றி
 காபாலம் ஆடிய காலோய் போற்றி
 பூபா தந்தரு புகழோய் போற்றி
 மன்றில் ஆடும் மணியே போற்றி
 என்றுமெம் நெஞ்சில் இருப்போய் போற்றி
 மீன்வலை வீசிய மீனவ போற்றி
 கான்மாறி யாடும் கற்பகம் போற்றி
 அத்தா அம்பலத் தாடி போற்றி
 முத்தா முதல்வா முக்கணா போற்றி
 எட்டுரு வாக இசைந்தாய் போற்றி
 நடட்டம் பயிலும் நாதா போற்றி
 இமையவில் வாங்கிய ஈசா போற்றி
 உமையிடம் பிரியா ஒருவ போற்றி
 வாழ்க உலகம் வரமருள் போற்றி
 சூழ்க நல் லனவந் துறவருள் போற்றி
 நடந்தாய் போற்றி நாயக போற்றி
 போற்றி பொன்னடிப் புதுமலர் போற்றி
 போற்றி நடமிடு திருத்தாள் போற்றியே.

ஈழநாட்டில் உள்ள தலங்கள்
திருக்கோணமலை

திருஞானசம்யந்தமூர்த்தி நாயனர்

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணி திருமேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு
மளப்பெருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

1

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
வவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன மடவாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குலைகடல் சூழ்ந்து
குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

2

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித்தழ னாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

3

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
விழித்தவன் றேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்துமுன் னறற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து
கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

4

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர் பானீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயினுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

5

பரிந்து நன்மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்தி செண்பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லைக் கொடிவிடும் பொழில்தூழ்
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

6

எடுத்தவன் றருக்கை யிழிந்தவர் விரலா
லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

7

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
 யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
 பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியா
 யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

8

நின்றுணுஞ் சமணு மிருந்துணுந் தேரு
 நெறியலா தனபுறங் கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
 மெல்லிய லொடு முடனாகித்
 துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
 குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோண மாமலை யமர்ந்தாரே

9

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்து
 முரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
 சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமி, தேவி திருநாமங்கள் - கோணேசுரர், மாதுமையாள்

திருக்கேதீச்சரம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விருதுகுன்ற மாமேருவினாணர வாவன லெரியம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்றுறைபதி யெந்நாளும்
கருதுகின்றவூர் கனைகடற் கடிசுமழ் பொழிலணி மாதோட்டம்
கருதநின்ற கேதீச்சரங் கைதொழக் கடுவினையடையாவே. 1

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதையரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவரமரர்கள் வேண்ட நஞ்சுண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈடமாவதுவிருங் கடற்கரையினிலெழிறிகழ் மாதோட்டம்
கேடிலாத கேதீச்சரந் தொழுதெழக் கெடுமிடர் வினைதானே 2

பெண்ணோர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையினரறை கழல்சிலம்பார்க்கச்
சுண்ணமா தரித்தாடுவர் பாடுவரகந்தொறுமிடு பிச்சைக்
குண்ணலாவ தோரிச்சையினுழல் பவருயர்தருமா தோட்டத்
தண்ணனண்ணு கேதீச்சர மடைபவர் கருவினையடையாவே 3

பொடிகொண் மேனியர் புலியதளரையினர் விரிதருகரத்தேந்தும்
வடிகொண் மூவிலை வேலினர் நூலினர் மறிகடன்மாதோட்டத்
தடிகளாதரித்திருந்த கேதீச்சரம் பரிந்த சிந்தையராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல்லார் தம்மேன் மொய்தெழும்
வினைபோமே 4

நல்லராற்றவு ஞானநன்குடையர் தம்மடைந்தவர்க்கருளிய
வல்லர் பார்மிசைவான் பிறப்பிலர் மலிகடன்மாதோட்டத்
தொல்லையில் புகழெந்தை கேதீச்சர மிராப்பகனினைந்தேத்தி
அல்லலா சறுத்தரனடியினை தொழுமன் பராமடியாரே 5

பேழைவார் சடைபெருந் திருமகடனைப் பொருந்தவைத்தொருபாகம்
மாழையங்கயற் கண்ணி பாலருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வாழையம் பொழின் மந்திகள் களிப்புற மருவிய தோட்டக்
கேழல் வெண்மருப்பணிந்த நீண்மார்பர் கேதீச்சரம்பிரியாரே 6

பண்டு நால்வருக்கறமுரைத் தருளிப் பல்லுலகினில்லுயிர்

வாழ்க்கை

கண்டநாதனார் கதலிடங்கை தொழக் காதலித்துறைகோயில்
வண்டுகண் செயுமாமலர்ப் பொழின் மஞ்சை
நடமிடுமாதோட்டம்
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெயவருள்செய் கேதீச்சரமதுதானே 7

தென்னிலங்கையார் குலபதி மலைநலிந்தெடுத்தவன்

முடிதிண்டோள்

தன்னலங் கெடவடர்த்தவற்கருள் செய்ததலைவனார்
கடல்வாய்ப்

பொன்னிலங்கிய முத்துமாமணிகளும் பொருந்தியமாதோட்டத்
துன்னியன் பொடுமடியவரிறைஞ்சு கேதீச்சரத்துள்ளாரே 8

பூவுளானும்பொருகடல் வண்ணனும்புவியிடந்தெழுந்தோடி
மேவிநாடி நுன்னடியினை காண்கிலா வித்தகமென்னாகும்
மாவும்புகமுங் கதலியு நெருங்குமா தோட்டநன்னகர் மன்னித்
தேவிதன்னொடுந்திருந்து கேதீச்சரத்திருந்தவெம்பெருமானே 9

புத்தராய்ச் சில புனை துகிலுடையவர் புறனுரைச்சமணாதர்
எத்தராகி நின்றுண் பவரியம்பிய வேழைமை கேளேண்மின்
மத்தயானையை மறுகிடவுரி செய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத்
தத்தர் மன்னுபாலாவியின் கரையிற் கேதீச்சரமடைமின்னே 10

மாடெலாமண முரசெனக் கடலின் தொலிகவர் மாதோட்டத்
தாடலேறுடை யண்ணல் கேதீச்சரடிகளை யணிகாழி
நாடுளார்க்கிறை ஞானசம்பந்தன் சொனவின்றெழு பாமாலைப்
பாடலாயினா பாடுமின் பக்தர்கள் பரகதி பெறலாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தரமூர்த்திநாயனார்

(குருக்கேதீச்சரம்)

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
மத்தம் மதயானையுரி போர்த்தமழுவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்

செத்தாரெலும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத்தானே 1
சுடுவார் பொடிநீறுந்தலதுண்டப் பிறைக்கீளும்
கடமார் களியானையுரி யணிந்த கறைகண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறைகின்றான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 2

அங்கம் மொழியன்னாரவரமார் தொழுதேத்த
வங்கம் மலிகின்ற கடன்மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கம் செய்தபிறை துடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணரவசைத் தான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 3

கரியகறைக் கண்டன்னலகண் மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ் செயுமாதோட்ட நன்னகருள்
பரியதிரையெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 4

அங்கத்துறு நோய்களடியார் மேலொழித்தருளி
வங்கம் மலிகின்ற கடன்மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ் செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம் பொழில் துழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே 5

வெய்யவினையா யவ்வடியார் மேலொழித்தருளி
வையமலிகின்ற கடன்மாதோட்ட நன்னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்ய சடைமுடியான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 6

ஊனத்துறு நோய்களடியார் மேலொழித்தருளி
வானத்துறு மலியுங் கடன்மாதோட்ட நன்னகரில்
பானத்துறுமொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயிறணிந்தான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 7

அட்டன்னழகா கவ்வரைதன் மேலரவார்த்து
மட்டுண்ட வண்டாலும் பொழின்மாதோட்ட நன்னகரில்
பட்டவ்வரிநுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்னமையாள்வான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 8

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடைமூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும் பொழின்மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம் வினையறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னெனையாள்வான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே 9

கறையார் கடல்துழ்ந்த கழிமாதோட்ட நன்னகருள்
சிறையார் பொழில் வண்டியாழ் செயுங் கேதீச்சரத்தானை
மறையார் புகழூரன்னடித்தொண்டன்னுரைசெய்த
குறையாத் தமிழ் பத்துஞ் சொலக்கூடா கொடுவினையே10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்த கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே
2. பூவினுங் கருங்கமலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன் அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கவம் கோட்டம் இல்லது
நாவினுக் கருங்கமலம் நமச்சி வாயவே
3. விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை ஒன்றும் இல்லையாம்
பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே
4. இடுக்கண்பட் டிருக்கினும் இரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினும் அருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே
5. வெந்தநீ றருங்கமலம் விரதிகட் கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலம திகழும் நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம நமச்சி வாயவே
6. சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க் கல்லால்
நலமிலன் நாள்தொறும் நல்கு வான்நலம்
குலமிலர் ஆகிலும் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலம்மிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே
7. வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச்சென்று உருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே
8. இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே

9. முன்னெறி ஆகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறியே சென்றங் கடைந்தவர்க் கெல்லாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே
10. மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருத்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்து
ஏத்தவல் லார்தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே

திருநீற்றுப் பதிகம்

பண் - காந்தாரம்

இராகம் - நவரோஸ்

‘சமயத்திலுள்ளது நீறு’

1. மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவாயன் திருநீறே

‘வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு’

2. வேகத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப்புனல் வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே

‘சத்தியமாவது நீறு’

3. முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

‘பெருமை கொடுப்பது நீறு’

4. காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணத் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயன் திருநீறே

‘பேச இனியது நீறு’

5. பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந் தவத்தோர்க் கெல்லாம்
ஆசை கொடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயன் திருநீறே

‘புண்ணியம் பூசம் வெண்ணீறு’

6. அருத்த மதாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயன் திருநீறே

‘பயிலப்படுவது நீறு’

7. எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தமதாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவா யான் திருநீறே

‘இராவணன் மேலது நீறு’

8. இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவணமாவது நீறு தத்துவமாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆலவாயன் திருநீறே

‘இன்பந்தருவது நீறு’

9. மாலொடு அயன்றியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலமு துண்ட மிடற்றெம் ஆலவாயன் திருநீறே

‘கருத இனியது நீறு’

10. குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆலவாயன் திருநீறே

‘ஆலவாயன் திருநீறு’

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞான சம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே

பஞ்ச புராணம்

பொன்னும் மெய்ப்பு பொருளுந் தருவானைப்
 போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
 பின்னையென் பிழைப் பொறுப்பானைப்
 பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானை
 இன்ன தம்மையன்என் றறியொண்ணா
 எம்மானை யெளிவந்த பிரானை
 அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்தணி
 ஆருராணை மறக்கலும் அமே! (தேவாரம்)

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம
 எனப்பெற்றேன்
 தேனாய்இன் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்
 சிவபெருமான்
 தானேவந் தென்உள்ளம் புகுந்தடியேற்
 கருள்செய்தான்
 ஊனாரும் உயிவாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே
 வெறுத்திடவே (திருவாசகம்)

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை
 கரையிலா கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம்சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
 குளிர என் கண்குளிர்ந் தனவே (திருவிசைப்பா)

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல்லாம் விளங்க
 அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோமுக்கு
 அருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவியறுத்த நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே! (திருப்பல்லாண்டு)

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
 திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
 இந்தவாழ்சடையான் ஆடும் ஆனந்த
 எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார் (திருப்புராணம்)

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

திருவாசகம்

திருவாசகச் சிறப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழந்தளை நீங்கி
அல்ல லறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடிவெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரம் குவிவார் உண்மகிழுங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம்தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்து மண் நிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா நென்றறியேன்

புல் ஆகி பூடு ஆகி புழு வாய் மரம் ஆகி
 பல் விருகம் ஆகி பறவை யாய் பாம்பு ஆகி
 கல்லாய் மனிதர் ராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவர் ஆய் தேவர் ஆய்
 செல்லா அநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தி னைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான நாம் விமலா
 பொய் யாயின எல்லாம் போய கல வந்து அருளி
 மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந்தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புதுவிப்பாய் நின் தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே!
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே!

கறந்த தபால்கன்னலொடு நெய் கலந்தால் போலச்
 சிறந்து அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓரைந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றால் கட்டி
 புறம் தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந் துள்ளுருகும்
 நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம் தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்!
 தாயிற் சிறந்த தயா வான தத்துவனே!

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே!
தேசனே தேனாரமுதே சிவபுரனே!
பாசமாம் பற்று அறுத்து பாரிக்கும் ஆரியனே!
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெருமானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என்னாரியுராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன் இருளே தோன்றாப் பெருமையனே!
ஆதியனே அந்தம் நடு ஆகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார்தங்கருத்தின்

நோக்கு அரிய நோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வு இல்லாப்புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண் பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உன்னார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப் பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றித் திருவகவல்

(சில்லையில் அருளியது)
சகத்தின் உற்பத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று
அடிமுடி யறியு மாதர தவனிற்

கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து
ஏழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்தும்
ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்

யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வுதரத்து
ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்தும்

இருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களின் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறுதிங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்

ஏழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
ஈண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்

ஒருங்கிய சாயல் நெருக்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைந்து
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிற்றெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பலகடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னும் அல்லிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்

புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாதோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சக்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து

உலோகா யுதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற் பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்

தொழுதுள முருகி யழுதுடல் கம்பித்து
ஆடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடியும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்

கசிவது பெருகிக் கடலது மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைமச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
புணது வாகக் கோ ணுத லின்றிச்

சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரம அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையாது
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து

குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியாது அத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி யுரொமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தகு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவர் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
அவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரனே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி

கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணூற நரகிடை
ஆழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி

அருமையி லெளரிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையு மொருவ னாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்தவாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி

ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி

குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் ஏந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மாள் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் தமிழேன் போற்றி

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய்போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி

உறவா போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவா போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் தாயே னடியேன் போற்றி

இலங்கு கடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி

திருக்கமுகுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் புவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த கடரே போற்றி

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் கடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி

செருமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாமலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

உ

திருச்சதகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ் விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணொர்
பெருமானே யெனக்கேட்ட வேட்டு நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு
உள்ளத்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளத்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
கண்ணியையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே

சிந்தனைநின் தனதாக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன்றில்லான்
 கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
 நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத்துள்ளே
 நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி நேற்கே
 காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
 கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
 மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட்கொண்டான்
 எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகி
 பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
 சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
 தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வ
 தொன்றறியேன்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்டஇ
 விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
 உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
 சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரானென்னைத்
 தாங்கிக்கொள்ளே

கோவில் மூத்த திருப்பதிகம் (தில்லையில் அருளியது)

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
 நடுவுள் நீயிருத்தி
 அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
 தானால் அடியேனுன்
 அடியார் நடுவுள் இருக்கு அருளைப்புரி
 யாய் பொன்னம்பலத்தெம்
 முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
 வண்ணம் முன்னின்றே.

முன்னின்று ஆண்டாய் எனை முன்னம் யானும்
 அதுவே முயல்வுற்றுப்
 பின்னின் றேவேல் செய்கின்றேன் பிற்பட்ட
 டொழிந்தேன் பெம்மானே
 என்னின் றருளி வரநின்று போந்திடு
 என்னா விடில் அடியார்
 உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம்
 பலக்கூத் துகந்தானே

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
என்றுன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்
றிருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
கொடுத்துன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா
திருந்தால் ஏசாரோ.

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியான்
என்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா
நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் துழ்ந்திருக்கும் திருவோ
லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம்பலத்தாடும் ஏந்தாய்
இனித்தான் இரங்காயோ

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே
பொன்னம் பலக் கூத்தா
மருளார் மனத்தோடு உனைப் பிரிந்து வருந்து
வேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே
போனாற் சிரியாரே

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு
திரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வேறு
இருந்துஉன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும் தலைவா
என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி
இனித்தான் நல்காயே

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றும் நாமம்
பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா
மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
பொன்னம்பலம் என்றே
ஓல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
என்னை உடையானே

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
 புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே
 ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
 உள்ளவா காணவந் தருளாய்
 தேறலின் தெளிவே சிவபெருமானே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
 இன்பமே என்னுடை அன்பே

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
 ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக
 என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
 யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு
 முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய் பரந்த
 முத்தனே முடிவிலா முதலே
 தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
 சீருடைச் சிவபுரத் தரசே

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
 ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
 மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே
 சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 இறைவனே நீஎன் உடலிடங் கொண்டாய்
 இனியுன்னை என்னிரக் கேனே

இரந்திரந் துருன என்மனம் துள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
 சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
 ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்றுநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை
 சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறியகிற் பாரே

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
 சிந்தையே கோவில் கொண்டஎம் பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யானிதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே

பாரொடு விண்ணாய் பரந்தஎம் பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

சோதியே சுடரே துழொளி விளக்கே
 சுரிசுழற் பணைமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
 பங்கயத் தயனுமா லறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 நிறைமலர் குருந்தமே வியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டலறி
 உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
 திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டியுன் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பமன்றே

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னையாட் கொண்ட
போதே கொண்டில்லையோ
இன்றோர் இடையு றெனக்குண்டோ எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ
இதற்கு நாயகமே

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம்
மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
நினைந் தெம்பெம்மாற்கு
அற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மாநாம்
அஞ்சு மாறே

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவது இனியே

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையாய் சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினு சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
 தேனாயின் னமுதமுமாய்த் திக்திக்குஞ் சிவபெருமான்
 தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தபடியேற் கருள்செய்தான்
 ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
 கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
 கற்றாவின் மனம்போலன் கசிந்துருக வேண்டுவனே

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
 சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
 அத்தனைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
 சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்
 குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்கு
 அறியும் வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவர் அச்சோவே

திருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநல தாழம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம் நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமி யும்பார் மகனும்
நாமக னோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரி யும்பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மாணைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மை யாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

சுந்தர நீறணித் தும்மெழுகிப்
தூயபொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள் கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாசவீணையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்

செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரியர்
உலகமே லாமுரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதா தென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் பாடிப் பாடி
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை அன்ன கோவுக்
காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவள் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டத் துதைந்தி லங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
மாமெரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய ஆட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்து றையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்

பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆட
பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையோ ஆட ஆட
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

மாடு நகைவாள் நிலாவெ றிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானாக்
காட்ப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொ டித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்க எப்பன்
எம்பெரு மானிம வான்ம கட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்
செங்கனி வாயித முந்து டிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராவி ரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயி னானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல

கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேற வாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்தியவெல் கொடியாள்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் செய்கண்ணம் இடித்து நாமே

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன் முப்புரம் எய்தல் பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
மத்தழும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிச்
சிற்றம் பலந்தெங்கள் செல்வம் பாடிச்
கட்டிய மாகணக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயி னார்க்குச்
சோதியு மாயிருள் ஆயி னார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னாருக்
பந்தமு மாய்விடும் ஆயி னாருக்
காதியும் அந்தமும் ஆயி னாருக்
காடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றினென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்து பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றினின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோஞ்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்தழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுவெழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வள இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரனை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாயே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

புதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரி யாய் எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுந் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார் அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்துழ்
 திருபெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இது அவள் திருவரு இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

விண்ணகத் தேவரும் தண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழும்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மே இந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவை

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிச ளீசர்தில்லைக்

குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள் கொண்டோங்கு
தெய்வ

மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி யனநடைவாய்ந்து

உருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடிபொன் றொளிர்கின்றதே

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென்

சிந்தையுள்ளும்

உறைவா னுயர்மதிற் கூடலின் ஆயந்தவொண் டிந்தமிழின்

துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கே

இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ லாம்புகுந்தெய்கியதே

ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்றவன் வாங்கியவென்

பாசத்திற் காரென் றவன்தில்லை யின்னொளி

போன்றவன்தோள்

பூசத் திருநீ றெனவெளுத் தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்

பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரும் நீளம் பெருங்கண்களே

ஆநந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்டு

ஆநந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்சேர்

ஆநந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரின்

ஆநந்த வெள்ளம்வற் றாதுமுற் றாவிவ் வணிநலமே

9ந் திருமுறை - திருவிசையா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுசூழ்கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

(திருமாளிகைத்தேவர்)

ஏக நாயகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவினையா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலையின் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

(சேந்தனார்)

பக்தியால் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா விருக்குந் தேவர்காள் இவர்தந்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்
சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
தனிமுழுமுதலுமாய் அதற்கோர்
வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடங்குலா வினரே

9ந் திருமுறை - திருமயல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன் மன்னிய
தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவ ல்லலானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனி யெல்லாம்
விளங்க
அன்னநடை மடவாளர் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு
கூறுதுமே

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையணைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்தபொருள் அளவில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொரு
ளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுதே

தாதையை தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்
வண்டத் தொடு முடனே
பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்
கோவிலும் போனகமுமருளிச்
சோதிமணி முடித்தாமமு நாமமுந்
தொண்ட ர்க்குநாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே
பல் லாண்டு கூறுதுமே.

10ந் திருமுறை - திருமந்திரம் திருமூலநாயனார்

சிவனொடொக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வாரில்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யானே.

கங்காளன் புகங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வாரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே

சிவசிவ என்கிலார் தீவினை யாளர்
அன்பே என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவார்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற்கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற்கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற்கரியதோர் பேறிழந்தாரே

அப்பனை நந்தியை யாரா வமுதினை
யொப்பிலி வள்ளலை யூழி முதல்வனை
யெப்பரி சாயினு மேத்துமி னேத்தினா
லப்பரி சீசனருள் பெறலாமே

உள்ளத்தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை
உள்ளம் விடோரடி நீங்கா வொருவனை
உள்ளமுந் தானுமுடனே யிருக்கினு
முள்ளவனை யுருவறியாதே.

திருக்காளத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட்

டாடை சுற்றி

முத்தும் பவளமும் பூண்டுஓடி

ஆடி முடிந்தபின்பு

செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தரு

கேஇனிச் சாம்பிணங்கள்

கத்தும் கணக்குஎன்ன காண்கயி

லாபுரிக் காளத்தியே

வாளான் மகவு அரிந்து ஊட்டவல்

லேன் அல்லன்: மாதுசொன்ன

துளால் இளமை துறக்கவல்

லேன் அல்லன்: தொண்டு செய்து

நாள் ஆறில் கண் இடந்து அப்பவல்

லேன் அல்லன்: நான் இனிச்சென்று

ஆளாவது எப்படி யோதிருக்

காளத்தி அப்பனுக்கே

கயிலாயம்

நீறுஆர்த்த மேனிஉரோமம்

சிலிர்த்து உளம் நெக்கு நெக்குச்

சேறுஆய்க் கசிந்து கசிந்தே

உருகிநின் சீரடிக்கே

மாறாத் தியானம்உற்று ஆனந்தம்

மேற்கொண்டு மார்பில் கண்ணீர்

ஆறாய்ப் பெருகக் கிடப்பதுஎன்

றோகயி லாயத்தானே

யாது

மனையாளும் மக்களும் வாழ்வும்
தனமும்தன் வாயில்மட்டே
இனமான சுற்றம் மயானமட'
டேவழிக்கு ஏதுதுணை
தினையாம் அளவுஎள் அளவுஆ
கிலும்முன்பு செய்ததவம்
தனைஆள என்றும் பரலோகம்
சித்திக்கும் சத்தியமே

அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட்
டேவிழி அம்புஒழுக
மெத்திய மாதரும் விதிமட்
டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலம் மேல்வைத்து அமும்மைந்
தரும் சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரும் இருவினைப்
புண்ணிய பாவமுமே

என்செயல் ஆவது யாதொன்றும்
இல்லை இனித்தெய்வமே
உன்செய லேஎன்று உணரப்பெற்
றேன்இந்த ஊன்எடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதுஒன்றும்
இல்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோஇங்ங
னேவந்து முண்டதுவே.

அம்மன்

தியான சுலோகம்

ஸகுங்கும விலேபனா
மலிகசும்பி கஸ்தூரி காம்
ஸமந்தஹஸீதே சனாம்
ஸசர சாப பாசாங்குசாம்
அசேஷ ஜனமோஹினீ
அருணமால்ய பூஷாம்பரம்
ஜபாகுஸும பாஸூராம்
ஜபவிதௌ ஸ்மரே தம்பிகாம்!

நாயகி நான்முகி நாராயணிகை நளின பஞ்சு
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநஞ்சு
வாயகி மாலினி வாரகி சூலினி மாதங்கி என்று
ஆயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே!

சோடஷ நாமாவளி

1. ஒம் சிவ சக்த்யை நம:
2. ஒம் இச்சா சக்த்யை நம:
3. ஒம் கிரியா சக்த்யை நம:
4. ஒம் ஞான சக்த்யை நம:
5. ஒம் சர்வாலங்கார சக்தி பூஷிதாயை
6. ஒம் மனோன்மணி சக்தியை நம:
7. ஒம் லோகாமாத்ரே நம:
8. ஒம் லோகாம்பிகாயை நம:
9. ஒம் ஸாமகானப்பிரியாயை நம:
10. ஒம் துர்க்காயை நம:
11. ஒம் சிவ வல்லபாயை நம:
12. ஒம் வேத வேத்யாயை நம:
13. ஒம் ஸ்ரீ வித்யாயை நம:
14. ஒம் மகா காள்யை நம:
15. ஒம் ஆர்யாயை நம:
16. ஒம் கமலாசனாயை நம:

ஒம் ஸ்ரீ மஹா தேவ்யை நம:
நானாவித பரிமள பத்ர பஷ்பாணி சமர்ப்பாயாமி

மூலமந்திரம் (ஐய மந்திரம்)

ஒம் ஐம் கிரிம் ஸ்ரீரீம் கௌர்யை நம:

காயத்ரீ மந்திரம்

ஒம் மகா தேவ்யைச்ச வித்மஹே
ருத்ர பத்திந்யைச தீமஹி
தந்நோ கௌரி: ப்ரசோதயாத்!

உமையம்மை வழியாடு

(108 யோற்றி)

திருநிலை நாயகி தேவி	போற்றி
கருந்தார்க் குழலுமை கௌரி	போற்றி
மங்கள நாயகி மாமணி	போற்றி
எங்கும் நிறைந்த இன்பொருள்	போற்றி
இளமை நாயகி எந்தாய்	போற்றி
வளமை நல்கும் வல்லியே	போற்றி
யாழைப் போல்மொழி யாயே	போற்றி
பேழை வயிற்றினைப் பெற்றோய்	போற்றி
பால்வளை நாயகி பார்ப்பதி	போற்றி
கூழ்கொண் டுலகெலாம் தோற்றினாய்	போற்றி
அறம்வளர் நாயகி அம்மே	போற்றி
மறங்கடி கடைகண் மனோன்மணி	போற்றி
போகம் ஆர்த்த பொற்கொடி	போற்றி
பாகம் பிரியாப் பராபரை	போற்றி
உலகுயிர் வளர்க்கும் ஒருத்தி	போற்றி
மலர்தல் குவிதலில் மணமலர்	போற்றி
கத்து கடல்வரா முத்தே	போற்றி
நத்தும் அடியார் நட்பே	போற்றி
கற்றவர்க் கின்பக் கடலே	போற்றி
மற்றவர்க் கெட்டா வான்வெளி	போற்றி
சிவகாமி யம்மைச் செல்வி	போற்றி
புவனப் பொருள்களிற் பொருந்தினாய்	போற்றி
வலிதா யத்தமர் வண்தாய்	போற்றி
கலிதூழாவகை காப்பாய்	போற்றி
வண்டுவார் குழலி மாதா	போற்றி
செண்டா டும்விடைச் சிவையே	போற்றி
உண்ணா முலையெம் உயர்தாய்	போற்றி
கண்ணார் கமுகுக் கழுத்தாய்	போற்றி
பெருந்துறை அரசி பெண்கனி	போற்றி
முருந்தேர் முறுவல் முதல்வி	போற்றி
வேற்கண் அம்மை மீன்கணி	போற்றி
நாற்பெரும் பயன்தரும் நங்காய்	போற்றி
மின்னொளி யம்மையாம் விளக்கே	போற்றி
மன்னொளிப் பிழம்பாய் வளர்ந்தாய்	போற்றி
பச்சை நிறத்துப் பைங்கிளி	போற்றி

பெண் ஆண் அலியுருப் பெற்றோய்	போற்றி
ஆப்பனூர் மேவிய ஆத்தாய்	போற்றி
முப்பிறப் பற்ற முதல்வி	போற்றி
எண்குணத் தொருவன் இடத்தோய்	போற்றி
பண்கனி மென்சொற் பாவாய்	போற்றி
பச்சிளம் பெண்ணாய்ப் பகர்வோய்	போற்றி
எச்சம யத்தும் இசைந்தாய்	போற்றி
யாழிசைப் பண்ணாய் அமர்ந்தாய்	போற்றி
ஏழிசைப் பயனாய் இருந்தாய்	போற்றி
அருள்மலி கண்ணுடை ஆயே	போற்றி
மருளினர் காணா வான் பொருள்	போற்றி
வெற்றிவேல் கடக்கைக் கொற்றவை	போற்றி
பற்றிலா நற்றவர் பற்றே	போற்றி
இழையாய் நன்மை இழைப்பாய்	போற்றி
குழையாய் அகத்தைக் குழைப்பாய்	போற்றி
திருநணா மங்கைச் செல்வி	போற்றி
உருவும் திருவும் உடையாய்	போற்றி
அருந்தவர்க் குதவும் அருளே	போற்றி
அருந்துறைத் தமிழின் அமைபொருள்	போற்றி
கருநிற ஒளிவளர் கடலே	போற்றி
பருவறை மருந்தே பகவதி	போற்றி
தூளர் மணியே சுடரொளி	போற்றி
ஆளாம் அடியர்க் கருள்வாய்	போற்றி
மதுரை அரசியாய் வந்தோய்	போற்றி
குதிரைச் சேவகன் கொண்டோய்	போற்றி
உலகம் உவப்புற வாழ்வருள்	போற்றி
பலநல் லனநீ படைத்தருள்	போற்றி
உயிர்களின் பசிப்பிணி ஒழித்தருள்	போற்றி
பயிர்கள் பயன்தரப் பரிந்தருள்	போற்றி
செல்வம் கல்விச் சிறப்பருள்	போற்றி
நல்லன்பொழுக்கம் நல்குவாய்	போற்றி
போற்றி உன் பொன்னடிப் போது	போற்றி
போற்றி புகழ்நிறை திருத்தாள்	போற்றி
போற்றிதா யுமையே போற்றி	போற்றியே

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்ட வர்க்கும் இறைவா போற்றி

மாங்கல்ய பாக்கியம் வற

பதினாறு அம்மன்களை வழியடும் சுலோகங்கள்

ஆதிபராசக்தி

ஆதி பராசக்தி அம்மை உமையே
தீது வராமல் காக்கும் தெய்வத்தாயே
வாது வழக்கு வம்பு தும்பு இவை நீக்கி
மாது எந்தன் மாங்கல்யம் பலம்பெற
நீதி தவறாத உந்தன் பாதம்தனில்
போது நான் பூசைகள் செய்கின்றேன்
பூமகளே பொன்மகளே அருள்வாய் அம்மா!
சங்கரி, கௌரி, கிருபாகரி, சுந்தரி, சௌந்தரி, நிரந்தரி,
சொருபிணி, ராஜராஜேஸ்வரி, ஆதிபராசக்தி தாயே!

காமாட்சி அம்மன்

குங்குமம் சந்தனம் சவ்வாது திருநீறில்
துலங்கிடும் தெய்வத்தாயே
சந்ததம் மிகுந்திடும் காஞ்சியில் குடிகொண்ட
சாந்த சொருபினியே! - எந்தன்
குங்குமம் துலங்கிட குலமகள் நீயே
அருள் மழை பொழிய வேணும்
அன்னை காமாட்சி தாயே!
முன் வினை நீக்கி எந்தன்
முன் வந்து அருள வேணும்
என் வினை போக்கி எந்தன் பூசையை
ஏற்று மகிழ வேணும்
மன்னவனருகே இடம் பெற
மாதவம் செய்யும் தாயே
உன்பதம் பணிந்தேன்
என் வரம் காக்க வேண்டும்
கண்மணி! காமாட்சி கருணைக் கடலே,
பெண்மனம் கொண்டவளே பெருமை மிகுதாயே

விசாலாட்சி அம்மன்

காசியில் குடிகொண்ட விசாலாட்சி அம்மா
காரிகை உந்தன் பாதமே பணித்தேன்
ஆதிசிவன் உடல்மீது பாதியைப் பகிர்ந்த தாயே
நீதிதவறாத கருணை நெறியாகக் கொண்ட
கோதை நீ என்று கூறிடக் கேட்டேன்
வேதனைகளை தீர்த்திட வேண்டும்
சோதனைகள் இல்லாமல் சுகவாழ்வு தந்தே
தீவினை அகற்ற வேண்டும்
மாதவம் செய்கின்றேன் எந்தன்
மாங்கல்யம் காத்திடவேண்டும்
ஆதிசக்தி அம்மையே ஆனந்த ரூபினி
பாவமதைப் போற்றும் புனித காசி விசாலாட்சி அம்மையே
தேவரும் தினம் துதிக்கும் தெய்வத்தாயே
தேடிஉனைச் சரணடைந்தேன் அருள்வாயே

மீனாட்சி அம்மன்

மாமதுரை நகர் சோம சுந்தரர்
மனையாட்சி புரியும் தாயே
தேன்தமிழ்ப் பாவலர்கள் சேரும்
கூடல் மாநகர் கோதை மீனாட்சி அம்மை உமையே
மேதினியில் உன்போல் கருணை கொண்டவரிளையே
மாது நீ அருளாது தீது அகன்றிடுமோ
நீதி தவறாத நின் ஆட்சி கண்டு
தேடிவந்தேன் தாயே உந்தன் பாதம்
நாடி வந்தென் அம்மா எந்தன்
கோரிக்கை ஏற்றுக் கூடிக் களிக்கும் எங்கள்
குடும்பம் தழைத்திட குலம் விளங்கிட
கொண்ட வரம் தரவேண்டும் அம்மா
கோடிதவம் இருந்து இருவர் பெறும்போது
வாடித் தவித்திடாமல் வரம் தந்தருள வேண்டும்
பாடிப் புகழ்ந்தேன் உன் பாதமே கதி என்றடைந்தேன்
கூடல்மாநகர் கோதை மீனாட்சி அம்மை உமையே

அகிலாண்டேஸ்வரி

மலையரசி மாதரசி
மங்காத புகழரசி
மாதவத்துப் பேராசியே
மாணிக்கத் தேரேறி
மகிழ்வாய்ப் பவனிவரும்
மங்கலத் தாயரசியே
கலையரசி கயலரசி
கனிவான மொழியரசி
கல்கண்டுச் சொல்லரசியே
காவியத் தமிழ் நெஞ்சில்
கருணையாம் நிலைதந்து
களிக்கின்ற பூவரசியே

சிலையாக நின்றாலும் சீரான வாழ்வு தரும்
செம்மை சேர் எழிலரசியே!
செவ்வானம் பொழிகின்ற சிங்கார அருள்முத்து
தேவியுந் தன் அருளாசியே!
நிலையான வாழ்வுக்கு நீங்காத ஒளியூட்டும்
நெறியான தாயரசியே!
நித்தமும் சித்தத்தில் நின்றுமே அருளுட்டும்
நீடுபுகழ் உலகரசியே
நத்திடும் நங்கையர் மாங்கல்யம் காத்திடும்
நாயகி மாதரசி நீயே!

சிவகாமி அம்மன்

ஆட்டங்கள் ஆடியே அகிலத்தை ஆண்டிடும்
ஆனந்தவல்லி நீயே!
அழகான நாட்டிய முத்திரை நாற்றெட்டு
அமைந்திட்ட அன்னை சிவகாமியே!
பாட்டரங்கம் கொண்டு பாவலர் நாள்தோறும்
பாமாலை கோடி தருவார்
பாமாலை பாடியே பூமாலை பல சூடும்
பக்தர்கள் நாடி வருவார்
கோட்டங்கள் மண்டபம் கோபுரம் நந்தியும்
கூத்தனின் புகழ் பாடுதே
கூத்தனுடன் சக்தியும் ஆடிடும் ஆட்டத்தில்

கொடுமைகள் அழிந்தோடுதே
வாட்டங்கள் போக்கிட வந்திடும் அன்னையே
வல்லி சிவகாமி அம்மையே
வரம் வேண்டிக் கரம்கூப்பும் வறியவர் வாழ்வினை
வளமாக்கும் தேவி உமையே
அழியாத குங்குமத் திலகம் கொண்ட
அன்னை சிவகாமித் தாயே என்றும்
மகிழ்வோடு அருள் தாரும்
அம்மையே உமையே

குமரி அம்மன்

கடல் மூன்றின் சங்கமம் கதிரவனிக் பேருதயம்
கன்னி உந்தன் ஆட்சியம்மா
கன்னியவள் மூக்குத்தி கப்பலையே காத்திட்ட
கதையுமே சாட்சியம்மா
உடல் எங்கும் சிங்காரம் ஓய்யரசி சிற்றாடை
உள்ளத்தில் பூக்குதம்மா
ஓப்பற்ற அமுதமும் ஒளியூட்டும் குமுதவிழி
உலகத்தைக் காக்குதம்மா
இடரில்லா இன்பத்தை என்றும் தந்திடும்
இணையற்ற குமரி அம்மா!
என்றுமே தவக்கோலம் இருந்துமே மக்களின்
இன்னலை மாற்றுமம்மா!
அடலேறு போலவே அனைவரும் வாழ்த்திட
அன்புடன் அருள்வாயே
அகிலத்தை ஆண்டிடும் கடல் கொண்ட சக்தியே
அம்மையே கன்னி உமையே!

கொப்புடை அம்மன்

மஞ்சள் முகத்தழகும் மத்தியிலே பொட்டழகும்
மங்களம் தருவதன்றோ!
மாணிக்க மூக்குத்தி மரகதப் பில்லாக்கு
மகிழ்வூட்டும் அலங்காரமே!
அஞ்சனம் தீட்டிய அம்புவில் விழிகளில்
அகிலமே அடக்கமன்றோ!
அழகான காதினில் ஆடிடும் குண்டலம்
அலைகடல் முத்து வகையோ
தஞ்சமென வந்தவரைத் தாங்கிடும் கைகளில்

தவழ்ந்திடும் தங்க வளையல்
 தங்கமென நெஞ்சிலே கொஞ்சிடும் மாலைகள்
 தாயவளின் பொற் குவியலாம்
 கொஞ்சிடும் உதட்டிலே கூடிடும் புன்னகை
 கோடிக்குக் கோடி பெறுமே
 குறையாத வாழ்வினை நிறைவாகத் தந்திடும்
 கொப்புடை யம்மை உமையே!

காந்திமதி அம்மன்

முல்லையுடன் மல்லிகை முத்தார அணிபுட்டி
 முடிதும் அன்னை நீயே!
 மோகனப் புன்னகை பூத்திடும் இதழ்களில்
 முத்தமிழ் சிந்துவாயே!
 கல்லையும் கனியாக்கும் கற்கண்டு மொழிதந்த
 கண்கண்ட தெய்வம் நீயே!
 கடலையும் அலையையும் காலத்திற் கிணைசொன்ன
 காவியச் சோலை நீயே!
 எல்லையே இல்லாத நல்லையம் பதியினில்
 ஏற்றிய தீபம் நீயே!
 எங்குமே இருள்நீக்கி இனியநல் அருளுட்டும்
 ஈசனின் பதியும் நீயே!
 தொல்லைகள் மறைந்திட தொண்டுள்ளம் மலர்ந்திடத்
 தூயவரம் அருளுவாயே!
 தும்பிக்கை கணபதி தோகையில் முருகனுடன்
 தோன்றிடும் காந்திமதியே!

அமிராமி அம்மன்

ஆழிதழ் உலகத்தை அன்பாலே காத்திடும்
 அன்னையே அருள் நாயகி
 அமுதான கடவூரில் பட்டருக்கருள் செய்த
 அம்மையே புகழ் நாயகி
 வேழமாய் ஒருபிள்ளை வேலோடு மறுபிள்ளை
 மேன்மையாய் பெற்ற தாயே
 வினைதீர்க்கும் குங்குமம் மஞ்சளில் விளங்கிடும்
 வேள்வியே! கோதை நீயே!
 ஏழிசை நாதத்தை எழுப்பியே மகிழ்ந்திடும்
 இணையற்ற இசை வல்லியே

எங்குமே மங்கலம் பொங்கியே தங்கிட
 இயங்கிடும் சக்தி நீயே!
 வாழியென அன்போடு வாழ்த்திடும் சொல்லாண்டு
 வாழ்ந்திடும் தமிழ் நாயகி
 வளம் கூட்டும் கரும்புவில் வழங்கிடும் காட்சியே
 வள்ளல் நீ அபிராமியே!

கருமாரி அம்மன்

பூக்காட்டில் மணம் பரப்பி புகழ்க்காட்டில் வீற்றிருக்கும்
 பொன்னாரம் அன்னைமாரி
 புகழான திரிதூலம் புவனத்தை வாழ்விக்கும்
 பொற்புடைய தேவிமாரி
 வேற்காட்டில் வாழ்ந்திருந்து வேதனைகள் தீர்க்கின்ற
 வெண்குடை முத்துமாரி
 வித்தைபல செய்துமே சித்து விளையாடிடும்
 வெற்றி நகை கொண்டமாரி
 சாக்காட்டுச் சிந்தைதனை சாகடித்து இன்பத்தைத்
 தருகின்ற பொன்னிமாரி
 சக்திதனை உண்டாக்கும் சக்தியிவள் என்றுமனம்
 சாற்றுகின்ற அன்னைமாரி
 ஆக்கங்கள் பலகூட்டி ஆற்றல்கள் பலவூட்டி
 அன்புதரும் சக்திமாரி
 அழகான வேற்காட்டில் கடராக வாழ்கின்ற
 அன்னை கருமாரி உமையே!

மாரியம்மன்

இமயத்தில் பிறந்தாலும் இதயத்தில் வாழ்கின்ற
 இணையற்ற தாயமுதமே!
 இல்லாமை இல்லாமல் எல்லோரும் வாழ்ந்திட
 எழுந்தருளும் அருளமுதமே
 சமயத்தில் வரும் இன்னல் தகர்த்திடும் அன்னையே
 சமயபுர மாரியம்மா
 சஞ்சலம் நீக்கிடச் செஞ்சுடர் காட்டிடும்
 சக்தியே தேவியம்மா
 உமையவளின் மறுவுருவாய் உலகத்தைக் காக்கின்ற
 ஓங்கார வல்லி நீயே!
 உன் அருளில் பிள்ளைகள் உயர்வோடு வாழ்ந்திட

உற்ற வழி சொல்லுவாயே!
அமைத்திட்ட வாழ்க்கையும் சக்கரமாய் சுற்றிட
ஆறுதல் செப்புவாயே
ஆறுதல் கூறியே மாறுதல் தருகின்ற
அம்மையே மாரியமையே!

முகாம்பிகை அம்மன்

ஏகாந்த காட்டிலே எழுத்தாகி ஒலித்திட்ட
இறையருள் கடல் முழக்கமே!
இறவாத காவியம் இனிதான ஓவியம்
எழுதிடும் மொழி முழக்கமே!
சாகாத தர்மங்கள் தருகின்ற கரங்களும்
சக்கரப் பொருள் விளக்கமே
சாந்தியும் அமைதியும் தந்திடும் மந்திரம்
சக்தியின் அருள் விளக்கமே
நோகாத உள்ளங்கள் நுண்கலை விளக்கங்கள்
நோக்கமுறத் தந்தருள்வாய்
ஆகாத செயலினால் அரும்பிடும் ஆசையை
அழித்துமே சிரித்து மகிழ்வாய்
பாங்கான சொல்லுக்கும் பண்பான செயலுக்கும்
பதியான ரதி தேவியே
பைந்தமிழ் அமுதத்தை தேனாகப் பருகிடும்
பாவையருள் முகாம்பிகையே

பவானி அம்மன்

உள்ளத்தின் ஆசையை ஒப்பற்ற ஓசையாய்
ஒலித்திடும் ஓங்காரியே
உலகத்தின் ஆசையை உதிக்கின்ற அருளாக
ஒளிர்கின்ற ரீங்காரியே!
பள்ளத்தில் வீழாமல் பாவங்கள் செய்யாமல்
பண்பாக்கும் சிங்காரியே!
பாசமுடன் கருணையை பாகாகக் குழைத்துமே
பசிதீர்க்கும் அலங்காரியே!
கொள்ளைகள் கொடுமைகள் இல்லாத வாழ்வுமழை
கொடுத்திடும் மின்னல் ஒளியே
கொஞ்சிடும் குழந்தைகள் கோரிடும் வரங்களைக்
கொடுக்கின்ற அன்னை விழியே!

வெள்ளையம் பாளையம் வேப்பிலை ஆலயம்
 வெசுவாகப் பெற்ற தாயே!
 வினைதீர்க்கும் சோலையாம் பெரியநற் பாளையம்
 வீற்றிடும் பவானி உமையே!

கொற்றவையம்மன்

நல்லதைச் சொல்லென்றும் நல்லதைச் செய்யென்றும்
 நயம்படச் சொல்லும் தாயே!
 நஞ்சுஎண்ணம் கொண்டே இச்சையாய் அலைவாரை
 நசுக்கிடும் அன்னைநீயே!
 பொல்லாத செயலினைப் பொடிப் பொடியாக்கிடும்
 பொன் சுடர் தீபம் நீயே!
 புகழுடைய வாழ்விற்குப் பொன்முடி சூட்டியே
 பூத் தூவி வாழ்த்துவாயே
 கல்லாத மாந்தரின் கண்ணீரை நீக்கிடும்
 கருவண்ண அன்னை நீயே!
 கற்றோரின் நெஞ்சத்தில் கலங்கரை விளக்கான
 காவியச் சுடரும் நீயே
 வில்லாக வேலாக வினை தீர்க்கும் மருந்தாக
 விளங்கிடும் சக்தி நீயே!
 வேண்டிடும் நல்வரம் விரைவாகத் தந்திடும்
 வெட்டுடை காளியுமையே!

துர்க்கை அம்மன்

சிங்காரச் சிற்றாடை சிகப்புநிறப் பட்டாடை
 தேவியருள் திருக்காட்சியே!
 சிவகெங்கைச் சிற்றூரில் சீரான அலங்காரம்
 தெவிட்டாத கண்காட்சியே
 மங்காத புகழுக்கும் மலர்கின்ற வாழ்வுக்கும்
 மாயவளின் அருளாட்சியே!
 மருவிடும் தீவினை மாய்ந்துமே மறைந்திட
 மாதவளின் அரசாட்சியே!
 கங்கையில் குளித்திட்டு காவிரியில் பொட்டிட்ட
 காவியப் புகழரசியே!
 கன்னியர் மணமாலை கனிந்துமே சூட்டிடும்
 கருணை மழை பொற் காட்சியே!
 மங்கள முழக்கங்கள் தங்கியே ஒலித்திடும்
 மங்கையின் எழிலாட்சியே!
 மலர்கின்ற புகழாரம் என்றுமே தந்திடும்
 மாதேவி துர்க்கையுமையே!

சந்தான பாக்கியம் அருளும் சந்தான லட்சுமி துதி

பெண்ணாய் பிறந்த பெரும்பயனை நான்பெறவும்
கண்ணே கனியமுதே எனத் தாலாட்டவும்
அம்மே உன் மலரடி பணிந்தேன்
அருளே சந்தான லட்சுமித் தாயே
“புத்” எனும் நரகத்துக்குப் போகாமல்
“தத்” எனும் விவகாரத்தில் வீழாமல்
இத்தருணம் அருள்வாயே தாயே
நத்தினேன் உன்மலரடி சந்தானலட்சுமியே

(இந்த சுலோகத்தை தினம் 24 முறைகள் ஜெபித்து வந்தால்
புத்திரபாக்கியம் என்னும் மகப்பேறு பாக்கியம் கிடைக்கும்)

மகாலட்சுமி துதி

(மாலை நேரத்தில் வீட்டில் விளக்கேற்றி மல்லிகை மலர்களைக்
கொண்டு அர்ச்சனை செய்தபடி இந்தப் போற்றிகளைக் கூறி
வழிபடவேண்டும். இதனால் மக்கட் செல்வமும் மற்றைய
செல்வங்களும் கிடைக்கும்)

ஓம் அன்பு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் அன்ன லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் அமிர்த லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் அம்ச லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் அருள் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் அஷ்ட லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் அழகு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் ஆனந்த லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் ஆகம லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் ஆதி லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் ஆத்ம லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் ஆளும் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் இஷ்ட லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் இதய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் இன்ப லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் ஈகை லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் உலக லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் உத்தம லெட்சுமி	போற்றி
ஓம் எளிய லெட்சுமி	போற்றி

ஓம்	ஏகாந்த லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஓளி லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஓங்கார லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கருணை லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கஜ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கனக லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கான லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கிரக லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	குண லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	குங்கும லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	குடும்ப லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கெம்பீர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கேசவ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கோவிந்த லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கோமாதா லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	கோதையே லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சர்வமங்கள லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சக்தி லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சக்ர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சர்வ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சத்திய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சங்கு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சந்தான லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சாந்த லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சிங்கார லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சீல லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சீதா லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சுப்பு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சுந்தர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சூரிய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	செல்வ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	செந்தாமரை லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சொர்ண லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சொரூப லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	சௌந்தர்ய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஞான லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தங்க லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தன லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தானிய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	திரிபுர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	திலக லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	திருப்புகழ் லெட்சுமி	போற்றி

ஓம்	தீப லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	துளசி லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	துர்க்கா லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தூய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தெய்வ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தேவ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	தேரிய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	பங்கய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	பாற்கடல் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	புண்ணிய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	பொருள் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	பொன்னிற் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	புகழ் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மங்கள லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மகா லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மாதவ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மாதா லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மாங்கல்ய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மாசிலா லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	முக்தி லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	மோகன லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வரந்தரும் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வாமும் லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	விளக்கு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	விஜய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	விஷ்ணு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வீட்டு லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வீர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வெற்றி லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வெங்கட லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வைர லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	வைகுண்ட லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	நாராஜண லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	நாக லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	நித்திய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	நீங்காத லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ராம லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ராஜ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஐஸ்வர்ய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஜெய லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஜீவ லெட்சுமி	போற்றி
ஓம்	ஜோதி லெட்சுமி	போற்றி

திருவிளக்கு பூஜை

திருமணமாகாத பெண்களுக்கு விரைவில் திருமண-
மாவதற்கும் மாங்கல்யம் நிலைக்கவும் பயன்படும் இந்தப் பூஜை
மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது.

இந்தப் பூசையை வெள்ளிக்கிழமையிலும், செவ்வாய்க்-
கிழமையிலும் செய்யலாம்.

இந்தப் பூசைக்கு வேண்டிய பொருட்கள் மல்லிகைப்பூ,
கல்கண்டு, பழங்கள், குங்குமம், தேங்காய், கற்பூரம், நெய்
முதலியன.

திருவிளக்கு பூசைக்குத் தேவையான விளக்கு பித்தளை
அல்லது வெள்ளியால் செய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

மேடை அமைத்து, அம் மேடை மீது பூக்களைத் தூவி
அதன்மீது தட்டு வைத்து ஐந்து முகத் திருவிளக்கும் இன்னொரு
தட்டில் மஞ்சள் பிள்ளையாரும் வைக்க வேண்டும்.
பிள்ளையாருக்கு அறுகம்புல் மாலை அணிவிக்க வேண்டும்.
திருவிளக்குக்கு மல்லிகைப்பூ மாலை, அர்ச்சனைக்கு மல்லிகை
உதிரிப்பூக்களை பயன்படுத்த வேண்டும்.

எக்காரணம் கொண்டும் பூசைக்குப் பயன்படும் எந்தப்
பொருளும், எவர் சில்வரில் செய்ததாக இருக்கக்கூடாது.

முதலில் விநாயகரை கற்பூரதீபம் காட்டி வணங்கிவிட்டு
திருவிளக்கிற்குக் கற்பூரதீபம் காட்டிவிட்டு திருவிளக்கு
ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடவேண்டும். இப்பாடல்களை
தனியாகவோ எல்லோரும் சேர்ந்தோ பாடலாம்.

திருவிளக்கு துதி

ஊன் ஆனாய் உயிர் ஆனாய்
உயிரில் ஊறும் உணர்வானாய்
வான் ஆதிஐம்பூத
வகை எல்லாம் நீ ஆனாய்

தேன் ஆரும் மலர் கொன்றைச்
 சிவம் என்னும் பொருளானாய்
 நான் ஆனாய் உயிர்க்கு உயிரே
 ஞானப் பேரொளியுமையே!

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடன்பிறப்பே
 ஜோதி மணிவிளக்கே சீதேவி பொன்மணியே
 அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே
 காஞ்சி விளக்கே காமாட்சி தாயாரே
 பசும் பொன் விளக்கு வைத்து பஞ்சுத் திரிபோட்டுப்
 குளம்போல் எண்ணெய் விட்டுக் கோலமுடன் ஏற்றி வைத்தேன்

ஏற்றினேன் நெய்விளக்கு எங்கள் குடில் விளங்க
 வைத்தேன் திருவிளக்கு மாளிகையும் தான் விளங்க
 மாளிகையில் ஜோதியுள்ள மாதாவைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்
 மாங்கல்ய பிச்சை மடிப்பிச்சை தாரும் அம்மா
 சந்தானப் பிச்சையுடன் தனங்களும் தாரும் அம்மா
 பெட்டி நிறையப் பூஷணங்கள் தாரும் அம்மா
 பட்டி நிறையப் பால் பசுவைத் தாரும் அம்மா
 கொட்டகை நிறையக் குதிரைகளைத் தாரும் அம்மா
 புகழுடம்பைத் தாரும் அம்மா பக்கத்தில் நில்லும் அம்மா
 அல்லும் பகலும் என்றன் அண்டையிலே நில்லும் அம்மா
 சேவித் தெழுந்திருந்தேன் தேவிவடிவங் கண்டேன்
 வச்சிரக் கிரீடம் கண்டேன் வைடுரிய மேனி கண்டேன்
 முத்துக்கொண்டை கண்டேன் முழுப்பச்சை மாலை கண்டேன்

சவுரிமுடி கண்டேன் தாழைமடல் தூடக் கண்டேன்
 பின்னலழகு கண்டேன் பிறைபோல் நெற்றிகண்டேன்
 சாந்துடன் நெற்றிகண்டேன் தாயார் வடிவங்கண்டேன்
 கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப் பொட்டுக் கண்டேன்
 மார்பில் பதக்கம் மின்ன மாலையசையக் கண்டேன்
 கைவளையல் கலகலென கணையாழி மின்னக்கண்டேன்
 தங்க ஓட்டியாணம் தகதகென ஜொலிக்கக் கண்டேன்
 காலிற் சிலம்பு கண்டேன் காலாளி பீலீ கண்டேன்
 மங்கள நாயகியே மனங்குளிரக் கண்டேன் அடியாள் நான்
 அன்னையே அருந்துணையே அங்கிருந்து காருமம்மா
 வந்த வினையகற்றி மகாபாக்யம் தாரும் அம்மா
 தாயாரே உன்றன் தாளடியில் சரணம் என்றேன்
 மாதாவே யுன்றன் மலரடியில் நான் பணிந்தேன்

(இந்த அகவலைப் படித்து முடித்த பிறகு கற்பூர தூபதீபம் காட்டி
பதினாறுமுறை வணங்கவேண்டும். வணங்கியபிறகு)

சர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே!
சர்வார்த்த சாதகே
சரண்யே திரியம்பிகே தேவி
நாராயணி நமோஸ்துதே!

(கற்பூர தூபதீபம் காட்டி வணங்கிவிட்டு கீழ்க்கண்ட அர்ச்சனை
ஸ்லோகம் சொல்லி மல்லிகை மலரை திருவிளக்கின் பாதத்தில்
போடவேண்டும்)

பொன்னும் மெய்ப் பொருளும் தருவாய் போற்றி
போகமும் திருவும் புணர்ப்பாய் போற்றி
முற்றறிவொளியாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
மூவுலகும் நிறைந்திருந்தாய் போற்றி
வரம்பிலின்பமாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
வானமாய் அருள்மழை பொழிவாய் போற்றி
இயற்கை அறிவொளியானாய் போற்றி
ஈரேழு உலகும் ஈன்றாய் போற்றி
பிறர் வயமாகப் பெரியாய் போற்றி
பேரின்பப் பெருக்காய் பொலிந்தாய் போற்றி
பொருட் கடலாம் பொருளே போற்றி
பெரியோர்க் கெல்லாம் பெரியாய் போற்றி
முடிவிலாற்றல் உடையோய் போற்றி
மூவுலகுத் தொழ்முத்தோய் போற்றி
அளவிலாச் செல்வம் தருவாய் போற்றி
ஆனந்த அறிவொளி விளக்கே போற்றி

ஓம் சிவாய	நம:
ஓம் சிவசக்தியே	நம:
ஓம் இச்சா சக்தியே	நம:
ஓம் கிரியா சக்தியே	நம:
ஓம் சொர்ண சொரூபியே	நம:
ஓம் ஜோதி லெட்சுமியே	நம:
ஓம் தீப லெட்சுமியே	நம:
ஓம் மகா லெட்சுமியே	நம:
ஓம் தனலட்சுமியே	நம:
ஓம் தான்ய லெட்சுமியே	நம:

ஓம்	தூரிய லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	வீர லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	விஜய லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	வித்யா லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	ஜெய லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	வர லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	கெஜ லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	காம வல்லியே	நம:
ஓம்	காமாட்சி சுந்தரியே	நம:
ஓம்	சுப லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	ராஜ லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	கிரக லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	சித்த லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	சீதா லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	திரிபுர லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	சர்வ மங்கள காரணியே	நம:
ஓம்	சர்வ விக்ந நிவாரணியே	நம:
ஓம்	சர்வாங்க சுந்தரியே	நம:
ஓம்	சௌபாக்கிய லெட்சுமியே	நம:
ஓம்	நவக்கிரக தாயினியே	நம:
ஓம்	அண்டர் நாயகியே	நம:
ஓம்	அலங்கார நாயகியே	நம:
ஓம்	ஆனந்த சொரூபியே	நம:
ஓம்	அகிலாண்ட நாயகியே	நம:
ஓம்	பிரம்மாண்ட நாயகியே	நம:
ஓம்	எனும் சிற்பரத்தாளே	நம:

அபாய மறுக்கும் அறுகோணத்தி
 சொற்பவணத்தி துகூழ்ம ரூபி
 சரணம் சரணம் தாள்பணிந்தேனுனை
 பாவம் பொறுத்து மாங்கல்ய பாக்கியம் தந்து
 விக்கினங்கள் வராமல் வேலிபோலக் காத்து
 ஆதரித்தெனக்கு அருள்புரிவாயே
 புவன சுந்தரி போற்றி வணக்கம்
 குருவடியாய் வந்து உபதேசங்கள்
 கொடுத்துன் திருவடி தந்தருள்வாயே

முயற்சிகளில் வெற்றி வறு

கலையாத கல்வியும், குறையாத வயதும், ஓர்
கபடு வராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும், குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி இலாத உடலும்
சலியாத மனமும், அன்பு அகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும், மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வராத கொடையும்,
தொலையாத நிதியமும், கோணாத கோலும், ஒரு
துன்பம் இல்லாத வாழ்வும்
துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்பெரிய
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதி கடவூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே

- அபிராமி பட்டர்

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்நெல் துள்ளி
வளர் செம்பொன் எங்கும் திகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமாபுரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலைபோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே

- திருஞான சம்பந்தர் அருளிய கோளறு பதிகம்

நாளென்செயும் வினைதான் என்செயும் எனை நாடிவந்த
கோளென்செயும் கொடுங்கூற்று என்செயும் - குமரேசரிரு
தானுஞ் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையுஞ் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன்னே வந்துதோன்றிடினே

- அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரலங்காரம்

சுரஸ்வதி அந்தாதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை-தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள்இங்கு வாராது இடர்

படிக நிறமும் பவளச் செவ்வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும்-துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தால்
கல்லும்சொல் லாதோ கவி

நூல்

சீர்தந்த வெள்ளிதழ்ப் பூங்கம
லாசகத் தேவி, செஞ்சொல்
தார் தந்த என்மனத் தாமரை
யாட்டி, சரோருகமேல்
பார்தந்த நாதன் இசைதந்த
ஆபரணப் பங்கயத்தாள்
வார் தந்த சோதிஅம் போருகத்
தாளை வணங்குதுமே

1

வணங்கும் சிலைநுதலும் கழை
தோளும்வன முலைமேற்
சுணங்கும் புதிய நிலவெழு
மேனியும் தோட்டுடனே
பிணங்கும் கருந்தடங் கண்களும்
நோக்கிப் பிரமன் அன்பால்
உணங்கும் திருமுன்றிலாய் மறை
நான்கும் உரைப்பவளே

2

உரைப்பார் உரைக்கும் கலைகள்
எல்லாம் எண்ணில் உன்னையன்றித்
தரைப்பால் ஒருவர் தரவலரோ?
தண் தரளமுலை
வரைப்பால் அமுதுதந்து இங்கெனை
வாழ்வித்த மாமயிலே
விரைப்பா சடைமலர்வெண்
தாமரைப் பதி மெல்லியே

3

இயலானது கொண்டு நின்திரு
நாமங்கள் ஏத்துதற்கு
முயலாமை யால்தடு மாறுகின்றேன்
இந்த மூவுலகும்
செயலால் அமைத்த கலைமகளே
நின் திருவருளுக்கு
அயலாய் விடாமல் அடியேனையும்
உவந்து ஆண்டருளே

4

அருக்கோதயத்திலும் சந்திரோதயம்
ஒத்து அழகு எறிக்கும்
திருக்கோல் நாயகி செந்தமிழ்ப் பாவை
திசை முகத்தால்
இருக்கோதும் நாதனும் தானும்
எப்போதும் இனிதிருக்கும்
மருக்கோன் நாண் மலரான்
என்னை ஆளும் மடமயிலே

5

மயிலே, மடப்பிடயே, கொடியே
இளமான் பிணையே
குயிலே, பசுங்கிளியே, அன்னமே
மனக் கூர் இருட்கோர்
வெயிலே, நிலவொழும் மேனி மின்னே,
இனி வேறுதவம்
பயிலேன் மகிழ்ந்து பணிவேன்
உனது பொற் பாதங்கள்

6

பாதாம்புயத்திற் பணிவார்
தமக்குப் பலகலையும்
வேதாந்த முத்தியும் தந்தருள் பாரதி:
வெள்ளிதழ் பூஞ்
சீதாம் புயத்தில் இருப்பாள்:
இருப்ப என் சிந்தையுள்ளே
ஏதாம்? புவியில் பெறல்
அரிதாவது எனக்கினியே!

7

இனிநான் உணர்வது எண்ணெண்
கலையாளே, இலகு கொண்டைக்
கனி நாணும் செவ்விதழ் வெண்ணிறத்
தாளைக் கமல அயன்

தனி நாயகியை அகிலாண்டமும்
பெற்ற தாயை மணப்
பனிநாள் மலர் உறை புவையை
ஆரணப் பாவையையே

8

பாவும் தொடையும் பதங்களும்
சீரும் பலவிதமா
மேவும் கலைகள் விதிப்பாளிடம்
விதியின் முதிய
நாவும், பகர்ந்த தொல் வேதங்கள்
நான்கும், நறுங்கமலம்
பூவும், திருப்பதம் பூவால்
அணிபவர் புந்தியுமே

9

புந்தியில் கூரிருள் தீர்க்கும்
புதிய மதியமென் கோ?
அந்தியில் தோன்றிய தீபம்
என்கோ? நல் அருமறை யோர்
சந்தியில் தோன்றும் தபனன் என்கோ?
மணித் தர்மம் என்கோ?
உந்தியில் தோன்றும் பிரான்
புயந் தோயும் ஒருத்தியையே

10

ஒருத்தியை, ஒன்றும் இலா என்
மனத்தின் உவந்த தன்னை
இருத்தியை, வெண்கமலத்து இருப்பாளை,
எண்ணென் கலைதோய்
கருத்தியை, ஐம்புலனுங் கலங்காமல்
கருத்தை யெல்லாம்
திருத்தியை, யான்மறவேன்: திசை
நான் முகன் தேவியையே

11

தேவரும், தெய்வப் பெருமானும்,
நான்மறை செப்புகின்ற
மூவரும், தானவர் ஆகிஉள் ளோரும்
முனிவரரும்
யாவரும், ஏனைய எல்லா உயிரும்
இதழ் வெளுத்த
பூவரும் மாதின் அருள்கொண்டு
ஞானம் புரிகின்றதே

12

புரிகின்ற சிந்தையின் ஊடே
 புகுந்து புகுந்து இருளை
 அரிகின்றது, ஆய்கின்ற எல்லா
 அறிவின் அரும் பொருளைத்
 தெரிகின்ற இன்பம் கனிந்தூறி
 நெஞ்சம் தெளிந்த முற்ற
 விரிகின்றது, எண்ணென் கலைமாது
 உணர்த்திய வேதமுமே

13

வேதமும், வேதத்தின் அந்தமும்
 அந்தத்தின் மெய்ப்பொருளாம்
 பேதமும், பேதத்தின் மார்க்கமும்
 மார்க்கப் பிணக்கு அறுக்கும்
 போதமும், போத உருவாகி எங்கும்
 பொதிந்த விந்து
 நாதமும், நாதவண்டு ஆர்க்கும்
 வெண்டாமரை நாயகியே.

14

நாயகம் ஆனமலர் அகமாவதும்
 ஞான இன்பச்
 சேய்அகம் ஆனமலர் அகமாவதும்
 தீவினையால்
 ஏய்அகம் மாறிவிடும் அகமாவதும்
 எவ்வுயிர்க்கும்
 தாயகம் ஆவதும், தாதார்
 சுவேத சரோகமுமே

15

சரோகமே: திருக்கோயிலும்
 கைகளும் தாள் இணையும்
 உரோகமும், திரு அல்குலும்
 நாயியும் ஓங்கிருள் போற்
 சிரோருகம் சூழ்ந்த வதனமும்
 நாட்டமும், சேயிதமும்
 ஓரோர் உகம்ஈர் அரை மாத்திரை
 ஆன உரை மகட்கே

16

சரஸ்வதி யாடல்கள்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
கூறும் பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்நின் றொளிர்வாள்
கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துட்பொரு ளாவாள்
மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோதகன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலிடை யுற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்

- பாரதியார்

சரஸ்வதி கவசம்

சரசுவதி என் தலையைக் காக்க வாக்கின்
தலைவியாம் வாத்தேவி நுதலைக் காக்க
விரசுபக வதிகண்ணைக் காக்க நாசி
விமலைவாக் வாதினியாள் காக்க வித்தைக்(கு)
உரியதனித் தேவதைஎன் உதடு காக்க
உயர்புகழ்ப் பிராம்மிபல் வரிசை காக்க
மருவும் 'ஐம்' என் றிடுமனு கண்டம் காக்க
வாழ் 'ஹரீமா'ம் எழுததுஎன்றன் பிடரைக் காக்க
எழுத்தான 'சிரீம்' என்தோள் காக்க வித்யா
திருஷ்டாத்மா என்மார்பில் இருந்து காக்க
வழுத்துவித்யா ரூபினிஎன் நாபி காக்க
வாணிகரம் காக்கஎல்லா எழுத்தின் தேவி

சரஸ்வதி தியானம்

1. ஸரஸ்வதி நமஸ்துப்யம் வரதே காமரூபிணி
வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி ஸித்திர் பவதுமே ஸதா
2. ஸரஸ்வதீம் சக்லவாஸாம் ஸுதாம்சு ஸமவிக்ரஹாம்
ஸ்படிபாக்ஷஸ்ரஜம் பத்மம் புஸ்தகம் ச சுகம் கரை:
3. சதுர்பிர்தததீம் தேவீம் சந்த்ரபிம்ப ஸமானனாம்
வல்லபாம் அகிலார்த்தானாம் வல்லகீ வாதனப்ரியாம்
4. பாரதீம் பாவயே தேவீம் பாஷாணாம் அதிதேவதாம்
பாவிதாம் ஹ்ருதயே ஸத்பி: பாமினீம் பரமேஷ்புன:
5. சதுர்புஜாம் சந்த்ரவர்ணாம் சதுரானன வல்லபாம்
நமாமி தெவி வாணீ த்வாம் ஆச்ரிதார்த்த ப்ரதா யினீம்
6. பாஹி பாஹி ஜகத்வந்த்யே நமஸ்தே பக்தவத்ஸலே
நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் நமோ நம:
7. பாசாங்குச தரா வாணீ வீணாபுஸ்தக காரினீ
மம வக்த்ரே வஸேந்நித்யம் ஸந்துஷ்டா ஸர்வதா சிவா
8. சதுர்தசஸு வித்யாஸு ரமதே யா ஸரஸ்வதீ
ஸாதேவி க்ருபயாயுக்தா ஜிஹ்வாஸித்திம் கரோதுமே
9. பாஹிமாம் பாவனே தேவி ரக்ஷ ராக்ஷஸநாசினி
அவ மாம் அம்புஜாவாஸே த்ராஹிமாம் துஹினப்ரபே
10. தேஹி தேவி கலாதாக்ஷ்யம் வாணி வாஃபடுதாம் திசு
ஸரஸ்வதி ஸுதான் ரக்ஷ கலே பாலயமே குலம்

நின்நினைவில் ஓடும் உடல் நின்நினைவில் ஆடும்உயிர்
நின்நினைவில் பாடும் குரலும் - என்றும்

நின்நினைவில் மூடியகண் நின்நினைவில் கூடியபொன்
நின்நினைவில் பொன்னூஞ்சலே - என்றும்

நின்நினைவில் கூத்தனூர் நிலைகொண்ட வாணியே
நின்நினைவும் என்செயலதோ - என்றும்

நின்நினைவில் தேடும் அருள் நின்நினைவை நாடுமனம்
நின்நினைவில் கோடி பெறுமே

சகலகலாவல்லிமாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின் பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழு மளித்து
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்குவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்ப்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாபமயிலே
சகலகலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்னு
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகலகலாவல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
நாவுமகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகலகலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்த நல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலுங் வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந்தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
 சகலகலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத்தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டளவிற் பணியச்செய்
 வாய்படைப் போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன் போற்
 கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

அறுபத்து நான்கு கலைகள்

1. அக்கரவிலக்கணம்
2. இலிகிதம்
3. கணிதம்
4. வேதம்
5. புராணம்
6. வியாகரணம்
7. நீதி சாத்திரம்
8. சோதிட சாத்திரம்
9. தர்ம சாத்திரம்
10. யோக சாத்திரம்
11. மந்திர சாத்திரம்
12. சகுன சாத்திரம்
13. சிற்ப சாத்திரம்
14. வைத்திய சாத்திரம்
15. உருவ சாத்திரம்
16. இதிகாசம்
17. காவியம்
18. அலங்காரம்
19. மதுரபாடனம்
20. நாடகம்
21. நிருத்தம்
22. சத்தப்பிரமம்
23. வீணை
24. வேணு
25. மிருதங்கம்
26. தாளம்
27. அத்திர பரீட்சை
28. கனக பரீட்சை
29. இரத பரீட்சை
30. கச பரீட்சை
31. அசுவ பரீட்சை
32. இரத்தின பரீட்சை
33. பூமி பரீட்சை
34. சங்கிராம இலக்கணம்
35. மல்யுத்தம்
36. ஆகருடணம்
37. உச்சாடணம்
38. வித்து வேடணம்
39. மதன சாத்திரம்
40. மோகனம்
41. வசீகரணம்
42. இரச வாதம்
43. காந்தருவ வாதம்
44. பைலீல வாதம்
45. கவுத்துக வாதம்
46. தாது வாதம்
47. காருடம்
48. நட்டம்
49. முட்டி
50. ஆகாயப் பிரவேசம்
51. ஆகாய கமனம்
52. பரகாயக் பிரவேசம்
53. அதிரிசயம்
54. இந்திரசாலம்
55. மகேந்திர சாலம்
56. அக்கினித் தம்பம்
57. சலத் தம்பம்
58. வாயுத்தம்பம்
59. திட்டித்தம்பம்
60. வாக்குத்தம்பம்
61. சுக்கிலத்தம்பகம்
62. கன்னத்தம்பகம்
63. கட்கத்தம்பம்
64. அவத்தைப் பிரயோகம்

சரஸ்வதி துதி

வெண்மலரும் வெண்பனியும் வெண்கலையும்
வெண்மணியும் வேய்ந்த வாச
வெண்கமலம் வீற்றிருந்து பழங்கருணை
பூத்துவண்டு வளரி பாடக்
கண்மலரு மாயிரத்தோட விழ்ந்து முகை
நெகிழ்ந்த கமலத்தில் வாழெண்
கண்மலருந் சதுர்முகத் தோனா வில்லார்
வாணிபதங் கருத்துள் வைப்பாம்

- மச்சபுராணம்

அண்ட புவனங்களினை ஆக்குமயன் றேவியுனை
மண்டலத்தில் போற்றி வரம் பெற்ற தொண்டர்க்கு
ஆதரவாய் நின்று அருளினாய் முத்தமிழும்
போதமளி வாணியன்றாள் போற்றி

- மங்களேஜ்வரியம்

ஸ்ரீ சரஸ்வதி காயத்ரீ

ஓம் மஹாதேவ்யை ச வித்மஹே ப்ரஹ்ம
பத்ன்யை ச தீமஹி |
தந்நோ வாணீ ப்ரசோதயாத் ||

மஹாதேவியை அறிவோமாக. பிரம்ம பத்னியைத்
தியானிப்போமாக. அத்தகைய தியானத்தில் வாணீ நம்மைத்
தூண்டுவிப்பாளாக.

ஸ்ரீதேவி கருமாரியம்மன் ஸ்தோத்திரம்

கற்பூர நாயகியே கனகவல்லி
காளி மகமாயி கருமாரியம்மா!
பொற்கோவில் கொண்ட சிவகாமியம்மா
பூவிருந்த வல்லி தெய்வயானையம்மா!
விற்கோல வேதவல்லி! விசாலாட்சி,
விழிக்கோல மாமதுரை மீனாட்சி
சொற்கோவில் நானமைத்தேன் இங்குதாயே,
சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே! (கற்பூர)

புவன முழுதாளுகின்ற புவனேஸ்வரி,
புரமெரித்தோன் புறமிருக்கும் பரமேஸ்வரி!
நவநவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி
நம்பினவர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி
கவலைகளைத் தீர்த்துவிடும காளீஸ்வரி
காரிருள் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி
உவமானப் பரம்பொருளே ஜகதீஸ்வரி
உன்னடிமைச் சிறியேனை நீயாதரி (கற்பூர)

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எந்த
உறவிடத்தில் முறையிடுவேன் தாயே! எந்தன்
அன்னையவள் நீயிருக்க உலகில் மற்ற,
அன்னியரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ அம்மா
கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஓடிவா அம்மா
காத்திருக்க வைத்திடுதல் சரியோ அம்மா?
சின்னவனின் குரல்கேட்டுன் முகம்திரும்பு
சிரித்தபடி என்னை தினம் வழி அனுப்பு (கற்பூர)

கண்ணிரண்டும் உன்னுருவே காணவேண்டும்
காலிரண்டும் உன்னடியே நாடவேண்டும்
பண்ணமைக்கும் நாஉனையே பாடவேண்டும்
பக்தியோடு கையுனையே கூடவேண்டும்
எண்ணமெலாம் உன்னினைவே ஆகவேண்டும்
இருப்பதெல்லாம் உன்னுடையதாக வேண்டும்
மண்ணளக்கும் சமயபுர மாரியம்மா
மகனுடைய குறைகளையும் தீருமம்மா (கற்பூர)

நெற்றியிலுன் குங்குமமே நிறையவேண்டும்
 நெஞ்சினிலுன் திருநாமம் வழியவேண்டும்
 கற்றதெல்லாம் மென்மேலும் பெருகவேண்டும்
 கவிதையிலே உன்நாமம் வாழவேண்டும்
 சுற்றமெலாம் நீழி வாழவேண்டும்
 ஜோதியிலே நீயிருந்து ஆளவேண்டும்
 மற்றதெல்லாம் நானுனக்குச் சொல்லலாமா
 மடிமீது பிள்ளை என்னைத் தள்ளலாமா

(கற்பூர)

அன்னைக்கு உபசாரம் செய்வதுண்டோ
 அருள்செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ
 கண்ணுக்கு இமையின்றின் காவலுண்டோ
 கன்றுக்குப் பசுவின்றி சொந்தமுண்டோ
 முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதுண்டோ
 முழுமைக்கும் நீயெந்தன் அன்னையன்றோ
 எண்ணெய்க்கும் விளக்குக்கும் பேதமுண்டோ
 என்றைக்கும் நானுந்தன் பிள்ளையன்றோ

(கற்பூர)

அன்புக்கே நானடிமை ஆகவேண்டும்
 அறிவுக்கே என்காது கேட்கவேண்டும்
 வம்புக்கே போகாமல் இருக்கவேண்டும்
 வஞ்சகத்தை என்னெஞ்சம் அறுக்கவேண்டும்
 பண்புக்கே உயிர்வாழ ஆசை வேண்டும்
 பரிவுக்கே நானென்றும் பணியவேண்டும்
 என்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்கவேண்டும்
 என்னோடு நீ என்றும் வாழவேண்டும்

(கற்பூர)

கும்பிடவோ கையிரண்டு போதவில்லை
 கூப்பிடவோ நாவொன்றால் முடியவில்லை
 நம்பிடவோ மெய்யதனில் சக்தியில்லை
 நடந்திடவோ காலிரண்டால் ஆகவில்லை
 செம்பவள வாயழகி உன்னெழிலோ
 சின்னஇரு கண்களுக்கு அடங்கவில்லை
 அம்பளவு விழியாளே உன்னையென்றும்
 அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவுமில்லை

(கற்பூர)

காற்றாகி கனலாகி கடலாகினாய்
 கயிறாகி உயிராகி உடலாகினாய்
 நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்
 நிலமாகிப் பயிராகி உணவாகினாய்
 தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்
 தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்
 போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னை
 பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் என்னை

(கற்பூர)

அபிராமியம்மை பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியி லாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

காரனக பந்தியும் பந்தியினன் அலங்கலும்
கரிய புருவர் சிலைகளும்
கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண்டலம் நுதற்
கத்தூரிப் பொட்டு மிட்டுக்
கூரணிந் திடுவிழியும் அமுதமொழியுஞ் சிறிய
கொவ்வையின் ட கனிய தரமும்
குமிழனை நாசியும் முத்தநிகர் தந்தமும்
கோடுசோ டான களமும்
வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணிநூ புரப்பா தமும்
வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
வல்வினையை மாற்று வாயே
ஆரமணி வானி லுறை தாரகைகள் போலநிறை
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே
அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்துகுமிழ் மீதினில்
மறைந்து வாளைத் துறந்து
மைக்கயலை வேண்டிநின் செங்கமல விழியருள்
வரம்பெற்ற பேர்க ளன்றோ?
செகமுழு வொற்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
செங்கோலும் மனுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
திகிரியுல காண்டு பின்பு

புகர்முகத் ஐராவதப் பாக ராகிநிரை
 புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
 போக தேவேந்திரன் எனப்புகழ விண்ணில்
 புலோமிசை பொடுஞ்சு கிப்பர்
 அசுரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே!
 ஆதிகடவூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிஇரு நான்கையும்
 மாதிறல் கரியெட் டையும்
 மாநாகம் ஆனதையும் மாமெரு என்பதையும்
 மாசூர்மம் ஆனதையு மோர்
 பொறியரவு தாங்கிவரு புவனமீ ரேழையும்
 புத்தேளிர் கூட்டத் தையும்
 பூமகளை யந்திகிரி மாயவனை யும் அரையுந்
 புலியாடை உடையா னையும்
 முறைமுறைக ளாயீன்ற முதியவர்களாய் பழைமை
 முறைகள் தெரியாத நின்னை
 மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென்(று) அறியாமல்
 மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்
 அறிவுநிறை வீழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே!
 ஆதிகடவூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
 அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
 வாரிதியிலே நின்ன தன் பெனுஞ் சிறகால்
 வருந் தாம யேலணைத்துக்
 கோடாமல் வளர்சிற் றெறும் புமுதல் குஞ்சரக்
 கூட்டமுத லான சீவ
 கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
 குறையாம லேகொடுத்து
 நீடாழி யுலகங்கள் யாவையுமு் நேயாமல்
 நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
 நின்மலி அகிலங்களுக்(கு) அன்னை என்றோதும்
 நீலிமயன்(று) ஓது வாரோ?
 ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகழ்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

பல்குஞ் சரத்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
 பல்லுயிர்க் குங்கல் விடைப்
 பட்டதே ரைக்கும்அன் றுற்பவித் திடுகருப்
 பையறு சீவனுக்கும்
 மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
 வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
 மற்றுமொரு மூவர்க்கு மியாவர்க்கும் அவரவர்
 மனச்சலிப் பில்லா மலே
 நல்குத் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிகு
 நவநீதி உனக்கி ருந்தும்
 நானொருவன் வறுமையிற் சிறியனா னால்அந்
 நகைப்புனக் கேஅல்ல வோ?
 அல்கலந் தும்பர்நா டனவெடுக் குஞ்சோலை
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

நீ டுல கங்களுக்(கு) ஆதரவாய் நின்று
 நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
 நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
 நீமனை வியாய்இ ருந்தும்
 வீடுவீ டுகடோறும் ஓடிப் புகுந்துகால்
 வேசற்று) இலச்சை யும்போய்
 வெண்டுதில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
 வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்
 ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளத் தளர்ந்துநின்(று)
 உன்மத்த னாகி அம்மா!
 உன்கணவன் எங்கெங்கும் ஐயம்புகுந் தேங்கி
 உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்
 ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர்வினை யாடிவரும்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

ஞானந் தழைத்துன் சொருபத்தை அரிகின்ற
 நல்லோர் இடத்தி னிற்போய்
 நடுவி னிலிருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
 நவிற்றும் உபதேச முட்கொண்டு
 ஈனந்தனைத் தள்ளி எனதுநா னெனுமானம்
 இல்லா மலேது ரத்தி
 இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்பு தைத்து
 இருளற விளக்கேற் றியே

ஆனந்த மானவிழி அன்னமே! உன்னைஎன்
 அகத்தா மரைப்போ திலே
 வைத்துவே நேகலை யற்றுமே லுற்றபர
 வசமாகி அழியாத தோர்
 ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்றுகாண்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

சலமியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்றே
 தாயா கினாலெ னக்குத்
 தாயல்ல வோ? யான்உன் மைந்த என்றோ? எனது
 சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
 முலைகரந் தொழுகுபா லூட்டிஎன் முகத்தைஉன்
 முன்தானை யால்து டைத்து
 மொழிகின்ற மழலைக் குகந்துகொண் டிளநிலா
 முறுவல்இன் புற்றரு கில்யான்
 குலவிளையாடல் கொண்டருண் மழைபொழிந்(து) அங்கை
 கொட்டி வாவென்(று) அழைத்துக்
 குஞ்சரமு கன்கந்தனுக்(கு) இளையன் என்றெனைக்
 கூறினால் ஈனம் உண்டோ?
 அலைகடலி லேதோன்று மாறாத அமுதமே!
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

கைப்போது கொண்டுன் பதப்போது தன்னில்
 கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்
 கண்போதி னாலுமுன் முகப்போது தன்னையான்
 கண்டுதரிசனை புரிகிலேன்
 முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே
 முன்னிஉன் ஆல யத்தின்
 முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்
 மோசமே போய்உ முன்றேன்
 மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதெரு
 மைக்கடர் மீதேறி யே
 மாகோர காலன் வரும்போது தமிழேன்
 மனங்கலங் கித்தி யங்கும்
 அப்போது வந்துன் அருட்போது தந்தருள்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

அமிராமியந்தாதி

காப்யு

தாரமர் கொன்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்தில்லை
யூர்தம் பாகத் துமைமைந்த நேயுல கேழும்பெற்ற
சீரபி ராமியந் தாதியெய் போதுமென் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதி ருச்சித் திலக முணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்க மாதுளம் பொது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி யபிராமி யென்றன் விழுத்துணையே

துணையுந் தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயுஞ் கருதிகளின்
பணையுந் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பணிமலர்ப்பூங்
கணையுங் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங் குசமுங்கையி
லணையுந் திரிபுர சுந்தரி யாவ தறிந்தனமே.

அறிந்தே னெவரு மறியா மறையை யறிந்துகொண்டு
செறிந்தே னுனது திருவடிக் கேதிரு வேவெருவிப்
பிறிந்தேனின் னன்பர் பெருமை யெண்ணாத கருமநெஞ்சான்
மறிந்தே விழுநர குக்குற வாய மனிதரையே.

மனிதருந் தேவரு மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதருஞ் சேவடிக் கோமள மேகொன்றை வார்சடையேற்
பனிதருந் திங்களும் பாம்பும் பகீரதீ யும்படைத்த
புனிதருநீயுமென் புந்தியெந் நாளும் பொருந்துகவே.

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குன் மனோன்மணி வார்சடையோ
னருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய வம்பிகை யம்புயமேற்
றிருந்திய சுந்தரி யந்தரி பாதமென் சென்னியதே.

சென்னிய துன்பொற் றிருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய துன்றிரு மந்திரஞ் சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய தென்றுமுன் றன்பர மாகம பத்ததியே.

ததியுறு மத்திற் சுழலுமென் னாவி தளர்வில்தோர்
கதியுறு வண்ணங் கருதுகண் டாய்கம லாலயனு
மதியுறு வேணி மகிழ்நனு மாலும் வணங்கியென்றுந்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து ரானன சுந்தரியே

சுந்தரி யெந்தை துணைவியென் பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்தரி விந்துர வண்ணத்தி னாண்மகி டன்றலைமே
லந்தரி நீலி யழியாத கன்னினை யாரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத் தாண்மலர்த் தாளென் கருத்தனவே.

கருத்தன வெந்தைதன் கண்ணை வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பாலமும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரள்கூர்
திருத்தன பாரமு மாரமுஞ் செங்கைச் சிலையுமம்பு
முருத்தன மூரலு நீயுமம் மேவந்தென் முன்னிற்கவே

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்து நினைப்பதுன்னை
யென்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளெழு தாமறையி
னொன்று மரும்பொரு ளேயரு யேயுமையே யிமயத்
தன்றும் பிறந்தவ யேயழி யாமுத்தி யானந்தமே.

ஆனந்த மாயென் னறிவாய் நிறைந்த வமுதமுமாய்
வானந்த மான வடிவுடை யாண்மறை நான்கினுக்குந்
தானந்த மான சரணார விந்தத் தவளநிறக்
கானந்த மாடரங் காமெம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே.

கண்ணிய துன்புகழ் கற்றதுன் னாமங் கசிந்துபத்தி
பண்ணிய துன்னிரு பாதாம் புயத்திற் பகலிரவா
நண்ணிய துன்னை நயந்தோ ரவையத்து நான்முன்செய்த
புண்ணிய மேதென்னம் மேபுவி யேழையும் பூத்தவளே.

பூத்தவ ளேபுவ னம்பதி னான்கையும் பூத்தவண்ணங்
காத்தவ ளேபின் கரத்தவ ளேகறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவ ளேயென்று மூவா முகுந்தற் கிளையவளே
மாத்தவ ளேயுன்னை யன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே.

வந்திப் பவருன்னை வானவர் தானவ ரானவர்கள்
சிந்திப் பவர்நற் றிசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ள
பந்திப் பவரழி யாப்பர் மானந்தார் பாரிலுன்னைச்
சந்திப் பவர்க்கெளி தாமெம்பி ராட்டிநின் றண்ணளியே.

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள் செய்தார்
மண்ணளிக் குஞ்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் குஞ்செல் வமுமழி யாமுத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக் குஞ்சொற் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே.

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரு
மொளியே யொளிரு மொனிக்கிடமே யெண்ணி லொன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதற் பூதங்க ளாகி விரிந்தவம்மே
யளியே னறிவள விற்கள வான ததிசயமே.

அதிசய மான வடிவுடை யாளர விந்தமெல்லாந்
துதிசய வானன சுந்தர வல்லி துணையிரதி
பதிசய மான தபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகவன் றோமாவ பாகத்தை வவ்வியதே

வவ்விய பாகத் திறைவரு நீயு மகிழ்ந்திருக்குஞ்
செல்வியு முங்க டிருமணக் கோலுமுஞ் சிந்தையுள்ளே
யவ்வியந் தீர்த்தென்னை யாண்டபொற் பாதமு மாகிவந்து
வெவ்விய காலனென் மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

வெளிநின்ற நின்றிரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியுநெஞ்சங்
களிநின்ற வெள்ளங் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானத் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ
வொளிநின்ற கோணங்க ளொன்பது மேவி யுறைபவளே,

உறைகின்ற நின்றிருக் கோயிலின் கேள்வ ரொருபக்கமோ
வறைகின்ற நான்மறை யின்னடி யோமுடி யோவமுத
நிறைகின்ற வெண்டிங்க ளோகஞ் சமோவென்ற னெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோபூர ணாசல மங்கலையே.

மங்கலை செங்கலை சம்முலை யாண்மலை யாள்வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயி றாவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யாளுடையாள்
பிங்கலை நீலசெய் யாள்வெளி யாள்பசும் பெண்கொடியே

கொடியே யினவஞ்சிக் கொம்பே யெனக்குவம் பேபமுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேயனி மாலிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றவம்மே
யடியே னிறந்திங் கினிப்பிற வாமல்வந் தாண்டுகொள்ளே.

கொள்ளேன் மனத்தினின் கோலமல் லாதன்பர் கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேன்வியன் மூவுலகுக்
குள்ளேய னைத்தினுக் கும்புறம் பேயுள்ளத் தேவிளைந்த
கள்ளே களிக்குங் கனியே யளியவென் கண்மணியே.

மணியே மணியி னொளியே யொளிரு மணிபுனைந்த
வணியே யணியு மணிக்கழ கேயணு காதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே யமார் பெருவிருந்தே
பனியிலே னொருவரை நின்பத்ம பாதம் பணிந்தபின்னே

பின்னே திரிந்துன் னடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கண் முயன்றுகொண் டேன்முதன் மூவருக்கு
மன்னே யுலகுக் கபிராமி யென்று மருமருந்தே
யென்னே யினியுன்னை யான்மற வாமனின் றேத்துவனே.

ஏத்து மடியவ ரீரே முலகினை யும்படைத்துங்
காத்து மழித்துந் திரிபவ ராங்கமழ்பூங்கடம்பு
சாத்துங் குழலணங் கேமண நாறுநின் றாளிணைக்கென்
னாத்தங்கு புன்மொழி யேறிய வாறு நடையுடைத்தே.

உடைந்தனை வஞ்சப் பிறவியை யுள்ள முருகுமன்று
படைத்தனை பத்மபதயுகஞ் சூடும் பணியெனக்கே
படைத்தனை நெஞ்சத் தழுக்கையெல் லாநின் னருட்புனலாற்
றுடைத்தனை சுந்தரி நின்னரு ளேதென்று சொல்லுவதே.

சொல்லும் பொருளு மெனநட மாடுந் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி யேநின் புதுமலர்த்தா
ளல்லும் பகலுந் தொழுமவர்க் கேயழி யாவரகஞ்
செல்லுந் தவநெறி யுஞ்சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமேஃ

சித்தியுஞ் சித்தி தருந்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா
சக்தியுஞ் சத்தி தழைக்குஞ் சிவமுந் தவமுயல்வார்
முத்தியு முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியி னுள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே.

அன்றே தடுத்தென்னை யாண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல வென்கை
நன்றே யுனக்கினி நானென் செயினு நடக்கடலுட் வென்கை
சென்றே விழினுங் கரையேற் றுகைநின் றிருவுளமே
யொன்றே பலவுரு வேயரு வேயென் னுமையவளே

உமையு முமையொரு பாகரு மேக வுருவில்வந்திங்
கெமையுந் தமக்கன்பு செய்யவைத் தாரினி யெண்ணுதற்குச்
சமையங் களுமில்லை யீன்றெடுப் பாலொரு தாயுமில்லை
அமையு மமையுறு தோளியர் மேல்வைத்த வாசையுமே.

ஆசைக் கடலி லகப்பட் டருளற்ற வந்தகன்கைப்
பாசத்தி லல்லற் படவிருந் தேனைநின் பாதமென்னும்
வாசக் கமலந் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டுகொண்ட
நேசத்தை யென்சொல்லு வேனிசர் பாகத்து நேரிழையே.

இழைக்கும் வினைவழி யேயடுங் கால னெனைநடுங்க
வழைக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாயத்தர் சித்தமெல்லாங்
குழைக்குங் களபக் குவிமுலை யாமனைக் கோமளமே
உழைக்கும் பொழுதுன்னை யேயன்னை யேயென்ப னோடிவந்தே

வந்தே சரணம்புகுமுடி யாருக்கு வானுலகத்
தந்தே பரிவொடு தான்போ யிருக்குஞ் சதுர்முகமும்
பைந்தே னலங்கற் பருமணி யாகமும் பாகமும்பொற்
செந்தேன் மலரு மலர்கதிர் ஞாயிறுந் திங்களுமே.

திங்கட் பசுவின் மணநாறுஞ் சீறடி சென்னிவைக்க
வெங்கட் கொருதவ மெய்திய லாவெண் ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கு மிந்தத் தவமெய்து மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியனை மேற்றுயில் கூரும் விழுப்பொருளே.

பொருளே பொருண் முடிக் கும்போக மேயரும் போகஞ்செய்யு
மருளே மருளில் வருந்தொரு ளேயென் மனத்துவஞ்சத்
திருளேது மின்றி யொளிவெளி யாகி யிருக்குமுன்ற
னருளே தறிகின்றி லேனம்பு யாதனத் தம்பிக்கையே.

கைக்கே யணிவது கன்னலும் பூவுங் கமலமன்ன
மெய்க்கே யணிவது வெண் முத்து மாலை விடவரவின்
பைக்கே யணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டுமெட்டுத்
திக்கே யணியுந் திருவுடை யானிடஞ் சேர்பவளே.

பவளக் கொடியிற் பழுத்தசெவ் வாயுதம் பனிமுறுவற்
றவளத் திருநகை யுந்துணை யாவெங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்குத் துணை முலையா
ளவளைப் பணிமின்கண் டீரம ராவதி யாளுகைக்கே.

ஆளுகைக் குன்ற னடித்தா மரைகளுண் டந்தகன்பால்
மீளுகைக் குன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேலிவற்றின்
மூளுகைக் கென்குறை நின்குறை யேயன்று முப்புரங்கள்
மாளுகைக் கம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வாணுதலே.

வாணுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற் கெண்ணிய வெம்பெரு மாட்டியதைப்பேதை நெஞ்சிற்
காணுதற் கண்ணிய னல்லாத கன்னியைக் காணுமன்பு
பூணுதற் கெண்ணிய வெண்ணமன் றேமுன்செய்புண்ணியமே.

புண்ணியஞ் செய்தன மேமன மேபுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியுஞ் செய்ய கணவருங் கூடிநங் காரணத்தா
னண்ணியிங் கேவந்து தம்மடி யார்க ணடுவிருக்கப்
பண்ணிநஞ் சென்னியின் மேற்பதம் பாதம் பதித்திடவே

இடங்கொண்டு விம்மி யிணைகொண் டிறுதி யிளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டிறைவர் வலிய நெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லிரவின்
படங்கொண்ட வல்குற் பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே.

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங் குசைபஞ்ச பாணியின் சொற்
றிரிபுர சுந்த சிந்தூர மேனிய டமைநெஞ்சிற்
புரிபுர வஞ்சரை யஞ்சக் குனிபொருப் புச்சிலைக்கை
யெரிபுரை மேனி யிறைவர்செம் பாகத் திருந்தவளே.

தவளே யிவளெங்கள் சங்கர னார்மனை மங்கலமா
மவளே யவர்தமக் கன்னையுமாயின னாகையினா
லிவளே கடவுளர் யாவர்க்கு மேலை யிறைவியுமாந்
துவளே னியொருதெய்வமுண் டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே.

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதந் தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தாருள ரோவில ரோவப் பரிசடியேன்
கண்டுசெய் தாலது கைதவ மோவன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன் றேபின் வெறுக்கையன்றே.

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினுந் தம்மடி யாரைமிக்கோர்
பொறுக்குந் தகைமை புதியதன் றேபுது நஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற் றானிடப் பாகங் கலந்தபொன்னே
மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யானுன்னை வாழ்த்துவளே.

வாமும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநில
மேழும் பருவரை யெட்டுமெட் டாம லிரவுபகற்
சூழஞ் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

சுடருங் கலைமதி துன்றுஞ் சடை முடிக் குன்றிலொன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சி
லிடருந் தவிர்த்தமைப் போதிரும் பார்பின்னு மெய்துவரோ
குடருங் கொழுவுங் குருதியுந் தோயுந் குரம்பையிலே.

குரம்பை யடுத்துக் குடிபுக்க வாவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை யடுத்து மறுகுமப் போது வளைக்கையமைத்
தரம்பை யடுத்த வரிவையர் சூழவந் தஞ்சலென்பாய்
நரம்பை யடுத்த விசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே.

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளின்பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வராகி சூலினி மாதங்கியென்
றாயகி யாதி யுடையாள் சரண மரணமக்கே.

அரணம் பொருளென் றருளொன் றிலாத வசுரர்தங்கண்
முரணன் றழிய முனிந்தபெம் மானு முகுந்தனுமே
சரணஞ் சரண மெனநின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி யிரண்டுமெய் தாரிந்த வையகத்தே.

வையுந் துரக மதகரி மாமகு டஞ்சிவிகை
பெய்யுங் கனகம் பெருவிலை யாரம் பிறைமுடித்த
வையன் றிருமனை யாளடித் தாமரைக் கண்புமுன்பு
செய்யுந் தவமுடை யார்க்குள வாகிய சின்னங்களே.

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையுமுத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலுங்காண் மூன்றுங் கருத்தில்வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலுந் தவமில்லையே.

இல்லாமை சொல்லி யொருவர்தம் பாற்சென் றிழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சி னினைகுவி ரேனிந்த நீடுதவங்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பாலொரு காலத்திலுஞ்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

மின்னா யிரமொரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்ற
தன்னா ளகமகி ழானந்த வல்லி யருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்கு மாய்முடி வாய முதல்விதன்னை
யுன்னா தொழியினு முன்னிலும் வேண்டுவதொன்றிலையே.

ஒன்றா யரும்பிப் பலவாய் விரிந்திவ் வுலகெங்குமாய்
நின்றா ளனைத்தையு நீங்கிநிற் பாலென்ற நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்ற வாவிப் பொருளறிவா
ரன்றா லிலையிற் றுயின்றபெம் மாணுமென் னையனுமே.

ஐய னளந்த படியிரு நாழிகொண் டண்டமெல்லா
முய்ய வறஞ்செயு முன்னையும் போற்றி யொருவர்தம்பாற்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமா லையுங் கொண்டு சென்றுபொய்யு
மெய்யு மியம்பவைத் தாயிது வோவுன்றன் மெய்யருளே.

அருணாம் புயத்துமென் சித்தாம் புயத்து மமர்ந்திருக்குந்
தருணாம் புயமுலைத் தையனல் லாள்தகை சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமுங் கராம்புயமுஞ்
கரணாம் புயமுமல் லாற்கண்டி லேனொரு தஞ்சமுமே.

தஞ்சம் பிறிதில்லை யீதல்ல தென்றுன் றவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைகின்றி லேனொற்றை நீள்சிலையு
மஞ்சம்பு மிக்கல ராகநின் றாயறி யாரெனினும்
பஞ்சஞ்சு மெல்லடி யாரடி யார்பெற்ற பாலரையே.

பாலினுஞ் சொல்லினி யாப்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினுந் தேவர் வணங்கநின் றோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினுங் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடுமெய்ப் பீடமொரு
நாலினுஞ் சாலநன் றோவடி யேன்முடை நாய்த்தலையே.

நாயே னையுமிங் கொருபாரு ளாகநயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி யாண்டுக்கொண் டாய் நினை யுள்ள வண்ணம்
பேயே னறியுமறிவுதந் தாயென்ன பேறுபெற்றேன்
றாயே மலைமகளே செங்கண் மாறிருத் தங்கைச்சியே

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரஞ் சாய்த்துமத
வெங்கட் கரியுரி போர்த்தசெஞ் சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனகச்
செங்கைக் கரும்புமலருமெப் போதுமென் சிந்தையதே.

தேறும் படிசில வேதுவுங் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள் குன்றிற் கொட்டுந் தறிகுறிக் குஞ்சமய
மாறுந் தலைவி யிவளா யிருப்ப தறிந்திருந்தும்
வேறுஞ் சமயமுண் டென்றுகொண் டாடிய வீணருக்கே.

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கவன்பு
பூணே னுனக்கன்புபூண்டுக்கொண் டேனின் புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணே னொருபொழு துந்திரு மேனிப்ர காசமன்றிக்
காணோ னிருநில முந்திசை நான்குங் சுகனமுமே.

சுகனமும் வானும் புவனமுங் காணவிற் காமனங்கத்
தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையுஞ்செம்
முகனுமுந் நான்கிரு மூன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனுமுண் டாயதன்றோ வல்லிநீ செய்த வல்லபமே.

வல்லப மொன்றறி யேன்சிறி யேனின் மலரடிச்செம்
பல்லவ மல்லது பற்றொன் றிலேன்பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வினை யேன்றொடுத்த
சொல்லவ மாயினு நின்றிரு நாமங்க டோத்திரமே.

தோத்திரஞ் செய்து தொழுமின் போலுநின் றோற்றமொரு
மாத்திரைப் போது மனத்திலைவ யாதவர் வண்மைகுலங்
கோத்திரிங் கல்வி குணங்குன்றி நாளுங் குடில்கடொறும்
பாத்திரங் கொண்டு பலிக்குழ லாநிற்பர் பாரெங்குமே.

பாரும் புனலுங் கனலும்வெறுங் காலும் படர் விசம்பு
மூரு முருகு சுவையொளி யுறொலி யொன்னுபடச்
சேருந் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீறடிக்கே
சாருந் தவமுடை யார்படை யாத தனமில்லையே.

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வறியா
மனந்தருந் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
வினந்தரு நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள் அபி ராமி கடைக்கண்களே.

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன்கடம்பாடவியில்
பண்களிக் கும்புரல்வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர்குலக்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே.

அழகுக்(கு) ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழவுற்று நின்றநெஞ் சேஇரங் கேல்உனக்(கு) என்குறையே.

என்குறை தீரநின்(று) ஏத்துகின் றேன்இனி யான்பிறக்கின்
நின்குறை யேஅன்றி யார்குறை காண் இரு நீள்விசம்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீரளங் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே.

தாமம் கடம்புபடைபஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழு(து) எமக் கென்றுவைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்(கு) ஒளி செம்மையம்மை
நாமம் திருபுரை ஒன்றோ டிரண்டு நயனங்களே.

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியிணையைப்
பயன்என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே.

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நிழலில் தாயரின்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியைப் மால்வரையும்
பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ்புவனமும் பூத்தஉந்திக்
கொங்கிவர் பூங்குழ லாள்திரு மேனி குறித்தவரே.

குறித்தேன் மனத்தில்நின் கோலம்எல் லாம்நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுகிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்பிரா(ன்) ஒருகூற்றைமெய்யில்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஒளிரும்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகிஎன்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே.

செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தே(ன்) என் துணைவிழிக்கே.

விழிக்கே அருளுண்(டு) அபிராம வல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்(டு) எமக்(கு) அவ் வழிகிடக்கப்
பழிக்கே கழன்றுவெம்பாவங்க ளேசெய்து பாழ்நகரக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மோடென்ன கூட்டினியே

கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை
ஓட்டிய வாள்என்கண் ஓடிய வாதன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டிய வாகண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றதா
ஆட்டிய வாநடம் ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே.

அணங்கே அணங்குகள் நிற்பரி வாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகி லேன்நெஞ்சில் வஞ்சகரோ(டு)
இணங்கேன் என(து) உன(து) என்றிருப் பார்சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன் அறிவொன் றிலேன்என்கண் நீவைத்த பேரளியே.

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங் கேஅகி லாண்ட மும்நின்
ஒளியாய் நின்ற ஒளிர்திரு மேனியை உள்ளுந்தொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடினெங்ங னேமறப் பேன்றின் விரகினையே

விரவும் புதுமலர் இட்டுநின் பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல் லார்இமையோர்எவரும்
பரவும் பதமும் அயிரா வதமும் பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே

உடையாளை ஒல்கு செம்பட்(டு) உடை யாளை ஒளிர்மதிசெஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யாளைத் தயங்குநு ண்ணூால்
இடையாளை எங்கள்பெம் மானிடை யாளைஇங்(கு) என்னைஇனிப்
படையாளை உங்களை யும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே.

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பனிச்சிறை வண்(டு)
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும் கரும்புஎன் அல்லல்எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரை யாள்திரு மேனியும் சிற்றிடையும்
வார்க்குங் குமமுலை யும்முலை மேல்முத்து மாலையுமே.

மாலயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்தகப்பு
வேலைவெங் காலன்என் மேல்விடும் போது வெளிநில்கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே.

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திரு மூர்த்திஎன்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யால்மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படியொரு பாகம்கொண் டாளும் பராபரையே.

பரமென்று உணையடைந் தேன்தமி யேனும் உன் பத்தருக்குள்
தாமன்று இவன்என்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில் அயன்
சிரம்ஒன்று செற்றகை யான்இடப் பாகம் சிந்தவளே

சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும்நின் துணை வரும் நீயும் துரியம்அற்ற
உறக்கம் தரவந்து) உடம்போ(டு) உயிர்உற வற்றறிவு
மறக்கும் பொழுதென்முன் னேவரல் வேண்டும் வருந்தியுமே.

வருந்தா வகைஎன் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்(து)
இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாக இனிஎனக்குப்
பொருந்தா தொருபொருள் இல்லைவிண் மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைநல்கும் மெல்லியலே.

மெல்லிய நுண்ணிடை மின் அனை யானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன் அனை யானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பக(டு) ஊரும் பதம்தருமே.

பதத்தே உருகிநின் பாதத்தி லேமனம் பற்றிஉன்றன்
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண் டாய்இனி யான்ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங் கேன் அவர் போன வழியும்செல்லேன்
முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே.

நகையே இதிந்த ஞாலமெல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை மாணே முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பதுநாம்
மிகையே இவன்தன் தகைமையை நாடு விரும்புவதே.

விரும்பித் தொழும் அடி யான்விழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்த மாகி அறிவிழந்து
கரும்பிற் களித்து மொழிநடு மாறிமுன் சொன்னஎல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவரென் றால் அபிராமி சமயம்நன்றே.

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நான் அறிவ(து)
ஒன்றேயுமில்லை உனக்கே பரம்எனக்(கு) உள்ளஎல்லாம்
அன்றே உனதென்(று) அளித்துவிட் டேன் அழி யாதகுணக்
குன்றே அருட்கட லேஇம வான்பெற்ற கோமளமே.

கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வையும்
யாமள வல்லியை ஏதம் இலாளை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகல கலாமயில் தன்னைத்தம்மால்
ஆமள வும்தொழு வார்எழு பாருக்கும் ஆதியரே.

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுளி
காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே.

தைவந்து நின்னடித் தாமரை தூடுய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்து ஆறும் கரந்ததெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல் லால்ஒரு காலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல் அறி யாமடப் பூங்குயிலே.

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிடைக் கோலஇயல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயா கலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில் கமலத்தின் மீதன்னமாம்
கயிலா யருக்(கு) அன்(று) இமவான் அளித்த கனங்குழையே.

குழையத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளும் கரும்புவில்லும்
விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையும்
உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில்எப் போதும் உதிக்கின்றவே.

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம்எல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளைப் புவி அடங்கப்
காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு வார்க்கு(கு) ஒரு தீங்கில்லையே.

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த் தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகான் கிடந்தாளென் னேயென்னை
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குச்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைசிற் றம்பலத்துள்
ஈசனாக் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தென்ன வெண்ணகையாய்முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன்பழ வடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணொர்க்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மானே நீ நென்னலை நாளைவந் துங்கனை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
 உன்னற்கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னுமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழையங் காளனையே பாடலேலோ ரெம்பாவாய்!

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிராணாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலாமேலோ ரெம்பாவாய்!

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணொருமணணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலாவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்!

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீர் ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வாளர்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்!

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுளைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்!

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கக் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கொனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்ததும்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் பனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்!

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடக்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளை மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடு ஆடேலோ ரெம்பாவாய்!

ஓரொக்கால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங் களிகூர்
 நீ ரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
 வாரொருவப் பூண் முலைளீர் வாயார நாம் பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்!

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுத்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலோ எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவணமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழிவாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்!

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம்பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 தங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்!

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறக்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்!

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்
 றங்கப் பழஞ்சென்ற புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லாது எம்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்!

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம்பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குத் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகாமாம் பூங்குழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றாமல் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்!

கூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் அருளிச்செய்த திருப்பாவை

பெரியாழ்வார் பெற்ற பெண்கொடியாகிய ஆண்டாள் அருளிச் செய்த திருப்பாவைப் பகுதி இங்கே தரப்பெற்றுள்ளது. அன்பர்கள் நாள்தோறும் விடியற்காலையில் திருப்பாவை முப்பது பாடல்களையும் பாடுதல் நல்லது. அவ்வாறு பாடுபவர்கள் திருமாலின் திருவருளைப் பெற்று இன்புறுவர் என்று அம்மையாரே கூறியுள்ளார். ஆண்டு முழுவதும் பாடமுடியாதவர்கள் மார்கழி மாதத்திலேனும் நாள்தோறும் விடியற்காலையில் பாடுதல் வேண்டும். அதுவும் இயலாதவர்கள், அம்மாதத்தில் நாளுக்கு ஒவ்வொரு பாடல் வீதமாகவேனும் பாடுதல் பயன் தரும். திருப்பாவைப் பாடல்களின் இனிமையும், எளிமையும், அழகும் ஆழமும் நுகர்ந்து இன்புறுக்கத்தக்கன.

தனியன்

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடி ஸுப்தமுத்போத்ய
 க்ருஷ்ணம்
 பாரார்த்தயம் ஸ்வம் ச்ருதி சதசிரஸ்ஸித்த
 மத்யாபயந்தீ |
 ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா
 பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
 கோதா தஸ்ஜ நம இதமிதம் பூய
 ஏவாஸ்துபூய: ||

அன்னவயற்புதுவையாண்டாளரங்கற்குப்
 பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம் - இன்னிசையால்
 பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை பூமாலை
 சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல்லு

சூடிக்கொடுத்தசுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
 பாடிருளவல்லபல்வளையாய்! - நாடிநீ
 வேங்கடவற்கென்னைவிதியென்றவிம்மாற்றம்

நாம்கடவாவண்ணமேநல்கு.
 மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
 நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்!
 சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்!
 கூர்வேற்கொடுத்தொழிலன் நந்தகோபன்குமரன்
 ஏரார்ந்தகண்ணியசோதையிளஞ்சிங்கம்
 கார்மேனிச் செங்கண்கதிர் மதியம் போல் முகத்தான்
 நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
 பாரோர் புகழ்ப்படிந்தேலோரெம்பாவாய்

வையத்துவாழ்வீர்காள்! நாமும் நம்பாவைக்குச்
 செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள் -
 பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி
 நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலோ நீராடி
 மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
 செய்யாதன செய்வோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்
 ஐயமும் பிச்சையையு மாந்தனையும் கைகாட்டி
 உய்யுமாறெண்ணி யுகந்தேலோரெம்பாவாய்

ஓங்கியுலகளந்த வுத்தமன்பேர்பாடி
 நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
 தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரி பெய்து
 ஓங்கு பெருஞ்செந்நெலூடு கயலுகளப்
 பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்பத்
 தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்தமுலை பற்றி -
 வாங்கக், குடம் நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்
 நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்

ஆழிமழைக்கண்ணா! ஒன்றுநீகைகரவேல்
 ஆழியுள்புக்கு முகந்துகோடார்த்தேறி
 ஊழிமுதல்வனுருவம் போல் மெய்கறுத்துப்
 பாழியந்தோளுடைப்பற்பநாபன்கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்கமுதைத் தசரதமழைபோல்
 வாழவுலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும் -
 மார்கழிநீராட மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்

மாயனை மன்னுவட மதரை மைந்தனைத்
 தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றுமணிவிளக்கைத்
 தாயைக்குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனைத்

தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்கள் தூய்த்தொழுது
வாயினால்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போயபிழையும் புகுதருவானின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன்கோயில்
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய்! எழுந்திராப் பேய்முலைநஞ்சுண்டு
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி
வெள்ளைத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்தரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

கீசுகீசென்றெங்குமானைச்சாத்தன், கலந்து -
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணை!
காசும்பிறப்பும் கலகலப்பக்கைபேர்த்து
வாசநறுங்குலாய்சியர், மத்தினால் -
ஓசைபடுத்த தயிராவம்கேட்டிலையோ
நாயகப்பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன்மூர்த்தி
கேசவனைப்பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேசமுடையாய்! திறவேலோரெம்பாவாய்.

கீழ்வானம் வெள்ளென்றெருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்து, உன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம், கோதுகலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்றாராய்ந் தருளேலோரெம்பாவாய்.

தூமணிமாடத்துச் சுற்றும்விளக்கெரியத்
தூபம்கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமான்மகளே! மணிக்கதவம்தாள் திறவாய்
மாமீரவளையெழுப்பீரோ? உன்மகள்தான் -
ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ
ஏமப்பெருந்துயரில் மந்திரப்பட்டாளோ
மாமயன்மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று

நாமம் பலவும் நவின்றேலோரெம்பாவாய்.
 நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்றவம்மனாய்!
 மாற்றமும் தாராரோ வாசல்திறவாதார்
 நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன், நம்மால் -
 போற்றப்பறைதரும் புண்ணியனால், பண்டொருநாள்
 கூற்றத்தின்வாய்வீழ்ந்த கும்பகர்ணனும்
 தோற்றுமுனக்கே பெருந்துயில்தான்தந்தானோ
 ஆற்றவனந்தலுடையாயருங்கலமே!
 தேற்றமாய்வந்து திறவேலோரெம்பாவாய்

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
 செற்றார்திறலழியச் சென்றுசெருச்செய்யும்
 குற்றமொன்றில்லாத கோவலர் தம்பொற்கொடியே!
 புற்றரவல்குல் புனமயிலே! போதராய்
 கூற்றத்துத்தோழிமா ரெல்லாரும்வந்து, நின்
 முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன்பேர் பாடச்
 சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி! நீ
 ளற்றுக்குறங்கும் பொருளேலோரெம்பாவாய்

கனைத்திளங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி
 நினைத்துமுலைவழியே நின்றுபால்சோர
 நனைத்ததில்சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
 பனித்தலைவீழ் நின்வாசற்கடைபற்றிச்
 சினத்தால் தென்னிலங்கைக்கோமானைச்செற்ற
 மனத்துக்கினியானைப் பாடவும் நீவாய் திறவாய்
 இனித்தானெழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்
 அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லாவரக்கனைக்
 கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்ப்
 பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புக்காரர்
 வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்றுப்
 புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக்கண்ணினாய்!
 குள்ளக்குளிரக் குடைந்துநீராடாதே
 பள்ளிக்கிடத்தியோ பாவாய்! நீ நன்னாளால்
 கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம்பாவாய்.

உங்கள் புகழைக்கடைத் தோட்டத்துவாவிபுள்
 செங்கழுநீர்வாய் நெகிழ்ந்தாம்பல் வாய்கூம்பினகாண்
 செங்கல்பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதாந்தார்

எங்களை முன்னமெழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காயெழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கரமேந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோரெம்பாவாய்

எல்லையிளங்கிளியே! இன்னமுறங்குதியோ?
சில்லென்றழையேன்மின் நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்
வல்லையுன்கட்டுரைகள் பண்டேயுன்வாயறிதும்
வல்லீர்கள்நீங்களே நானேதானாயிடுக
ஒல்லை நீ போதாயுனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்தெண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க -
வல்லானை, மாயானைப் பாடேலோரெம்பாவாய்

நாயகனாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய -
கோயில் காப்பானே! கொடித்தோன்றும் தோரண -
வாயில்காப்பானே! மணிக்கதவம்தாள் திறவாய்
ஆயர் சிறுமியரோமுக்கு, அறைபறை -
மாயன்மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப்பாடுவான்
வாயால் முன்னம் முன்னம் மாற்றாதே அம்மா! நீ
நேயநிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம்பாவாய்

அம்பரமே தண்ணீரே சோறேயஞ் செய்யும்
எம்பெருமான்! நந்தகோபாலா! எழுந்திராய்
கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தேகுலவிளக்கே!
எம்பெருமாட்டி! யசோதாயறிவுறாய்
அம்பரமுடறுத் தோங்கியுலகளந்த
உம்பர்கோமானே யுறங்காதெழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயுமுறங்கேலோரெம்பாவாய்

உந்துமத களிற்றனோடாத தோள்வலியன்
நந்தகோபாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
கந்தம் கமழும் குழலீ! கடைதிறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண், மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால்குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலியுன்மைத்துனன் பேர்போடச்
செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வளையொலிப்ப

வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்
 குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால்கட்டின்மேல்
 மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மேலேறிக்
 கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
 வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்
 மைத்தடங்கண்ணினாய்! நீயுன்மணாளனை
 எத்தனைபோதும் துயிலெழவொட்டாய்காண்
 எத்தனையேலும் பிரிவாற்றுகில்லாயால்
 தத்துவமன்று தகவேலோரெம்பாவாய்

முப்பத்து மூவரமரர்க்கு முன்சென்று
 கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்
 செப்பமுடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
 வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்
 செப்பன்னமென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
 நப்பின்னைநங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்
 உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மணாளனை
 இப்போதேயெம்மைநீராட்டே லோரெம்பாவாய்

ஏற்றகலங்களெதிர் பொங்கி மீதளிப்ப
 மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளற்பெரும்பசுக்கள்
 ஆற்றப்படைத்தான்மகனே! அறிவுறாய்
 ஊற்றமுடையாய்! பெரியாய், உலகினில் -
 தோற்றமாய்நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்
 மாற்றாருனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்
 அற்றாது வந்துன்னடி பணியுமா போலே
 போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்

அங்கண்மா ஞாலத்தரசர் அபிமான
 பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற் கீழே
 சங்கமிருப்பார் போல்வந்து தலைப்பெய்தோம்
 கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போல
 செங்கண் சிறுச் சிறிதேயெம்மேல் விழியாவோ
 திங்களுமாதித்தியனு மெழுந்தாற்போல்
 அங்கணிரண்டும் கொண்டெங்கள் மேல் நோக்குதியேல்
 எங்கள் மேல் சாபமிழிந்தேலோரெம்பாவாய்.

மாரிமழை முழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்துறங்கும்
 சீரிய சிங்கமறிவுற்றுத்தீவிழித்து
 வேரிமயிர் பொங்கவெப்பாடும் தேர்ந்துதறி
 மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்

போதருமாபோலே நீ புவைப்புவண்ணா! உன்
கோயில் நின்றுங்ஙனே போந்தருளிக், கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத்திருந்து யாம்வந்த -
காரியமாராய்ந்தருளேலோரெம்பாவாய்

அன்றிவ்வுலகமளந்தாய்! அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கைசெற்றாய்! திறல்போற்றி
பொன்றச் சகட முதைத்தாய்! புகழ் போற்றி
கன்றுகுணிலா வெறிந்தாய்! கழல் போற்றி
குன்றுகுடையாவெடுத்தாய்! குணம்போற்றி
வென்றுபகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்னுன் சேவகமேயேத்திப்பறை கொள்வான்
இன்று யாம் வந்தோமிரங்கேலோரெம்பாவாய்

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்த ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனாயொளித்து வளரத்
தரிக்கிலானாகித்தான் தீங்கு நினைத்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம்பறைதருதியாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமும் தீர்த்து மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்

மாலே! மணிவண்ண! மார்கழிநீராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன
பாலன்னவண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியமே
போல்வனசங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே
சாலப்பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே
கோலவிளக்கே கொடியேவிதானமே
ஆலினிலையாயருளேலோரெம்பாவாய்

கூடாரைவெல்லும் சீர்க் கோவிந்தா! உன்தன்னைப்
பாடிப்பறைகொண்டு யாம்பெறுசன்மானம்
நாடுபுகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சூடகமே தோள்வளையே தோடேசெவிப்புவே
பாடகமேயென்றனைய பல்கலனும்யாமணிவோம்
ஆடையுடுப்போமதன்பின்னேபாற்சோறு-
முட, நெய்பெய்து முழங்கைவழிவாரக்

கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்
 கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந்துண்போம்
 அறிவொன்றுமில்லாத வாய்க்குலத்து, உன்றன்னைப்
 பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்
 குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா! உன்றன்னோ-
 டுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்கவொழியாது
 அறியாதபிள்ளைகளோம், அப்பினாலுன்றன்னைச்
 சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே
 இறைவாநீதாராய் பறையேலோரெம்பாவாய்

சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து, உன் -
 பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
 பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில்பிறந்தநீ
 குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது
 இற்றைப்பறைகொள்வா னன்றுகாண்கோவிந்தா
 எற்றைக்கு மேலேழ்பிறவிக்கும், உன்தன்னோடு-
 உற்றோமேயாவோமுனக்கே நாமாட் செய்வோம்
 மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய்

வங்கக்கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
 திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
 அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை அணிபுதவைப்
 பைங்கமலத்தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
 சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
 இங்கிப் பரிசுரைப்பாரீரண்டுமால்வரைத்தோள்
 செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாலால்
 எங்கும் திருவருள் பெற்றின்புறுவரெம்பாவாய்

திருவாடிப்பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
 திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
 பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
 பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப்பின்னானாள் வாழியே
 ஒருநாற்றுநாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
 உயரரங்கர்க்கேகண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே
 மருவாருந்திருமல்லி வளநாடி வாழியே

முருகன்

தியான சுலோகம்

ஸ்புரத் ரத்னகேஹஜூர ஹாராமிராம
சலத் குண்டலமீ லஸத் கண்டபாக
கடௌ பீதவாஸா கரே சாருஸக்தி
புரஸ்தான் மமாஸ்தாம் புராரேஸ்தனூஜ

திருவடியும் தண்டையும் சிலம்பும்
சிலம்பு ஊடுருவப்
பொரு வடி வேலும் கடம்பும்
தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மரு வடிவான வதனங்கள்
ஆறும், மலர்க்கண்களும்,
குரு வடிவாய் வந்து என் உள்ளம்
குளிரக் குதிகொண்டவே

சோடஷ நாமாவளி

1. ஒம் ஞான சக்தியாத்மனே நம
2. ஒம் ஸ்கந்தாய நம
3. ஒம் அக்னிகர்ப்பாயயே நம
4. ஒம் பாஹஜுலேயாயே நம
5. ஒம் காகநேயாய நம
6. ஒம் சரவணோத்பவாய நம
7. ஒம் கார்த்கேயாய நம
8. ஒம் குமாராய நம
9. ஒம் சண்முகாய நம
10. ஒம் குக்குடத்வஜாய நம
11. ஒம் சக்திதராய நம
12. ஒம் குஹாய நம
13. ஒம் ப்ரஹ்மசாரினே நம
14. ஒம் ஷாண்மாதூராய நம
15. ஒம் க்ரௌஞ்சதாரினே நம
16. ஒம் சிகிவாஹாநாய நம

“ஒம் சரவணபவாய நம”

நானாவித பரிமள பத்ர பஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி!

மூல மந்திரம் (ஐம மந்திரம்)

ஒம் ஸம் சரவணபவாய நம

காயத்ரீ மந்திரம்

ஒம் தத்புருஷாய வித்மஹே
மஹாஸேனாய தீமஹி
தந்தோ ஷண்முக ப்ரசோகயாத்

முருகபெருமான் வழியாடு

(108 போற்றி)

அருவாம் உருவாம் முருகா	போற்றி
திருவார் மறையின் செம்பொருள்	போற்றி
ஆறு முகத்தெம் அரசே	போற்றி
மாறுகொள் சூரரை வதைத்தாய்	போற்றி
இருள்கெடுத் தின்பருள் எந்தாய்	போற்றி
உருள்பூங் கடம்பணி உரவோய்	போற்றி
ஈசற் கினிய சேயே	போற்றி
மாசறு திருவடி மலரோய்	போற்றி
உறுநர்த் தாங்கும் உறவோய்	போற்றி
செறுநர்த் தேய்த்த செவ்வேன்	போற்றி
ஊனில் ஆவியாய் உயிர்போய்	போற்றி
கானில் வள்ளியின் கணவ	போற்றி
எழில்கொள் இன்ப வாரிதி	போற்றி
அழிவிலாக் கந்தனாம் அண்ணல்	போற்றி
ஏறு மயிலூர்ந் தேகுவாய்	போற்றி
கூறுமன் பர்க்குக் குறைவாய்	போற்றி
ஐயனாய் உலகை ஆக்குவாய்	போற்றி
செய்யமே னியனே தேவே	போற்றி
ஒருவனாய் உலகெலாம் ஒளிர்வாய்	போற்றி
பருவம் முதிராப் பண்பே	போற்றி
ஒவற இமைக்கும் ஒளியே	போற்றி
மாமுதல் தடிந்த மறவ	போற்றி
ஒளவியம் அறுத்தோர்க் கருள்வோய்	போற்றி
தெய்வம் எலாந்தொழும் செய்யாய்	போற்றி
அஷகுதல் இல்லா அறிவே	போற்றி
வெஷகுதல் அற்றார் விளக்கே	போற்றி
கந்தா மணமார் கடம்பா	போற்றி
நந்தா விளக்கே நாயக	போற்றி
காப்பாய் படைப்பாய் கழிப்பாய்	போற்றி
மூப்பீ றற்ற முதல்வா	போற்றி

கிள்ளை மொழியுமை பிள்ளைய்	போற்றி
கள்ளப் புலனைக் களைவாய்	போற்றி
கீழறும் அடியர் கிழவோய்	போற்றி
ஏழுலகுந்தொழும் இறைவா	போற்றி
குன்றும் குழைதோட் குமர	போற்றி
என்றும் இளைய ஏறே	போற்றி
கூம்புகைத் தேவர் கோவே	போற்றி
பாம்பணி சிவனார் பலக	போற்றி
கெண்டைக் கண்ணியர் கேள்வ	போற்றி
அண்டினர்க் கருளும் அங்கண	போற்றி
கேடில் முருகனாய்க் கிளர்ந்தாய்	போற்றி
வீடில் வீட்டுள் விமல்	போற்றி
கைவேல் கொண்ட காவல	போற்றி
நைவேற் கருள்வாய் நாயக	போற்றி
கொடைக்கடன் கொண்ட குழக	போற்றி
படைக்கடல் தலைவ பரனே	போற்றி
கோதில் அமிழ்தே குருமணி	போற்றி
போதில் அமர்ந்த பொன்னே	போற்றி
சிவபிரான் கண்வரு சேயே	போற்றி
நவசர வணத்தில் நகர்ந்தாய்	போற்றி
அறுவுறு அமைந்தே ஆடினாய்	போற்றி
அறுமீன் பாலுண் அமர	போற்றி
உருவுமை சேர்க்க உற்றாய்	போற்றி
பெருமை பிறங்கு பெரியோய்	போற்றி
நான்முகனைச்சிறை நாட்டினாய்	போற்றி
மான்மகள் வள்ளியை மணந்தாய்	போற்றி
செங்கண் கடாவைச் செலுத்தினாய்	போற்றி
அங்கண் குறிஞ்சிக் கரசே போற்றி	போற்றி
இறைவனுக் கரும்பொருள் இசைத்தாய்	போற்றி
மறையிடைப் பொருளாய் வளர்ந்தாய்	போற்றி
பரங்குன் றமர்ந்த பரம்பர	போற்றி
திருச்செந் தில்வளர் சேவக	போற்றி
ஆவி னன்குடி ஆண்டாய்	போற்றி
மேவி ஏ ரகம்வாழ் மிக்கவ	போற்றி

குன்றுதோ றாடும் குழந்தாய்	போற்றி
துன்று பழமுதிர் சோலையாய்	போற்றி
திசைமுகம் விளக்கும் செம்முக	போற்றி
இசைபெரு வேள்வி இன்முக	போற்றி
செங்களம் ஓர்க்கும் திருமுக	போற்றி
மங்கல மான வானவ	போற்றி
வள்ளிபால் நகைகொள் மாமுக	போற்றி
திங்களின் ஒளிரும் சீர்முக	போற்றி
ஆர்வலர் ஏத்த அருள்முக	போற்றி
சீர்வளர் அழகின் செல்வா	போற்றி
மணிமுடி புனையா றணிமுடி	போற்றி
துணையடி தொழுவார்க் கணைவாய்	போற்றி
செவியீ ராறுடைச் செம்மால்	போற்றி
கவித்தொடை புனைதோட் கந்தா	போற்றி
பன்னிரு கண்ணுடைப் பண்ணவ	போற்றி
என்னிரு கண்ணின் இலகுவோய்	போற்றி
பொருவில் ஒருவனாம் புவ	போற்றி
அருண கிரிக்கருள் அமல	போற்றி
நக்கீ ரற்கருள் நாதா	போற்றி
தக்கசங் கத்தமிழ்த் தந்தாய்	போற்றி
குமர குருபரற் கருளினை	போற்றி
அமரர் அறிஞர்களை அறியோய்	போற்றி
பந்தபா சங்களைப் பறிப்போய்	போற்றி
கந்த புரிவாம் வுகந்தோய்	போற்றி
தெய்வானை யம்மையைச் சோந்தோய்	போற்றி
பொய்யிலா மனத்துட் புகுவோய்	போற்றி
கோழி வேல்கொடிக் கோவே	போற்றி
ஊழிதோ றாழி உள்ளாய்	போற்றி
செய்யாய் சிவந்த ஆடையாய்	போற்றி
மேய்யெலாம் வெண்ணீ றணிவோய்	போற்றி
மேலவர் மடங்கலாம் விசாக	போற்றி
மூவர்கள் போற்றும் மூத்த	போற்றி
தேவர்கள் சிறைமீன் சீர்வலாய்	போற்றி
சேவலும் மயிலும் சேர்த்தோய்	போற்றி

போர்மிகு பொருத புரவல
 ஏர்மிகு இளஞ்சேய் எம்மிறை
 தாரகற் கொன்ற தாழ்விலாய்
 பாரகம் அடங்கலும் பரவுவோய்
 தமிழ்மொழி இன்பில் தழைப்பாய்
 அமிழ்திற் குழைத்த அழகா
 கல்வியும் செல்வமும் கனிந்தருள்
 பல்வகை வளனும் பணித்தருள்
 இன்பார் இளைய ஏந்தால்
 என்பால் அருள்புரி என்றும் போற்றி
 தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
 எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி
 போற்றி

திருமுருகன் அருள் வறு

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க!
 அறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க!
 குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்சை வாழ்க!
 யானைதன் அணங்கு வாழ்க!
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க!
 வாழ்கசீர் அடியாரெல்லாம்

- கந்தபுராணம்

வரம் கொண்ட உமைமுலைப்பால்
 மணம் கொண்ட செவ்வாயும்
 பரம் கொண்ட களிமயிலும்
 பனிரண்டு கண் மலரும்
 சிரம்கொண்ட மறை இறைஞ்சும்
 சேவடியும் செந்தூரன்
 கரம் கொண்ட வேலும், எந்தன்
 கண்ணை விட்டு நீங்காவே!

- செந்நிற் கலம்பகம்

உருவாய், அருவாய், உளதாய், இலதாய்
மருவாய், மலராய், மணியாய், ஒளியாய்
கருவாய், உயிராய், கதியாய், விதியாய்
குருவாய், வருவாய், அருள்வாய், குகனே!

- கந்தர் அநுபூதி

இறையருட் பாடல்கள்

அரசே! யமுதே யருளா மாதா பராசரணம்
சரசே யவனே சரணம் புதுமாசனனே சரணம்
கரசே கரனே சரணந் துகள்போழ் குமரா சிவசங்
கரசே தனனே யெனையாள் கருணாகரனே சரணம்

சரநாயகனே மரணஞ்சன்னங்காணப் சரணம்
வர நாயகனே சரணம் பொள்ளாமணியே சரணம் செருவேற்
கர நாயகனே பாவக்கழுவாயறியா வெனையாள்
பர நாயகனே சரணம் படையார்பதியோர் பதியே சரணம்

பதியே சரணம் வயிரப்படையாய் சரணம் கருணா
நிதியே சரணஞ் கடர் சானெடுவேலிறையா வினைதூல்
மதியே மதியா தவர்பான் மருவாமழவே சரணம்
கதியேதுமிலா வெனையால் கலைநாயகனே சரணம்

கலைவேத முணர்ந்தருளே கருதும் பெரியாரடைமா
நிலைவேத முணர்ந்திடவே நினையன்பரனே சரணம்
சிலை வேலுடை வஞ்சகரின் றிறல்யாவையு நூறிடுமார்
இலை வேலுடையா யழியா விருவானடையாய் சரணம்

வானா ரறிவே சரணம் வாடாமலரே மனமே
ஆனா வழகேயமரா தவிர்நீ பகமேயமுதே
ஊனா ருதரம் புகுதாவுயர்வைக் கருதென் குருவே
தேனா டருந்தெனாயாள சிகியூர் தேவே சரணம்

தேவே பதினெழ் வருடஞ் செலுமென்றி தன்முன்பொரு நாள்
நாவேயசையா வொலியா நவில்கட்டுரை நாள்சிலவே
பூவே கழியுங் காறும் புலவாருடலைப் பிரியா
யோவேலிறையே யெனையாளுயிர் நாயகனே சரணம்

உயிரே தமெலா மழிமாறுபதேகவரந்தருவோய்
செயிரேதுமிலா வரனே சரணந்தவமென்
பயிரே வளரும்படியே பாயும்புனலே சுவைசால்
அயிரே யெனையாளதுலா வயிலா மயிலா சரணம்

மயிலொத் தமடச் சூர்மா மகளுக்கினியோ யெனையாள்
வெளிலொத் தவொளிப் பலபூண் மின்னும் படிபன்னடனம்
மயிலொப் பிலியே யெலியூர் பரனார் துணைவாபதிநூல்
குயிலொட்ப மகாமுனியெ குகனெ சரணஞ் சரணம்

குகனே குகனே யெனவே குளினாவுறை வோயறுமா
முகனே சரணங் குழைபூண் முருகா சரணஞ் சரணம்
பெருவானெனவே நாளும் பின்றாவருளா லெனையாள்
ஒரு வானவனேயுன் சீருறுநர்க்குல கம்பரமே

- குமரவேள் பதிற்றுப் பத்து

கார்த்திகைக் குமரன் கந்தன் தாள் பணிந்துக்
காத்திருந்தருள் சேர்த்திடக் கனிந்து
வார் சடையோன் சிவன் வளர்மதியாள் சக்தியும்
சேர்த்திணைந்து பணிந்தே குவோம்

மூவிரு திருமுகத்தான் சேவடி போற்றி
காரிருள் துன்பம் நீக்கி கதிரொளி பரவிச்சேர
நாளொரு பொழுதேனும் நாமமே கூறித்
தேனினும் இனிய வாழ்வைத் தேடி நாம் பயனடைவோம்

காதிமோதி வாதாடு நூல் சுற்றிடுவோருங்
காசுதேடி யீயாமல் வாழப் பெறுவோரும்

மாறுபாகர் வாழ்வே யெனா நெக்குருகாறும்
 மாறிலாத மாகாலனூர் புக்கலைவாரே
 நாதரூப மாநாதராகத் துறைவோனே
 நாகலோக மீரேழுபாடுக் குரியோனே
 தீதிலாத வேல் வீரசேவற் கொடியோனே
 தேவதேவ தேவாதி தேவப் பெருமானே

- அருணகிரிநாதர்

காலமாய்க் காலம் இன்றிக்
 கருமமாய்க் கருமம் இன்றிக்
 கோலமாய்க் கோலமாம் இன்றி
 குணங்களாய்க் குணங்கள் இன்றி
 ஞாலமாய் ஞாலம் இன்றி
 அநாதியாய் நங்கட்கெல்லாம்
 மூலமாய் இருந்த வள்ளல்
 மூவிருமுகங் கொண்டுற்றான்

- கந்தபுராணம்

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழித்
 துருகுஞ் செயல்தந்துணர் வென்றருள்வாய்
 பொருபுங் கவரும் புலியும் பரவுங்
 குருபுங்கவ எண் குணபஞ்சரனே

- கந்தரநுபுதி

கோழிக் கொடியனடி பணியாமல் குவலயத்தே
 வாழக் கருதும் மதியிலிகாள், உங்கள் வல்வினைநோய்
 ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட் டாதுங்கள் அத்தமெல்லாம்
 அழிப் புதைத்து வைத்தால் வருமோநும் மடிப்பிறகே

- கந்தரலங்காரம்

உ
சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த
வ்யரியபுராணம் என்று வழங்கும்
திருத்தொண்டர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்ச்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தண்ணனிவெண் குடைவேந்தர் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பு மழை சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கடங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருத்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி!
தோற்றிய தோற்றம் போற்றி!

வல்லைவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய்
போற்றி!

எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி! என்ன
நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில்
“உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்” என்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் துட்டினான் சிவபெருமான்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
“பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்

சென்றகா லத்துன் பழுதிலாத் திறமும்
இனியெதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனால்
எற்றைக்கும் திருவரு ளுடையேம்
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில் விளங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார்.

ஞானத்தின் திருவருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்கொன்றைக் கெஞ்சடையாள் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார் அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்

கண்ணி னால் அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்டார்தல்
உண்மையாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடை மேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்

கற்பனை கடந்த சோது கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்றபூங்கழல் போற்றி போற்றி

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோள்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்.

அருவமும் உருவும் ஆகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு) உதித்தனன் உலகம் உய்ய

கோலமா மஞ்சை தன்னில் குலவிய குமரன் தன்னைப்
பாலன் என்றிருந்தோன் அந்நாள் பரிசிவை உணந்திலேன்யான்
மாலயன் தனக்கும் ஏனைவானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி இம்மூர்த்தி யன்றோ.

துய்யதோர் மறைகளாறுந் துதித்திடற்கரிய செவ்வேள்
செய்யபேரடிகள் வாழ்க சேவலும் மயிலும் வாழ்க
வெய்யதூர் மார்பு கீண்ட வேற் படைவாழ்கவன்னாள்
பொய்யிலை சீரடியார் வாழ்க வாழ்க வாழ்கவிப்புவனமெல்லாம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிய
திருப்புகழ்

உம்பர்தருந் தேனுமணிக்
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்
இன்பரசத் தேபருகிப்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்
தம்பிதனக் காகவனத்
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்
அன்பர்தமக் கான நிலைப்
ஐந்துகரத் தானைமுகப்

கசிவாகி
துணர்வூறி
பலகாலும்
றருள்வாயே
தணைவோனே
கனியோனே
பொருளோனே
பெருமானே.

சந்ததம் பந்தத்
சஞ்சலந் துஞ்சித்
கந்தனென் றென்றுற்
கண்டுகொண் டன்புற்
தந்தியின் கொம்பைப்
சங்கரன் பங்கிற்
செந்திலங் கண்டிக்
தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே
திரியாதே
றுனைநாளும்
றிடுவேனோ
புணர்வோனே
சிவைபாலா
கதிர்வேலா
பெருமானே.

அபகார நிந்தைபட்
அறியாத வஞ்சரைக்

டுழலாதே
குறியாதே

உபதேச மந்திரப்
உனைநானி னைந்தருள்

பொருளாலே
பெறுவேனோ

இபமாமு கன்தனக்
இமவான்ம டந்தையுத்

கிளையோனே
தம்பாலா

செபமாலை தந்தசற்
திருவாவி னன்குடிப்

குருநாதா
பெருமானே.

தனதனன தாத்த தனதான

வசனமிக வேற்றி
மனதுதுய ராற்றில்
இசை பயில்ச டாட்ச
இகபர செளபாக்யம்
பசுபதிசி வாக்யம்
பழனிமலை வீற்ற
அசுரர்கிளை வாட்டி
அமரர்சிறை மீட்ட

மறவாதே
உழலாதே
ரமதாலே
அருள்வாயே
உணர்வோனே
ருளும்வேலா
மிகவாழ
பெருமானே.

தனன தான தத்த தனதான

எதிரி லாத பத்தி
 இனிய தாள்நி னைப்பை
 இதய வாரி திக்குள்
 எனது னேசி றக்க
 கதிர காம வெற்பில்
 கனக மேரு வொத்த
 மதுர வாணி யுற்ற
 வழுதி கூனி மிர்த்த

தனைமேவி
 இருபோதும்
 உறவாகி
 அருள்வாயே
 உறைவோனே
 புயவீரா
 கழலோனே
 பெருமானே.

தத்தனா தானனத் தனதான

பத்தியால் யானுனைப்
 பற்றியே மாதிருப்
 முத்தனா மாறெனைப்
 முத்தியே சேர்வதற்
 உத்தம தானசற்
 ஒப்பிலா மாமணிக்
 வித்தகா ஞானசத்
 வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
 புகழ்பாடி
 பெருவாழ்வின்
 கருள்வாயே
 குணர்நேயா
 கிரிவாசா
 திநிபாதா
 பெருமானே

தான தன தான தந்த

தனதான

காரணம் தாக வந்து
 காலனணு காதி சைந்து
 நாரணனும் வேதன் முன்பு
 ஞானநட மேபுரிந்து
 ஆரமுத மான தந்தி
 ஆறுமுக மாறி ரண்டு
 சூரர்கிளை மாள வென்ற
 சோலைமலை மேவி நின்ற

புலிமீதே
 கதிகாண
 தெரியாத
 வருவாயே
 மணவாளா
 விழியோனே
 கதிர்வேலா
 பெருமானே

தனதனன தனன தந்தத் தனதான

இருவினையின் மதிம யங்கித்
 எழுநரகி லுழலு நெஞ்சற்
 பரமகுரு அருள்நி னைந்திட்
 பரவுதரி சனையை யென்றெற்
 தெரிதமிழை யுதவு சங்கப்
 சிவனருளு முருக செம்பொற்
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க்
 கனகசபை மருவு கந்தப்

திரியாதே
 றலையாதே
 டுணர்வாலே
 கருள்வாயே
 புலவோனே
 கழலோனே
 கெளியோனே
 பெருமானே.

தனந்த தானந் தனதன தானன தனதான

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும்	எழில்நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியாத ளாடையு	மழுமானும்
அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு	முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய	குருநாதா
உசந்த தூரன் கிளையுடன் வேரற	முனிவோனே
உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர்	நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்	வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	பெருமானே.

தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
 பிறவாகித் திரமான - பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே - குகனேசொற் குமரேசா
 அறநாலைப் புகல்வோனே - அவிநாசிப் பெருமானே.

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
 தத்தன தனதன தனதான

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுகன்	அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியி லுறைபவ	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறணை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரி தனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமானே.

முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை அத்தித் கிறை சத்திச் சரவண முத்திக் கொரு வித்துக் குருபர	எனவோதும்
முக்கட் பர மற்குச் சுருதியின் முற்பட் டது கற்பித் திருவரும் முப்பது துமு வர்க்கத் தமரரும்	அடிபேணப்
பத்துத் தலை தத்தக் கணைதொடு ஒற்றைக் கிரி மத்தைப் பொருதொரு பட்டப் பகல் வட்டத் திகிரியில்	இரவாகப்
பத்தற் கிர தத்தைக் கடவிய பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள் பட்சத் தொடு ரட்சித் தருள்வதும்	ஒருநாளே
தித்தித் தெய வொத்தப் பரிபுர நிர்த்தப் பதம் வைத்துப் பயிரவி திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு	கழுதாடத்
திக்குப் பரி அட்டப் பயிரவர் தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு சித்ரப் பவு ரிக்குத் தரிகடக	எனவோதக்
கொத்துப் பறை கொட்டக் களமிசை குக்குக் குகு குக்குக் குகுகுகு குத்திப் புதை புக்குப் பிடியென	முதுகூகை
கொட்புற் றெழ நட்பற் றவுணரை வெட்டிப் பலி யிட்டுக் குலகிரி குத்துப் பட வொத்துப் பொரவல	பெருமாளே.

தனனதந்த தத்தத்த தந்த தனதான

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள் வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று கடையில்வந்து தித்துக் குழந்தை	வடிவாகித்
கழுவியங்கெ டுத்துச் சுரந்த முலையருந்து விக்கக் கிடந்து கதறியங்கை கொட்டித்த வழந்து	நடமாடி
அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை இடுகுதம்பை பொற்சட்டி தண்டை அவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து	வயதேறி
அரியபெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து பிணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த தமையுமுன்கரு பைச்சித்தமென்று	பெறுவேனோ

இரவி யிந்த்ரன் வெற்றிக் கிரங்கி
 னரச ரென்றும் ஒப்பற்ற உந்தி
 இறைவன் எண்கி னக்கர்த்த னென்றும்நெடுநீலன்
 எரிய தென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
 அனும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரு மிந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனமேவ
 அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று
 அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே.
 அயனையும்பு டைத்துச் சினந்து
 உலகமும்ப டைத்துப்ப ரிந்து
 அருள்பரங்கி ரிக்குட்சி றந்த பெருமாளே

தந்தன தான தானத் தான

தனதான

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
 சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
 முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி உழலாதே
 முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
 மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
 முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே
 திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
 தந்தன தான தானத் தான
 செஞ்செணகு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்
 செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
 துங்கஅநு கூல பார்வைத் தீர
 செம்பொன்மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே
 அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
 செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
 அண்டரூப கார சேவற் கார முடிமேலே
 அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார
 அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான
 சிந்துரமின் மேவு போகக் கார
 விந்தைகுற மாது வேளைக் கார
 செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான
 செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார
 துங்கரண் தூர துறைக் கார
 செந்தினகர் வாழும் ஆண்மைக் கார பெருமாளே.

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிறநிரை தந்த மசைய முதுகே வளையஇதழ் தொங்க ஒருகை தடிமேல் வரமகளிர்	நகையாடித்
தொண்டு கிழவ னிவனா ரெனஇருமல் கிண்கி ணெனமு னுரையே குழறவிழி துஞ்சு குருடு படவே செவிபடு	செவியாகி
வந்த பிணியு மதிலே மிடையுமொரு பண்டி தனுமெ யுறுவே தனையுமிள மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக	துயர்மேவி
மங்கை யழுது விழவே யம்படர்கள் நின்று சருவ மலமே ஒழுகவுயிர் மங்கு பொழுது கடிதேமயிலின்மிசை	வரவேணும்
எந்தை வருக ரகுநா யகவருக மைந்த வருக மகனே யினிவருக என்கண் வருக என தா யிருர்வருக	அபிராம
இங்கு வருக அரசே வருகமுலை உண்க வருக மலர்து டிடவருக என்று பரிவி னொடுகோ சலைபுகல	வருமாயன்
சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய	அடுதீரா
திங்க ளரவு நதிசு டியபரமர் தந்த குமர அலையே கரைபொருத செந்தி னகரி லினிதே மருவிவளர்	பெருமானே.

நாத விந்துக லாதீந மோநம வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம ஞான பண்டித சாமீந மோதம	வெகு கோடி
நாம சம்புகு மாராந மோநம போக அந்தரி பாலாந மோநம நாக பந்தம யூரா நமோ நம	பரதூர்
சேத தண்டவி நோதாந மோநம கீத கிண்கிணி பாதாந மோநம தீர சம்ப்ரம வீராந மோநம	கிரிராஜ
தீப மங்கள சோதீந மோநம தூய அம்பல லீலாந மோநம தேவ குஞ்சரி பாகாந மோநம	அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலால பூசையும்
 ஓத் லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு
 மறவாத
 ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழ மண்டல மீதேம னோகர
 ராச கெம்பரி நாடாளு நாயக
 வயலூரா
 ஆதரம்பயி லாருரா தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு ணாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறிய மாகயி
 லையிலேகி
 ஆதி யந்தவு லாவரசு பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர்ந னாடதில்
 ஆவினன் குடிவாழ்வான தேவர்கள்
 பெருமாளே.

தன்னதன தான தந்த தனன தன தான தந்த
தன்னதன தானதந்த தனதான

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவிலேவ ளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெரிந்து
 மதனாலே
 கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிகவடு மார்பு தைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து
 மிகவாடி
 அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
 அறுசமய நீதி யொன்றும்
 அறியாமல்
 அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல் நின்று
 அனுதினமு நாண மின்றி
 அழிவேனோ
 உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்கர்
 உலகளவு மாலம் கிழ்ந்த
 மருகோளே
 உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராச சிங்க
 உறைபுகலி யூரி லன்று
 வருவோனே
 பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
 பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த
 குமரேசா
 பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழனிமலை மீதில் நின்ற
 பெருமாளே.

தனனத தான தத்த தனனதன தானதத்த

தனனதன தானதத்த தனதான

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிட நேரமட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
 தமிழன்மிடி யால்மயக்கம் உறுவேனோ
 கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலையை நாதர்பெற்ற குமரோனே
 கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமமுமண மார்கடப்பம் அணிவோனே
 தருணமிதை யாமிகுந்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்ய யோக மிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு மேதுதிக்க
 அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம் நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே

தான தனதன தான தனதன

தான தனதன தனதான

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
 நாத ரருளிய குமரேசா
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 காது மொருவிழி காக முறவருள்
 மாய னரிதிரு மருகோனே
 கால னெனையணு காம லுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி யயனொடு தேவர் சுரருல
 காளும் வகையுறு சிறைமீளா
 ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
 சூழ வரவரும் இளையோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுக
 வாமி மலைதனில் உறைவோனே
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல பெருமாளே.

ஓம் சரவணபவ! ஓம் சரவணபவ! ஓம் சரவணபவ!

கந்த சஷ்டி கவசம்

நோரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்(து) ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தா
சஷ்டி கவசந்தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த குமரன்
அடி நெஞ்சே குறி.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணியாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக

ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர்குடி கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாச அங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளியொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன் மணிபூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப்படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணை முழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகன
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர

நிரிரிரி நிரிரிரி நிரிரிரி நிரிரி

டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு

டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ

மைந்தன் வேண்டும் வர மகிழ்ந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்

லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்

என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க

என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க

அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க

விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க

செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க

கன்னமி ரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க

மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க

பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க

சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க

நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க

பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க

பணைத்தொடை யிரண்டும் பெருவேல் காக்க

கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க

ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண் முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்

ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியானைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அகன்று புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு தூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியும் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்நி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீஎனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே

அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ்பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் ரட்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்

ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொருநினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறனிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்க ருளுவர்
 மாற்றவ ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரை பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அட்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 தூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

முற்றும்

இறையருள் வறு

அப்பா நான் வேண்டுதல்
கேட்டருள் புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட்கெல்லாம் நான்
அன்பு செயல் வேண்டும்
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும்
நான் சென்றே
எந்தை நினதருட் புகழை
இயம்பிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலை மேல்
சுத்சிவம் மார்க்கம்
திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி
செலுந்தோங்க அருட்சோதி
செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான் செயினும்
நீ பொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவ நினைப் பிரியாத
நிலைமையும் வேண்டுவனே.

ஒருவமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கிற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமைப் புறமொன்று பேசுவார்
பெருமைபெறு நினது புகழ் பேசவேண்டும்
பேசாதிருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியாதிருக்க வேண்டும்
மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை
மறவாதிருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும்
நோயற்ற வாழ்வில் நான் வாழவேண்டும்.

நக்கீரதேவநாயனார் அருளிச் செய்த திருமுருகாற்றுப்படை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பரக்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு
ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங் கவிரொளி
உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை தோன்றாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை

மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோன் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வளஉறை சிதறித்
தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து
இருள்படப் பொதுளிய பரா அரை மரா அத்து

உருள்பூந் தண்டார் புரளும் மார்பின்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில்
கிண்கிணி சுவையிய ஒண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுகுப்பின் பணைத்தோள்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்

பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோர் ஆய்ந்த இணைநர் ஒதிச்

செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளிதத்
தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநு தல்
மகரப் பகுவாய் தாழ்மண் னுறுத்துத்

துவர முடித்த துகளாறும் உச்சிப்
பெருத்தண் சண்பகம் செரீஇக் கருத்தகட்டு
உளைப்பூ மருதின் ஒள்ளினர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக

வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
நுண்புண் அகந் திளைக்கத் திண்காழ்
நறுங்குற றீரஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதினர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்

வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி ஓங்கிய ஏன்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பர் பாடிச்

சூர மகளிர் அடுஞ் சோலை
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துக்
கரும்பு மூசாச் கடர்ப்பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்

சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழப் பசுங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
சூழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு

உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்டு கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
ஏன்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா

நிணந்துன் வாயன் துணக்கை தூங்க
இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழிணர்
மாமுதல தடிந்த மறுவில் கொற்றத்து

எய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎப்
சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புலிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயினை பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
 செருப்புகன்று எடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
 வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்
 திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து

மாடமலி மறுகின் கூடல் குடவயின்
 இருஞ்சோற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
 முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கட்கமழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்
 கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர்

அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
 குன்றமர்ந்து உறைதலும் உரியன், அதா அன்று

திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)

வைந்துதி பொருத வழுவாழ் வரிநு தல்
 வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வரப்
 படுமணி இரட்டும் மருங்கின் கடுநடைக்

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின்
 கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழம் மேல்கொண்டு
 ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
 முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
 மின்உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப

நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை பொலங்குழை
 சேண்விளங்கு இயற்றை வாண்மதி சுவைஇ
 அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
 தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்
 மனன்நேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே

மாயிருள் ஞர்லம் மறுவின்றி விளங்கப்
 பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம். ஒரு முகம்
 ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக்
 காதலின் உவந்த வரம்கொடுத்தன்றே ஒருமுகம்
 மந்திர விதியின் மரபுளி வாழஅ

அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே. ஒருமுகம்
 எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுற நாடித்
 திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே. ஒருமுகம்
 செறுநர்த் தெய்த்துச் செல்சமம் முருக்கின்
 கறுவுகொள் நெறுசமொடு களம் வேட்டன்றே ஒருமுகம்

குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நு கப்பின்
மடவால் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே. ஆங்கம்
மூவிரு முகனும் முறைநவின் றொழுகலின்
ஆரந் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு

வாண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலல் மரபின் ஐயர்க் கேந்திய தொருகை
உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇய தொருகை
அங்குசங் கடாவ ஒருகை இருகை

ஐயிரு வட்டமொ டெஷுதவலந் திரிப்ப ஒருகை
மார்பொடு விளங்க ஒருகை
தாரொடு பொலிய ஒருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப ஒருகை
பாடின படுமணி இரட்ட ஒருகை

நீல்நிற விசும்பின் மலிதுளிபொழிய ஒருகை
வான்அர மகளிர்க்கு வதுவைசூட்ட ஆங்குஅப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் திண்காழ்
வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை நரல

உரம் தலைக்கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு
பலபொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
விசம்பு ஆறாத விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே. அதா அன்று.

திருஆவினன் குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசுஅற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரியை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நண்பகல்

பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
சொற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்பு ஆகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடித்த காட்சியர் இடும்பை

யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்
புகைமுகந்து அன்ன மாசுஇல் தூஉடை
முக்கையாய் அவிழ்ந்த தகைதழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின

நலயாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவலர் இன்நரம்பு உளர
நோயின்றி இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்கும் திதலையர் இன்னகைப்

பருமந் தாங்கிய பணிந்துஏந்து அல்குல்
மாசுஇல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவோடு ஓடுங்கிய தூம்புஉடை வால்எயிற்று
அழல்என உயிர்க்கும் அஞ் சுவரு கடுந்திறல்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்

புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ஏறு
வரவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
மூளயில முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்

வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
ஈர்இரண்டு ஏந்துய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெரும் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய

உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏழுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
நான்முக ஒருவர் கட்டிக் காண்வரப்

பகலில் தோன்றும் இகல்இல் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர் மீன் சேர்பு
வளிகிளர்ந்து அன்னசெலவினர் வளியிடைத்

தீஎழுந்து அன்ன திறலினர் தீப்பட
 உரும்இடித்து அன்ன குரலினர் விழுமிய
 உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மர்
 அந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள்

திருவேரகம் (சுவாமியலை)

ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன் அதா அன்று
 இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழா அது
 இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
 அறுநான்கு இரட்டி இளமைநல் யாண்டு
 ஆறினிற் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை

மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீர்ச் செல்வத்து
 இருபிறப் பாளர் பொழுதுஅறிந்து நு வல
 ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நு ண்ஞாண்
 புலராக் காழகம் புலர உடா
 உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து

குன்றுதோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்காய் இடையிடுபு வேலன்

அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
 வெண்கு தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
 நறும்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
 கொடுந்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
 நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்

குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
 தொண்டகச் சிறுவறைக் குரவை அயர
 விரல்உளர்ப்பு அவிழ்ந்து வேறுபடு நறுங்கால்
 குண்டுகளை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
 இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்

முடித்த குல்லை இலைஉடை நறும்பூச்
 செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடையிடுபு
 கரும்புஉணத் தொடுத்த பெருத்தண் மாத்தழை
 திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ
 மயில்கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரொடு

செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
செயலை தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் இயத்தன்
தகரன் மஞ்சையன் புகர்இல் சேவலயம்

கொடியன் நெடியன் தொடி அணி தோளன்
நரம்பு ஆடத்து அன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
மருங்கில் கட்டிய நிலன்றேர்பு துகிலினன்
முழுவுஉறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி

ஈழமுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிநீஇ
ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையிலும்
வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும்
காடும் காவும் கவின் பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்

மன்றமும் பொதுயிலும் கந்துஉடை நிலையினும்
மாண்தலைகட கொடியொடும் மண்ணி அமைவர
நொய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐதுஉரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள் உருவிள் இரண்டுஉடை உடஇச்

செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாள் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் அரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்
சிறுபக மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

பெருத்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணைஉற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழ்இசை அருவியொடு இன்இயம் கறங்க

உருவப் பல்பூத் துஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகுஆற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்
ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் அறிந்தஆறே
ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆகக்காண்தக

முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் கால்உற வணங்கி
நெடும்பெரும் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுகை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ

ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழைஅணி சிறப்பிற் பழையோன் குழவி
வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ

மாலை மார்ப் நூல்அறி புலவ
செருவில் ஒருவ பொருவிறல் மள்ள
அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மாலை
மங்கையர் கணவ மைந்தர் ஏறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ

குன்றம் கொன்ற குன்றாகக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் தனமொழிப் புலவர் ஏறே
அருள்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையினர்க் ஆர்த்தும் இசைபேர் ஆன

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேஎய்
மண்டுஅமர் கடந்தநின் வென்றுஆடு அகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்
தூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி

போர்மிகு பொருத குாசிலும் எனப்பல
யான் அறி அளசையின் ஏத்தி ஆனாது
நின் அளந்து அறிதல் மனஉயிர்க்கு அருமையின்
நின் அடி உள்ளி வந்தனன் நின்னொடு
புரைகுநர் இல்லாப் புலுமை போய்எனக்

குறித்தது மொழியா அளவையி குறித்துஉடன்
வேறுபல் உறுவிற் குறும்பல் கூறியர்
சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்துஎன

இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
தெய்வம் நான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇ பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி

அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவல்நின் வரவுஎன
அன்புஉடை நன்மொழி அளைஇ வியிவுஇன்று
இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருநீ ஆகத் தோன்ற விழுமிய
பெறல்அரும் பரிசில் நல்கும்மதி பலவுடன்

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்சுமந்து
ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி வேரல்
புஉடை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவாரைப் பரிதியில் தொடுத்த
தண்கமழ் மலர்இறால் சிதைய நன்பல

ஆசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமலர் உதிர யுகமொடு
மாழுக முகக்கலை பனிப்பப் புநுதல்
இருப்பிடி குளிர்க்க வீசிப் பெருங்காறிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇ தத்துற்று

நான்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
கறிகொடிக் கருத்துணர் சாயப் பொறிப்புறா
மடநடை மஞ்சை பலவுடன் வெரீஇக்

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலோடு
இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குருஉமயிர் யாக்கைச் குடாஅடி உனியம்
பெருங்கல் விடர் அனைச் செறியக் கருங்கோட்டு
ஆமா நல்ஏறு நிலைப்பர் சேண்நின்று

இழுமென இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர சோலை மலைமகிழ் வோனே

நேரிசை வெண்பா

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் தூர்தடித்தாய்
புந்தலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத் துறை.

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் அமரர்இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் தூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை

உன்னை ஒழிய ஒருவனையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்வேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானொ கொடியவழனை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ்வே

அஞ்ச முகம்தோன்றில் ஆறு முகம்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாஎன் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈச் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நமிபியே கைதொழுவேன் நான்

கந்தரலங்காரம்

காப்ய

அடலருணைத்திருக் கோபுரந் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையிற்
தடபடெ னப்படு குட்டுடக் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட சும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே

நூல்

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைபிர பஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ் சடாடவிமே
லாற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமரான்கிரு பாகரனே

அழித்துப் பிறக்கவொட் டாவயில் வேலன் கவியையன்பா
லெழுத்துப் பிழையுறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற்
கழுத்திற் சுருக்கிட்ட டிழுக்குமன் றோகவி கற்கின்றதே

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்தது தூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே

ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் டுனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே

திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறியறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியமுங்
குரந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதைகொங்கை
விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பி னால்மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பா மானந்தம் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே

சளத்திற் பிணிபட்ட சட்டுக் கிரியைக்குட் டவிக்குமென்றன்
உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ருரத்துதிரக்

குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே.

ஒளியில் விளைந்த வுயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல்
அளியில் விளைந்ததெர ரானந்தத் தேனை யநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பிய வாழுக மாறுடைத் தேசிகனே.

தேனென்று பாகென் றுவமிக்கொ ணாமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப் தேசித்த தொன்றுண்டு கூறுவற்றே
வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
தானன்று நானன் ரசரீரியன்று சரீரியன்றே

சொல்லுகைக் கில்லையென் றெல்லா மிழந்துகம் மாவிருக்கு
மெல்லையுட் செல்ல வெனைவிட்ட வாவிசல் வேலனல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக்
கொவ்வைச் - செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளஎண்ணல் வல்லபே.

குசைநெகிழாவெற்றி வேலோனவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்னொத்
தசைபடு கால்பட்டசைந்தது மேரு வடியிடவெண்
திசைவரை தூள்பட்ட அத்தூளின் வாரி திடர்ப்பட்டதே

படைப்பட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாதையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்து துடுபடல
மிடைப்பட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்புமிடிபட்டவே

ஒருவரைப் பங்கி னுடையாள் குமார னுடைமணிசேர்
திருவரைக் கிங்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
இப்பாச நெஞ்சினை யீடேற்று வாயிரு நான்கு வெற்பு
மப்பாதி யாய்விழ மேருங் குலுங்கவிண் ணாருமுய்யர்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே

தடுங்கோண் மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத் தானமென்று
மிடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றத் திறக்கத் துளைக்கவைவேல்
விடுங்கோ ளருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே

வேதா கமசித்ரா வேலா யுதன்வெட்சி பூத்தண்டைப்
பாதார விந்த மரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச்
சூதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சும் மாவிருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க ணுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற் கொதுங்க உதவாவுடம்பின் வெறுநிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியு டுருவத் துளைத்தவைவேலட
மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமௌ னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்த்துணர்ந்தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்புண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறத் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே

கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருதுமதியிலி காளுங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டாதுங்க ளத்தமெல்லா
மாழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மடிப்பிற்கே

மரணப்ர மாத மெமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிங் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாப சசிதேவி மாங்கல்ய தந்தரஷா
பரணக்கிரு பாகர ஞானா கரசுர பாஸ்கரனே.

மொய்தா ரணிசூழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் றலைபத்துங் கத்தரிக்க
வெய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சியமே.

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவனேமற வேனுனைநான்
ஐவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச் சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுசூழல்
சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே

தண்டா யுதமுந் திரிதூல மும்விழத் தாக்னியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே

நீலச் சிகண்டி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார் வெறுங் கர்மிகளே

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுநின் டாடலொழித்தெனக்குக்
காலையுமாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேண்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே

வேலே விளக்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச் செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவுரு வாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறுபுகல்வதுவே

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் தனத்திற் கிடக்கும் வெங்காம சமுத்திரமே

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென் பதாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை
வேலென் கிலைகொற் றமயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயெங்ங னேமுத்தி காண்பதுவே

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியுரு வக்கதில் வேறொட்ட காவலனே

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார் புடன்கிரி யுடுருவத்
துளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னேதுறந் தோருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்து தவிக்கின்ற வென்னையெந் நாள்வந் திரட்சிப் பையே

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கும்
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமா ளவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெரு மான்திரு நாமம் புகல்பவரே
பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந் தாதப்பிப் போனதொன்றற்

கெட்டாத ஞான கலைதரு வயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழனி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே

பத்தித் துறையிழிந் தாநந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கத் தெளிவதென் றோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்ஞ ரனைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே

கழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்காக னதுசெல்வந் துன்பமின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னேமுத்தி கிட்டுவதே

கட்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண் டயர்கினும் வேல்மற வேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடுடு டுடுடு டுண்டுண்டு
டிண்டிண் டெனக் கொட்டி யாடுவெஞ் சூர்கொன்ற ராவுத்தனே

நாளென் செயும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு
தானுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்றா
விதிதாண் டருடருங் காலமுண் டோவெற்புநட்டுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் றிருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே

சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழி றேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தன வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே

பாலேயனையமொழியர்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலேகொண் டுய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாடருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே

நிணங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே
கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட்

செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறலரக்கர் போற்றியன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே

தோலாற் கவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கை நாற்றிநரம்
பாலார்க்கையிட்டுத் தசைகொண்டு வேய்ந்த வசம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதுளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே

ஒருபூ தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற்
றிருபூத வீட்டி லிராமலென் றானிரு கோட்டொருகைப்
பொருபூ தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருபூத வேலவ னிட்டூர தூர குலாந்தகனே

நீயான ஞான வினோதந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரல்குற்
றேயாவுருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளுமிந்த
மாயா வினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண்டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர மானந்த சாகரத்தே

புத்தியை வாங்கிநின்பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்க வறிகின்றி லேன் முது தூர் நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னேவினையெற்கென் குறித்தனையே

தூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் றொண்டர் குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்தண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே

படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற்
பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான்மரு காக்கொடுஞ் தூர னடுங்கவெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே

மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி னானை வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை நேதடிவருந்
தொலையே வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்டர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகரார்வ மீபணி பாசங் க்ராமபாணமகுட
நிகராட் சமபட்சபட்சி துரங்கநிருபகுமரா
குசராட் சசபட்சவிட்சோபதீர குணதுங்கனே

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
தேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்திளைந்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்குமாய்ப்பவரே

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றீகைக் கெனை விதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்குநீ வழி காட்டொன்று போய்க்கட றீக்கொழுத
வாகைசட சிலைவளைத் தான்மரு காமயில் வாகனனே

ஆங்காரமு மடங் காரொடுங் கார்பர மானந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்புமறப்புமறார்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய் யாரென் செய் வார்யம தூதருக்கே

கிழியும் படியடற் குன்றெறிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நகரக்
குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவ னூர்க்குச் செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே

பொருபிடியுங்களி றும்விளை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றி நித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறத்தால்
ஒருபிடி சாம்பருஞ் காணாதுமாய வுடம்பிதுவே

நெற்றாப் பசுங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக்கை யும்வெந்து சங்கராம வேளும் படவிழியாற்
செற்றார்க் கினியவன் தேவேந்த்ர லோக சிகாமணியே

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ
வெங்காயினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கார முமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத் தனிவழிக்கே.

கந்தரநுபுதி

காப்யு

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
 தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
 செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
 பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரிவேல் அணிசே வலெனப்
 பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
 தேடும் கயமா முகனைச் செருவிற்
 சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
 சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ?
 எல்லா மறவென்னை யிழந் தநலஞ்
 சொல்லாய் முருகா சுரபு பதியே

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
 ஞானமோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
 யானோ மனமோ எனையாண் டவிடந்
 தானோ பொருளா வதுசண் முகனே

வளைப் டகைமா தொடும்க் களெனுந்
 தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
 கிளைபட் டெழுது ருரமுங் கிருயுந்
 தொளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
 முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
 அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
 சுகமா யையுள்நின் றுதயங் குவதே

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
 அணியா ராவிந் தமரும் புமதோ
 பணியா யெனவள் ளிபாம் பணியும்
 தணியா வதிமோ கதயா பரனே

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதாள் நினைவாய்
கடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவதா சகனே

மட்டுர் குழன்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டு சல்படும் பரிசென் றொழியேன்
தட்டு டறவேல் சயிலத் நெறியும்
நிட்டு ரநிரா குலநிகர்ப் பயனே

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியேனுறு
தூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே

கூகா வெனெவன் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தியாகா கரலோ கசிகா மணியே

செம்மான் மகளைத் திருடுத் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா இருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே

முருகன் றனிவேல் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிச்செல் லுமவா வினையே

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவடும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவளண் குணபஞ் சரனே

பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுதூர் படவே லெறியுஞ்
சூலா சுரலோ கதுரந் தானே

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவும்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே நடவீர் நடவீ ரினியே

உதியா மாயா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா அனகா அபயா அமரா
பதிகா வலசூ ரபயங் கரனே

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமும்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியத் தமிலா அயல்வே லரசே
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே

கூகா வெனெவன் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே

செம்மான் மகளைத் திருடுத் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா இருசொல் றலவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதே சமுணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந்தரனே

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே

காளைக் குமரே சனெனக் கருதிக்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே

அடியைக் குறியா தறியா மையினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபு தரனே

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
தூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே லபுராந் தரபு பதியே

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியோ னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே

ஆதர ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமனோ
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே

ஆனா வமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே

இல்லே யெனுமா யையிலிட்ட டனைநீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுளுட சுடர்வே லவனே

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றுதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலபட பிடிதோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே
சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்
சங்கரா மசிகா வலசண் முருகனே
கங்கா நதிபா லக்ருபா கரனே

விதிகா ணுமுடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழெலன் றருவாய்
மதிவா ணுதல்வன் ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபு பதியே

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோ தியதெய் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்து டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவே லிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோ டுமகந் தையையே

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசேப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகண்ம் புகழ்வே லவனே

மாவேள் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டணையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதெு சிகனே

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோ டுபசுந்
தினையோ டிதனோ டுதிரிந் தவனே

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயும்நாள்

வாகா முருகா மயில்வா கனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே

குறியைக் குறியா துகறுத் தறியும்
நெறியைத் தனிவே லைநிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூ திபிறந் ததுவே
சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசோல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங்ட கழலே

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோக கதயா பரனே

எந்தா யுமெனக் கருள்தந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே

ஆறா யையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதா
சீறா வருதூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறு வுலகங் குளிர்வித்தவளே

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையும் குருபைதழ் சுடரே

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

திருவேரகம் (சுவாமியலை)

நவரத்தின மாலை
(கவிகுஞ்சரயாரதியார்)

திருச்சிற்றம்பலம்

1. ஒருதரஞ் சரவணபவா என்று சொல்பவர்
உளத்தினில் நினைத்த எல்லாம்
உடனேகை கூடுமென வேதங்கள் மொழியுதே
உண்மை அறிவான பொருளே
பரிவாகவே அனந்தந்தரம் சரவண
பவாவென்று நான் சொல்லியும்
பாங்குமிகு காங்கேயா! அடியனேன் எண்ணியது
பலியா திருப்ப தேனோ?
குருபரா! குகா! சண்முகா!
குமரா! குகா! சண்முகா!
கோலாகலா! வெற்றிவேலா! எனக்கருள்
கொடுத்த தாழ்வை முத்தையனே!
மருமலர்க் குழலழக! தேவகுங்சரி வள்ளி
மணவனே! என் துணைவனே!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேராகப் பதியில்
வளர் சாமிநாத குருவே!
2. நெஞ்சினிற் கவலையும் சஞ்சல கிலேசமும்
நீ என்ன அறியாததோ?
நீரினில் தண்மைபோல உயிரினுக் குயிராகி
நிறை கின்ற பரிபூரணா!
தஞ்சம் புகுந்தவன் கொத்தடிமை என்றெனை
தற்காக்க வேணும் அல்லால்
தள்ளிவிடல் நீதியோ? சமயமிது அல்லவோ?
சரணம் புகுந்த பின்னர்
அஞ்சலென ஆதரவு செய்வபோல் செய்து
ஒன்னலார் இடம் விடுக்கலாமோ?
ஐயனே! உனது திருவிளையாடலோ! உன்
அடைக்கலம் அடைக்கலாம் காண்
மஞ்சோதிமதி தேவகுஞ்சரி மனோகரா!
வள்ளி நாயக தெய்வமே!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேகரப் பதியில்
வளர் சாமிநாத குருவே!

பிள்ளைத்தமிழ்

திருசெந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் - பகழிக் கூத்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. கந்துந் தரங்கம் எடுத்து எறியக்
 கடுஞ்சு லுளைந்து வலம் புரிகள்
 கரையிற் தவழ்ந்து வாலு கத்திற்
 கான்ற மணிக்கு விலை யுண்டு
 தத்துங் கரட விகட தடத்
 தந்திப் பிளைக்கூன் மருப்பில் விளை
 தரளந் தனக்கு விலையுண்டு
 தழைத்துக் கழுத்து வளைந்த மணிக்
 கொத்துஞ் சுமந்த பசுஞ் சாலிக்
 குளிர்முத் தினுக்கு விலை யுண்டு
 கொண்டல் தருநித் திலந் தனக்குக்
 கூறுந் தரமுண் டுன்கனி வாய்
 முத்தம் தனக்கு விலை யில்லை
 முருகா முத்தந் தருகவே
 முத்தஞ் சொரியும் கடல் அலைவாய்
 முதல்வா முத்தம் தருகவே.

2. பேரா தரிக்கு மடியவர் தம்
 பிறப்பை யொழித்துப் பெருவாழ்வும்
 பேறுங் கொடுக்க வரும் பிள்ளைப்
 பெருமா னென்னும் பேராளா
 சேரா நிருதர் குல கலகா!
 சேவற் கொடுயாய் திருச் செந்தூர்த்
 தேவா! தேவர் நிறை மீட்ட
 செல்வா! என்றுன் றிருமுகத்தைப்
 பாரா மகிழ்ந்து முலைத் தாயர்
 பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடன்
 அப்பாவா! வாவென்று உனைப் போற்றப்
 பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்
 வாரா திருக்க வழக்கு உண்டோ
 வடிவேல் முருகா! வருகவே
 வளருங் களபக் குரும்பை முலை
 வள்ளி கணவா! வருகவே.

கந்தன் மாமாலை

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கிற
 உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ஒன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
 உறவுகலவாமை வேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
 பேசா திருக்கவேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
 பிடியா திருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
 மறவா திருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வில்நான் வாழவேண்டும்
 தருமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்தவேளே
 தண்முகம் துய்யாமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே

உளம் எனது வசம்நின்ற தில்லையென் தொல்லைவினை
 ஒல்லைவிட் டிடவுமில்லை
 உன்பதந் தன்பில்லை யென்றனுக் குற்றதுனை
 உனையன்றி வேறுமில்லை
 இளையனவ னுக்கருள் வேண்டுமென் றுன்பால்
 இசைக்கின்ற பேருமில்லை
 ஏழையவ னுக்கருள்வ தேனென்றும் எதிர்நின்று
 இயம்புகின் பேருமில்லை
 வளமருவும் உனதுதிரு வருள்குறைவ தில்லைமேல்
 மற்றொரு வழக்குமில்லை
 வந்திரப் போர்களுக் கிலையென்ப தில்லைநீ
 வன்மனத் தவனும் அல்லை

தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவர்கள்
 தவமோங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகந் தெய்வமணியே
 நான்கொண்ட விரதம்நின் அடியலாற் பிறர்தம்மை
 நாடாமை யாகுமிந்த
 நல்விரத மாங்கனியை யின்மையெனு மொருதுட்ட
 நாய்வந்து கல்வியந்தோ!
 தான்கொண்டு போவதினி யென்செய்வென்! என்செய்வேன்
 தளராமை யென்னு மொருகைத்
 தடிகொண் டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனென்
 தன்முகம் பார்த்தருளுவாய்
 வான்கொண்ட தெள்ளமு வாரியே! மிகுகருணை!
 மழையே! மழைக்கொண்டலே!
 வள்ளலே! பென்னிருகண் மணியே! யென் இன்பமே!
 மயிலேறு மாணிக்கமே!
 தான்கொண்ட சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்தவேளே!
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே

திரு அருட்பா

இருளான மலமறுத் திகபரங் கண்டே
 எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ
 மருளான பற்பல மார்க்கங்கள் எல்லாம்
 வழிதுறை தெரியாமல் மண்முடிப் போக
 தெருளான சுத்தசன் மார்க்கம் தொன்றே
 சிறந்து விளங்கவோர் சிற்சபை பாட்டும்
 அருளான வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
 அருள்பெருஞ் ஜோதி என் ஆண்டவர் நீரோ

படமாட்டேன் துயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்
 பயப்படவுமாட்டேனுன் பதத்துணையே பிடித்தேன்
 விடமாட்டே னேமாந்து விடமாட்டேன் கண்டீர்
 மெய்மையிது நும்மாணை விளம்பினனும் அடியேன்

கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவுமாட்டேன்
கிளரொறியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும்மலால்
நடமாட்டேன் என்னுளத்தே நான்சாக மாட்டேன்
நல்லதிரு வருளாலே நான்றானா னேனே.

தகித்தனிமுகக் களிபிழிந்து வடித்தொன்றாக்
கூட்டிச் சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியு
மிகக்கலந்தே. தனித்தநறுந் தேன்பெய்துபசும்
பாலுந் தெங்கின், தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொரு
தீம்பருப் பிடியும் விரவி இனித்தநறு நெய்யளை
ந்தே யிளஞ்சூட்டி னிறக்கி எடுத்தசுவைக்
கட்டியினு மினித்திடுந் தெள்ளமுதே. அனித்த
மறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
அடிமலர்கென் சொல்லணியாம் அலங்கலணித்தருளே.

ஆறுமுகப் பெருங்கருணை கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யரசே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோர் இதயத் தோங்கும்
விளக்கமே ஆனந்த வெள்ளமே முன்
தேறுமுகப் பெரிய அருட்குருவா யென்னைச்
சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவ தேவே.

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள் புரிதல்
வேண்டமு் ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நானன்பு
செயல் வேண்டும். எப்பாரு எப்பதமும் எங்கணும்
நான் சென்றே - எந்தை நின தருட்புகழை
இயம்பியிடல் வேண்டும். செப்பாத மேனிலை மேற்
சுத்தசிவமார்க்கம் திகழ்ந்தோங்க
அருட்ஜோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும். தற்போது
நான்செயினும் நீ பொறுத்தல் வேண்டும்.
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே

மகாவிஷ்ணு

தியான சுலோகம்

சாந்தாரகாரம் புஜக சயநம்
பத்மநாபம் சுரேசம்
விச்வாதாரம் சுகநஸத்ருசம்
மேகவர்ணம் சுபாங்கம்
லஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம்
யோகிஹ்ருத் த்யாநரும்யம்
வந்தே விஷ்ணும் பவபவஹரம்
ஸர்வலோகை நாதம

கருமுகில் போல்வதோர் மேனி
கையன வாழியுஞ் சங்கும்
பெருவிறல் வானவர்தூழ
ஏழுலகுந்தொழு தேத்த
ஒருமக ளாயர் மடந்தை
யொருத்தி நிலமகள், மற்றைத்
திரும ளோடும் வருவான்
சித்திர கூடத்துள் ளானே.

நாமாவளி

1. ஒம் கேசவாய நம
2. ஒம் நாராயணாய நம
3. ஒம் மாதவாய நம
4. ஒம் கோவிந்தாய நம
5. ஒம் விஷ்ணுவே நம
6. ஒம் மதுஸஜுதனாய நம
7. ஒம் த்ரிவிக்ரமாய நம
8. ஒம் வாமநாய நம
9. ஒம் ஸ்ரீதராய நம
10. ஒம் ஹ்ருஷிகேசாய நம
11. ஒம் பத்மாநாபாய நம
12. ஒம் தாமோதராய நம
13. ஒம் ஸங்கர்ஷணாய நம
14. ஒம் வாசுதேவாய நம

15. ஓம் ப்ரத்யும்நாய நம
16. ஓம் அறிருத்தாய நம
17. ஓம் புருஷோத்தமாய நம
18. ஓம் அட்ஷோப்யாய நம
19. ஓம் நாரஸிம்ஹாய நம
20. ஓம் அச்யுதாய நம
21. ஓம் ஐநார்தநாய நம
22. ஓம் உபேந்த்ராய நம
23. ஓம் ஹரயே நம
24. ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நம

ஓம் ஸ்ரீ விஷ்ணுவே நம
நானாவித பரிமள பத்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி!

மூல மந்திரம்

ஓம் நமோ நாராயணாய நம

காயத்ரீ மந்திரம்

ஓம் நாராயணாய வித்மஹே
வாக்ஸதேவாய தீமஹி
தந்தோ விஷ்ணு ப்ரசோதயாத்

கிருஷ்ணர்

ஆனந்த சாகரா முரளிநாதா
மீராப்ரபு ராதே ஸ்யாமா வேணு கோபாலா
நந்த யசோதா ஆனந்த கிசோரா
ஜெய் ஜெய் கோகுல பாலா ஜெய் வேணு கோபாலா

ஆவோ கோபால் நந்தலால்
ஆவோ நந்த முகுந்த கோபால்
கிருஷ்ண கோபால் சாயி கோபால்
ஆவோ ஆவோ நந்த துலார்
ஹே மது சூதன மதன கோபாலா
ஆவோ கிரிதர சுந்தரலால்.

ஆவோ கோபாலா கிரிதாரி
 ஆவோ ஆவோ அந்தர்யாமி
 ஆவோ ஆவோ ஆனந்த சாயி
 ஆவோ ஆவோ ஆத்மநிவாசி
 ஆவோ ஆவோ சாந்தி நிவாசி
 கண ஸ்யாமா சுந்தரா
 பன்சீதர ஹேகிருஷ்ண கனையா
 தூ ஹி மேரே மா பாப்பையா
 தேவகி தனயா ஹே தந்தலாலா
 தீன பாந்தவா துவாரகா நாதா
 ராதா ஹ்ருதய நிவாசா ஹரே கிருஹ்ணா
 மது சூதனா முரளி தரா
 பர்த்தீஸ்வரா சத்ய சாயீஸ்வரா.

கமல நயன ப்ரபு கமலா பதே
 கமலாசன ப்ரபு கமலா காந்தா
 கமல நாத ப்ரபு கமலா ரமணா
 கமலேஸ்வர ப்ரபு கமலா நாதா.

கல்யாண க்ருஷ்ணா கமனீய க்ருஷ்ணா
 காளிங்க மர்த்தன ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா
 கோவர்த்தன கிரிதாரி முராரி கோபி மனசஞ்சாரி
 பிருந்தாவனகே துளசீமாலா
 பீதாம்பர தாரி மராரி.

கஸ்தூரி ரங்கா காவேரி ரங்கா
 ஸ்ரீ ரங்க ரங்கா ரங்கா
 கல்யாண ரங்கா கருணாந்த ரங்கா
 ஸ்ரீ ரங்க ரங்கா ரங்கா
 கருட கமனரங்கா ஹோசசயன ரங்கா
 ஸ்ரீ ரங்க ரங்கா ரங்கா.

கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா
 ஹரே கிருஷ்ணா ஜெய்
 சாயி கிருஷ்ணா ஜெய்
 சொல்லுங்கள் சொல்லுங்கள்
 சாயி நாமம் ஜெய்
 சாயிராம் சாயிராம் சாயிராம் சாயிராம் ராம்
 ராமா ஜெயராமா சாயிராமா - ஜெய் ஜெய்

ஆஞ்சநேயர் அருள் வறு

ராம நாமப்பிரியா ஆஞ்சநேயா
ராம தாஸநு தா ஆஞ்சநேயா
அனுமந்த வுரா ஆஞ்சநேயா
வாயு குமாரா ஆஞ்சநேயா
வான ரோத்தமா ஆஞ்சநேயா
மாருதி தேவா ஆஞ்சநேயா
மகானு பாவா ஆஞ்சநேயா
ஆஞ்சநேயா ராம நாமப்பிரியா
ஆஞ்சநேயா பல பீமா
அஞ்சனை புத்திரா ஆஞ்சநேயா
ரகுராமப்பிரியா ஆஞ்சநேயா
தேவ தேவா ராம தாஸா
ராமர் பாதமே ஆசனபீடம்
ராமர் பணியே வாழ்வின் லட்சியமே
ராம நாமமே உயிர்மூச்சு
ராமர் பாடலே ஆனந்த சங்கீதம்
ராம ராம ராமா ராமஜெயம்
- பாலதூரியன்

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றாராக ஆசிரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்ககைக் கண்டயலர் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைப்பான் அவன் நம்மை அளித்து காப்பான்
- கம்பர்

இறையருட் பாடல்கள்

அண்ணல் ரகு ராமன் அருள்பதம் கொண்டவனே!
விண்ணவர் போற்றும் வீர பராக்கிரமனே!
தண்ணினும் இனிய தன்மை கொண்டோனே
உன்னிரு பதம் பணிந்தேன் அனுமனே!
அஞ்சனை சுதனே அசுரன் ராவணன்
அஞ்சிட எதிர் அமர்ந்தவனே
வஞ்சனை சூதில்லாத நெஞ்சினில்
வந்தமர்ந்திடும் ஆஞ்சநேயா சரணம்

- பாலதூரியன்

ஐயம்பன் துதிய்யாடல்கள்

சாமிசாமி ஐயப்பா சபரிமலை ஐயப்பா
சபரிமலை ஐயப்பா சரஸ்தாவே ஐயப்பா

(சாமி சாமி)

அச்சன்கோவில் அச்சனய்யா சாமிசாமி ஐயப்பா
ஆதரிக்க வேணுமய்யா சபரிமலை ஐயப்பா
ஆரியங்காவு ஐயாவே சாமிசாமி ஐயப்பா
ஐயனாக வந்தவரே சபரிமலை ஐயப்பா

(சாமிசாமி)

குளத்துப்புழை பாலகரே சாமிசாமி ஐயப்பா
குறையெல்லாம் நீக்கவேணும் சபரிமலை ஐயப்பா
எரிமேலி சாஸ்தாவே சபரிமலை ஐயப்பா
எங்களையும் காக்கவேணும் சபரிமலை ஐயப்பா

(சாமி சாமி)

பம்மைநதி தீரத்திலே சாமிசாமி ஐயப்பா
பாவங்களைப் போக்கவேணும் சபரிமலை ஐயப்பா
நீலிமலை ஏற்றத்திலே சாமிசாமி ஐயப்பா
நிற்கவைத்துப் பார்க்கிறியே சபரிமலை ஐயப்பா

(சாமி சாமி)

அப்பாச்சி மேட்டினிலே சாமிசாமி ஐயப்பா
திணறவைத்துப் பார்க்கிறியே சபரிமலை ஐயப்பா
சரங்குத்தி ஆலடைந்து சாமிசாமி ஐயப்பா
சன்னிதானம் வந்தடைந்தோம் சபரிமலை ஐயப்பா (சாமி சாமி)

மணிகண்டா மணிகண்டா
மாமலை வாசா மணிகண்டா
ஹரிஹர சுதனே மணிகண்டா
ஆனந்த மூர்த்தியே மணிகண்டா
காந்த ஜோதியே மணிகண்டா

(மணி)

காட்சி யளிப்பாய் மணிகண்டா
நம்பினோர்க்கும் மணிகண்டா
நம்பாதவர்க்கும் துணையுண்டாம்
இன்பம் கொடுக்கும் மணிகண்டா
இன்னல் தீர்க்கும் மணிகண்டா
எரிமேலி சாஸ்தா மணிகண்டா
எங்கும் நிறைந்த மணிகண்டா

(மணி)

துன்பம் தீர்க்கும் மணிகண்டா
 துறவற வாசியே மணிகண்டா
 வாபரு நேசா மணிகண்டா
 வரம் கொடுக்கும் மணிகண்டா
 சபரி கிரீசா மணிகண்டா

(மணி)

சாஸ்தாவே குருவே மணிகண்டா
 பதினெட்டாம் படியே மணிகண்டா
 பக்தரைக் காக்கும் மணிகண்டா

(மணி)

பவனி வராரிங்கே சுவாமி சரணம் ஐயப்பா
 வாவர் சுவாமி கூட வாரார் சரணம் ஐயப்பா
 காவலர்கள் கூட வாரார் சரணம் ஐயப்பா
 ஆவலோடு கூப்பிடுவோம் சரணம் ஐயப்பா
 அம்பும் வில்லும் கையிலேந்தி சுவாமி வருகிறார்
 எம்பெருமான் துள்ளித்துள்ளி ஆடி வருகிறார்
 துன்பமெல்லாம் தீர்த்திடவே பவனி வருகிறார்
 இன்பமோடு கும்பிடுவோம் சரணம் ஐயப்பா

(பவனி)

தந்தை தாயுமான சுவாமி பவனி வருகிறார்
 வேதியர் சபை நடுவே சுவாமி பவனி வருகிறார்
 பூதப் படைகளுடன் ஐயன் வருகிறார்
 இத்தருணம் காத்திடுவாய் சரணம் ஐயப்பா

(பவனி)

கடகடவென பேரி முழங்க சுவாமி வருகிறார்
 கொட்டு வாத்தியம் முழங்கிவரவே ஐயன் வருகிறார்
 மாடன் சடயன் பொருளன் இருளன் சரணம் ஐயப்பா
 ஓடிவரவே பவனி வருகிறார் சரணம் ஐயப்பா

(பவனி)

மின்னல்போல் ஒளி விளங்க சரணம் ஐயப்பா
 பொன் மேனி கண்டிடவே சரணம் ஐயப்பா
 தனிச் சிலம்பும் சல்லடையும் சுவாமி ஐயப்பா
 கனகன வென சலங்கை குலுங்க பவனி வருகிறார்

(பவனி)

பிள்ளைக் குறையால் உள்ளம் நொந்து வருந்தும் பக்தரை
 உள்ளமிரங்கி கருணை காட்டி பாடும் ஐயப்பா
 வள்ள லென்று பெயர் விளங்குத் எங்கள் ஐயப்பா
 அள்ளியள்ளி யேகிடுவாய் செல்வக் குவியலை

(பவனி)

கடும்பிணியின் கொடுமையினால் வருந்தும் அன்பரை
நொடிப்பொழுதில் பிணியகற்றி காத்தருள் அய்யா
சரணம் ஐயப்பா சுவாமி சரணம் ஐயப்பா
சரணம் ஐயப்பா சுவாமி சரணம் ஐயப்பா

(பவனி)

அய்யனே நின் சரணம் மனோஹரா
மெய்யனே நின் சரணம்
துன்பத்தை நீக்கி எங்கள் பக்தியால்
இன்பத்தை தந்திடுவாய்

(அய்ய)

மஹிஷி மர்த்தனே மணிகண்ட
மணிமய பூஷண
மோஹமெல்லாம் அகற்றி அனுதினம்
அல்லல் ஒழித்திடுவாய்

(அய்ய)

கார்த்திகை ஒன்றாம் நாளில் ஸ்வாமியின்
முத்திரை தரித்திடுவோம்
காடுமலை தன்னிலே அன்பர்கள்
கஷ்டம் துலைத்திடுவாய்

(அய்ய)

எரிமேலி சாஸ்தா சபரீஸா
சரணமய்யப்பா
எம்பிரானைம் துதிப்போம் ஸ்வாமியே
எங்கள் வினை தீர்ப்பாய்

(அய்ய)

அமுதையில் மூழ்கி ஸ்வாமி
கல்லும் எடுத்தேனே
கரிமலை கடினம் ஐயப்பா
காத்து ரட்ஷித்திடுவாய்

(அய்ய)

பம்பையில் தீர்த்தனே பகவான்
பாதம் பரமானந்தம்
பாபம் அகன்றிடவே
போற்றிப் பணிந்திடுவோம்

(அய்ய)

கணபதி பகவான் ஸ்வாமி
சரணமய்யப்பா
மாளிகப் புரத்தம்மா தேவி
மஞ்சமாதா சரணம்

(அய்ய)

சபரி கிரிஸா சரண
சாந்தி யளித்திடுவாய்
சரணம் நீ கதியே ஸ்வாமி
சாஸ்வத பிரும்மம் நீயே

(அய்ய)

ஓம் ஓம் ஐயப்பா
ஓம் குருநாத ஐயப்பா
அரனார் பாலா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
அம்பிகை பாலா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
ஆபத்பாந்தவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
ஆதி பராபரா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
இருமுடிப் பிரியா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
இரக்கம் மிகுந்தவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
ஈசன் மகனே ஐயப்பா ஓம் ஓம்
ஈஸ்வரி மைந்தா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
உமையாள் பாலா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
உறுதுணை நீயே ஐயப்பா ஓம் ஓம்
ஊக்கம் தருபவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
ஊழ்வினை அறுப்பவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
எங்கும் நிறைந்தவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
எங்கள் நாயகா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
பம்பையின் பாலா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
பந்தள வேந்தே ஐயப்பா ஓம் ஓம்
வன்புலி லிருப்பவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
வனத்தி லிருப்பவா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
சபரி கிரீசா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
சாந்த சொரூபா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
சாகவதரூபா ஐயப்பா ஓம் ஓம்
என்ன மணக்குது எங்கே மணக்குது?
எல்லாம் மணக்குது ஐயப்பன் மலையிலே!
அத்தரும் ஐவ்வாதும் எங்கே மணக்குது?

ஹரிஹர புத்திரன் மேலே மணக்குது!
அல்லி மலர் வாசமது எங்கே மணக்குது?
ஹரிஹர சுதனின் மேலே மணக்குது!
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து நினைந்து நினைந்து
நிரம்பிய நெஞ்சு ததும்பியதே!
உகந்து மகிழ்ந்து மொழிந்த இலக்கினில்
உள்ளம் இணைந்து கலந்ததுவே!
திகழ்ந்து விளங்கு திருச்சபை நாயகன்
திருவருள் எங்கும் மலர்ந்ததுவே!
ஜெயஜெய ஜெயஜெய சபரி கிரீசா
திருவடி சரணம் சரணமய்யா!

இனியொரு பகையிலை துயரிலை மூப்பிலை
ஏக்கமும் தேக்கமும் வாழ்விலி(ல்)லை!
தனியொரு துணையென அருகினில் நீ வரச்
சத்தியம் சத்தியம் தோல்வியி(ல்)லை!
தினமும் எம் அறிவும் உடம்பும் செழித்திடும்
தீவினை நோய்நொடி ஏதுமி(ல்)லை!
ஜெயஜெய ஜெயஜெய சபரி கிரீசா
திருவடி சரணம் சரணமய்யா!

கிங்கிணி தண்டை சிலம்பொடு பட்டம்
கிரீடம் அணிந்தவன் வாழியவே!
மங்கல அந்தணன் மஹி? குலாந்தகன்
மகர விளக்கினன் வாழியவே!
தெங்கு நிரம்பி வழிந்திடும் நெய்யினில்
சிந்தை குளிர்ந்தவன் வாழியவே!
ஜெயஜெய ஜெயஜெய சபரி கிரீசா
திருவடி சரணம் சரணமய்யா!

இருவினை பொடிபட எமதிடர் விலகிட
அருளிய பாதமலர் வாழியவே!
ஒருமுறை இருமுறை பலமுறை வழிபட
உதவிய கருணையும் வாழியவே!
திருமலி நெடுமலை தரு மலர் கனை எழில்
எனும் இவை யாவையும் வாழியவே!
ஜெயஜெய ஜெயஜெய சபரி கிரீசா
திருவடி சரணம் சரணமய்யா!

**ஓரவில் நடை சாத்தும்போது
யாட்படும் சாஸ்தா அஷ்டகம்**

ஹரிவராஸனம் ஸ்வாமி விச்வ மோஹனம்
ஹரிததீஸ்வரா ராத்ய பாதுகம்
அரிவிமர்த்தனம் ஸ்வாமி நித்ப நர்த்தனம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

சரண கீர்த்தனம் ஸ்வாமி சந்தமானசம்
பரண வோலுபம் ஸ்வாமி நர்த்தனாலயம்
அருண பாசரம் ஸ்வாமி பூதநாயகம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

ப்ரணய சத்யகா ஸ்வாமி ப்ரண நாயகம்
ப்ரணக் கல்பகம் ஸ்வாமி சுப்ரபாஞ்சிதம்
ப்ரணவ மந்திரம் ஸ்வாமி கீர்த்தனப்ரியம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

துரக வாகனம் ஸ்வாமி ஸஜுந்தரானனம்
வரகதாயுதம் ஸ்வாமி வேதவர்ணிதம்
குருக்குருபாகரம் ஸ்வாமி கீர்த்தனப்ரியம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

த்ரிபுவனார்ச்சிதம் ஸ்வாமியே தேவதாத்மகம்
த்ரிநயனப்புரம் ஸ்வாமிதிவ்ய தேசிகம்
த்ரிதஸ பூஜஜுதம் ஸ்வாமி சிந்திதப்ரதம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

பவபயபஹம ஸ்வாமி யாவு காவுகம்
புவன மோகனமம் ஸ்வாமி பூதிபூஷணம்
தவள வாரணம் ஸ்வாமி திவ்ய வாகனம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

கனம்ருது ஸ்மிதம் ஸ்வாமி ஸஜுந்தரானனம
களப மோமளம் ஸ்வாமி காத்யமோகனம்
களப கேசரி ஸ்சாமி வாஜி வாஹானம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

ச்ரிதஜனப்ரியம் ஸ்வாமி சிந்திதப்ரதம்
ச்ருதி விபூஷணம் ஸ்வாமி ஸாது ஜஜுவனம்
ச்ருதி மனோகரம் ஸ்வாமி கீதலாலசம்
ஹரிஹராத்மஜம் ஸ்வாமி தேவமாச்ரயே.

சரணம் ஐயப்பா சுவாமி சரணமய்யப்பா
சரணம் ஐயப்பா சுவாமி சரணமய்யப்பா

அருள்மிகு ஸ்ரீ ஜயப்பன் நூற்றொட்டு சரணக் கோவை

ஓம் கன்னிமூல கணபதி பகவானே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் காந்தமலை ஜோதியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஹரிஹர சுதனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் அன்னதான பிரபுவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஆறுமுகன் சோதரனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஆபத்தில் காப்போனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் இன்தமிழ்ச்சுவையே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் இச்சை தவிர்ப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஈசனின் திருமகனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஈடில்லாத் தெய்வமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் உண்மைப் பரம் பொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் உலகாளும் காவலனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஊழ்வினை அழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் எளியோட்க்கு அருள்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் எங்கள் குலதெய்வமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஏழைப்பங்களானே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஏகாந்த மூர்த்தியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஐங்கரன் தம்பியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஐயமெல்லாம் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஒப்பில்லாத் திருமணியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஒளிரும் திருவிளக்கே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஒங்காரப் பரம்பொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஒதும் மறைபொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஒளடதங்கள் அருள்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் செளபாக்கியம் அளிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் கலியுக வரதனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சபரிமலை சாஸ்தாவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சிவன்மால் திருமகனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சிவவைணவ ஐக்கியமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் அச்சங் கோயில் அரசே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஆரியங்காவு ஐயாவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் குளத்துப் புழைப் பாலனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பொன்னம்பல வாசனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் வில்லாளி வீரனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் வீரமணி கண்டனே	சரணம் ஐயப்பா

ஓம் உத்திரத்தில் உதித்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் உத்தமனே சத்தியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பம்பையிலே பிறந்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பந்தள மாமணியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சகலகலை வல்லோனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சாந்தம் நிறை மெய்ப்பொருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் குருமகனின் குறை தீஉத்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் குருதட்சனை அளித்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் புலிப்பாலை கொணர்ந்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் வன்புலியின் வாகனனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் தாயின் நோய் தீர்த்தவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் குருவின் குருவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் வாபரின் தோழனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் துளசிமணி மார்பனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் தூயவுள்ளம் அளிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் இருமுடிப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் எருமேலி சாஸ்தாவே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் நித்திய பிரம்மச்சாரியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் நீலவஸ்திர தாரியே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பேட்டை துள்ளும் பேரருளே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பெரும் ஆணவத்தை அழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சாஸ்தாவின் நந்தவனமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சாந்திதரும் பேரழகே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பேருத்தோடு தரிசனமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பேதமையை ஒழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் காளை கட்டி நிலையமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் அதிர்வேட்டுப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் அமுதமலை ஏற்றமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் ஆனந்தமிகு பஜனைப் பிரியனே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் கல்லிடும் குன்றே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் உடும்பாறைக் கோட்டையே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் இஞ்சிப்பாறைக் கோட்டையே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் கரியிலந் தோடே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் கரிமலை ஏற்றமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் கரிமலை இறக்கமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பெரியானை வட்டமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் சிறியானை வட்டமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பம்பா நதி தீர்த்தமே	சரணம் ஐயப்பா
ஓம் பாவமெல்லாம் அழிப்பவனே	சரணம் ஐயப்பா

மன்னித்துக் காத்தருள்க!

அறிந்தோ, அறியாமலோ, தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்த சகல குற்றங்களையும் பொறுத்துக் காத்தருள வேணும். சத்தியமான பொன்னு பதினெட்டாம் படிமேல் வாழும் காசி, இராமேஸ்வரம், பாண்டி மலையாளம் அடக்கி ஆளும் ஹரிஹர சுதன் ஆனந்த சித்தன் ஐயன் ஐயப்ப சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா.

சரணம் ஐய்யா

மங்களம்

சபரிமலை வாழும் எங்கள் தலைவனுக்கு மங்களம்
தவமுனிவர் வணங்கும் அந்தச் சந்நிதிக்கு மங்களம்
இபமுகவன் முருகனுக்கும் இளையோனுக்கும் மங்களம்
இன்பமெல்லாம் தந்தருளும் இறைவனுக்கு மங்களம்
புலிமிசையெ பவனிவரும் புனிதனுக்கு மங்களம்
புவிமயங்கும் மோகினியாள் புதல்வனுக்கு மங்களம்
பக்திமலை யேறுகின்ற பக்தருக்கு மங்களம்
பகவான் நாமம் கூறுகின்ற அனைவருக்கும் மங்களம்

சரண கோஷம்

சுவாமியே ஐயப்போ
ஐயப்போ சுவாமியே
சுவாமி சரணம் ஐயப்ப சரணம்
ஐயப்ப சரணம் சுவாமி சரணம்
நெய்யபிஷேகம் சுவாமிக்கே
சுவாமிக்கே நெய்யபிஷேகம்
பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு
சபரிமலைக்கு பள்ளிக்கட்டு
தேவனே தேவியே
தேவியே தேவனே
கல்லும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை
காலுக்கு மெத்தை கல்லும் முள்ளும்
வில்லாளி வீரா வீரமணிகண்டா
வீரமணிகண்டா வில்லாளி வீரா
வேட்டையாடி பாரப்பா வேதநாத ஐயப்பா
வேதநாத ஐயப்பா வேட்டையாடி பாரப்பா

சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

ஐயம்பன் அருள் வற

சரணம் ஐயப்பா வரணும் ஐயப்பா
கன்னி மூல கணபதியே சரணம் ஐயப்பா !
காந்தமலைப் பேரொளியே வரணும் ஐயப்பா!
அன்னைதந்தை தாள் பணிந்தோம் சரணம் ஐயப்பா !
ஆசானின் அடிபணிந்தோம் வரணும் ஐயப்பா!
ஹரிஹரனின் திருவுருவே சரணம் ஐயப்பா !
ஆனைமுகன் தம்பியே வரணும் ஐயப்பா!
நெறியுடனே மாலைகொண்டோம் சரணம் ஐயப்பா !
நீலிமலை வாசனே வரணும் ஐயப்பா!
பதினெட்டம்படி இறைவா சரணம் ஐயப்பா !
பந்தளத்து தளபதியே வரணும் ஐயப்பா!
கதியுனது திருவடியே சரணம் ஐயப்பா !
கரிமலையின் மேடுதாண்ட வரணும் ஐயப்பா!
குளத்தூரில் பாலகனே சரணம் ஐயப்பா !
கூடிப்புக்ழ் பாடுகிறோம் வரணும் ஐயப்பா!
மலைக்கோயில் சற்குருவே சரணம் ஐயப்பா !
மாநதியாம் பம்மையாடி வரணும் ஐயப்பா!
தைதிங்கள் ஜோதியே சரணம் ஐயப்பா !
தகழியிலே வாழ்பவனே வரணும் ஐயப்பா!
கைதொழுதோம் சபரிமலை சரணம் ஐயப்பா !
கண்கண்ட தெய்வமே மணிகண்டா வரணும் ஐயப்பா!

ஹரிஹர சுதனே மணிகண்ட
திரிபுரன் மகனே ஐயப்பா
வரம் தர வேணும் அச்சுதனோ
சபரிமலை வாசா காந்தமலை ஈசா
நீவிமலை தேவா கரிமலைக் காவலர்
பந்தளத்து ராசா பதினெட்டு தத்துவ நாதா
புலிவாகன புரனே அருள்வாரித் தரவேணும் ஐயப்பா

- பாலசூரியன்

காந்தமலை அருகே ஏகாந்தமாய் அமர்நா திருவுருவே!
சாந்த முகம் பிறரை சார்ந்திழுக்கும் எழில்
காந்தமாய் அமர்ந்த கோவில்
நேர்ந்த பக்தர் குழு ஏந்திவரும் துன்பச்சுமை
இறக்கும் இடம் நிலம்பிறக்கும் தடம் உன் அருளால்

நாமாவளிகள்

அத்தியாயம் II

மானச பஜரே குரு சரணம்
துஸ்தா பவ சாகர தரணம்
குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு
குரு தேவோ மஹேல் வர
குரு ஸாஹாத் பரப்ரஹ்மா தஸ்மை
ஸ்ரீ குருவே நமா

கணேஸ்வரா கஜ முகேஸ்வரா
காருண்ய லாவண்ய விக்வேஸ்வரா (கணே)
சங்கட ஹரணா கஜானனா
சங்கரி புத்ரா கபானனா (2)

கணேச சரணம் பரம பாவனம் சத்ய ஸாயினம்
- கஜானனம்
நித்தியஸ்மரணம் பரம பாவனம் சத்ய ஸாயினம்
- கஜானனம்
சற்குரு சரணம் பரம பாவனம் சத்ய ஸாயினம்
- கஜானனம்
பவபய ஹரணம் பரம பாவனம் சத்ய ஸாயினம்
- கஜானனம்

சுப்ரமண்யம் சுப்ரமண்யம்
சண்முகநாதா சுப்ரமண்யம்
சுப்ரமண்யம் சுப்ரமண்யம்
சண்முகநாதா சுப்ரமண்யம்
சிவ சிவ சிவ சிவ சுப்ரமண்யம்
ஹர ஹர ஹர ஹர சுப்ரமண்யம்
சிவ சிவ ஹர ஹர சுப்ரமண்யம்
குரு சரவண பவ சுப்ரமண்யம்
சிவ சிவ ஹர ஹர சுப்ரமண்யம்
சுப்ரமண்யம் மாம்பாஹி
சுவாமி நாதா மாம்பாஹி
சம்புகுமாரா மாம்பாஹி
சரவண பவசுக மாம்பாஹி
சண்முக நாதா மாம்பாஹி
சாயி நாதா மாம்பாஹி

தணிகை முருகன் தங்கத்தேரில் பவனி வருகிறாள்
தண்ணருளை வாரி வழங்கும் இறைவன் வருகிறான்

(தணிகை)

அப்பனுக்கு பாடம் சொன்ன அழகன் வருகிறான்
அருள் சுரக்கும் தென்பழனி நாதன் வருகிறான்
சாயி நாதன் வருகிறான் சாயி நாதன் வருகிறான்

(தணிக்கை)

தென் பழனி நாதனுக்கு அரகரோகரா
ஏறுமயில் வேலனுக்கு அரகரோகரா
அரகரோகரா முருகா அரகரோகரா
அரகரோகரா சண்முகா அரகரோகரா
சுவாமி மலை நாதனுக்கு அரகரோகரா
திருச்செந்தூர் வேலனுக்கு அரகரோகரா
பர்த்திபுரி நாதனுக்கு அரகரோகரா
சக்தி வடிவேலுக்கு அரகரோகரா.

பழனி முருகா வேல் முருகா
சரணம் சரணம் வேல் முருகா
கணபதி சோதரா வேல் முருகா
கார்த்திகேயா வேல் முருகா
சுப்ரமண்யா வேல் முருகா
அரகரோஹரா முருகா அரகரோஹரா
அரகரோஹரா அரகரோஹரா அரகரோஹரா

மரகத மயில் மீது வேல் தாங்கும் முருகா
மாலயன் காணாத ஜோதியின் பாலகா
மாறாத கருணை எமக்கருள் கந்தா
ஓம் முருகா ஞான வேல் முருகா

மரகத மயில் மேல் வரும் முருகா
ஹர ஹர சிவ சிவ ஆறுமுகவா
சரவண பவனே சண்முகனே
வரந்தர வா வா என் முன்னே
அரவணி சிவனார் அருள் பாலா
பரம பதம் அருள் பரம் தயாளா (2)
முருகா சரணம் முருகா சரணம்
முருகா முருகா முருகா
புள்ளி மயிலோனே முருகா சரணம்

வள்ளி மணாளனே முருகா சரணம்
 சேவற் கொடுயோனே முருகா சரணம்
 சேவடி காப்பவனே முருகா சரணம்
 ஐங்கர சோதரனே முருகா சரணம்
 ஐயங்களைத் தீர்ப்பவனே முருகா சரணம்
 ஓம் சரவணனே முருகா சரணம்
 ஓம் சக்தி பாலகனே முருகா சரணம்

குரு

அந்தர் ஜோதி நமோ பரமாத்ம ஜோதி நமோ
 அகண்ட ஜோதி நமோ மம ஜுவன் ஜோதி நமோ
 அந்தர் யாமி நமோ சத்குரு சாயி நமோ - அந்தர்

குரு ப்ரஹ்மா குரு விஷ்ணு குரு தேவோ மகேஸ்வரா
 ஜெய தேவா குருதேவா ஜெய சத்குரு ஸாயீஸ்வரா

ஜெய் ஜெய் ஜெய் கருணாகரா
 ஜெய் ஜெய் ஜெய் அகிலேஸ்வரா
 ஜெய் ஜெய் ஜெய் ஜெகதீஸ்வரா
 ஜெய் ஜெய் ஜெய் சாயீஸ்வரா

குருமஹிமா காவோ (3)
 சத்குரு ஸாயி நந்த குரு
 பிரம்மானந்த நந்த குரு
 சர்வ தர்ம சத்ய ஸாயி குரு
 ஸாயி குரு சத்ய ஸாயி குரு
 குருகே வாணி காவோ

ஜெய ஜெய ஜெய ஹே கஜானனா
 கஜானனா ஹே கஜானனா
 பார்வதி நந்தன கஜானனா
 பசுபதி தனயா கஜானனா
 பாஹி பூஜ்ய தேவா கஜானனா

ஜெய் கணராயா ஸ்ரீ கணராயா
 ஜெய கணராயா ஸ்ரீ கணராயா
 மங்கள மூர்த்தி மோர்யா
 சித்தி விநாயக மங்கள தாதா

ஹஸ்த விநாயக மங்கள நாயக
மங்கள மூர்த்தி மோர்யா - ஜெய் கணராயா
சிந்தூர வதனா பங்கஜ ரமணா
கணபதி பக்த மூர்யா
மங்கள மூர்த்தி மூர்யா

ஜெய கணநாதா ப்ரதம வந்தனா
மங்கள மூர்த்தி முத்தி ப்ரதாதா
ஓங்கார ரூபா விக்னா விநாசா
லம்போதரா ஜெய விக்னேஸ்வரா
நமோஸ்துதே நமோஸ்துதே

ஜெய கணேச ஜெய மங்கள தாதா
வந்தே சரஸ்வதி சாயி மாதா
மூஷிக வாகன ஸ்ரீ கண நாதா
விக்ன விநாசக பாக்ய விதாதா
வந்தே சரஸ்வது சாயி மாதா (ஜெயகணேசா)

ஜய ஜய கிரீஜா பால கஜானனா
ஜய சிவ சங்கர பார்வதி நந்தனா
விக்ன விநாசக விஜய கஜானனா
சரவண சேவித கமுக கஜானனா
தவபத சரணம் சரணம் கஜானனா

ஹே கஸவதனா ஹே கஜானனா
கௌரி சுப சிவ பார்வதி நந்தன
விக்ன ஹரா கணநாதா
ஹே கஜவதனா ஹே கஜானனா
மோதகப்பிரியா சிந்தூர வதனா
துக்க ஹரா சுக தாதா
கஜவதனா ஹே கஜானனா

பகவான் ஸ்ரீ ஸத்ய ஸாயி பாபா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம்	ஸ்ரீ	பகவான்	ஸத்ய ஸாயி பாபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸத்ய ஸ்வரூபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸத்ய தர்ம பராயணாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	வரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸத் புருஷாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸத்ய குணாத்மனே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸாது வர்த்தனாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸாது ஜன போஷணாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வக்ஞாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ ஜன ப்ரியாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ சக்தி மூர்த்தயே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸாவேசாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வாந்தர்யாமினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	மஹிமாத்மனே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	மஹேச்வர ஸ்வரூபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பர்த்தி கிரோமோத்பவாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பர்த்தி ஸோத்ர நிவாஸினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	யச காய சீரடி வாஸினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஜோடி ஆதிபள்ளி ஸோமப்பாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பாரத்வாஜ ரிஷி கோத்ராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த வத்ஸலாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அபாந்தராத்மனே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அவதார மூர்த்தியே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ பய நிவாரினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆபஸ்தம் பஸஜுத்ராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அபயப்ர தாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ரத்னாகர வம்சோத்பவாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சீரடி ஸாயி அபேத சக்தத்யாவதாராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சங்கராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சீரடி ஸாயி மூர்த்தயே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	த்வாரகா மாயி வாஸினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சித்ராவதீ தட புட்டபர்த்தி விஹாரினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சக்தி ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சரணாகத த்ராணாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆனந்தாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆனந்த தாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆர்த்த த்ராண பராயணாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆநாத நாதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அஸஹாய ஸஹாயாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	லோக நாதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	தீன ஜன போஷணாய நம

ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	மூர்த்தி த்ரய ஸ்வரூபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	முக்தி ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	கலுஷ விதாராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	கருணா கராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வா தாராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ ஹ்ருத் வாஸினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ புண்ய பல ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ பாப ஸாயகராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ ரோக நிவாரினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ பாத ஹராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அனந்த நு த கர்த்ருணே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆதி புருஷாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆதி சக்தயே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அபரூப சக்தினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அவ்யக்த ரூபினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	காமக்ரோத த்வம்ஸினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	கனகாம்பர தாரினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அத்புத சர்யாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆபத் பாந்தவாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ப்ரேமாத்மனே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ப்ரேம மூர்த்தயே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ப்ரேம பரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ப்ரியாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த ப்ரியாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த மந்தாராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த ஜன ஹ்ருதய விஹாராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த ஜன ஹ்ருதயாலய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த பராதீனாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்த ஞான ப்ரதீபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பக்தி ஞான ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸஜுக்ஞான மார்க்க தர்சகாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஞானஸ்வ ரூபரூபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	கீதா போதகாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஞான ஸித்திதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸஜுந்தர ரூபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	புண்ய புருஷாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	பல ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	புருஷோத்தமாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	புராண புருஷாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அதீதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	காலாத்தாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸித்தி ரூபாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸித்த ஸங்கல்பாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆரோக்கிய ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	அன்ன வஸ்தர தாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸம்ஸார துகஷயயகராய நம

ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வாபீஷ்ட் ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	கல்யாண குணாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	கர்மத்வம்ஸினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸாது மானஸ சோபிதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வமத ஸம்மதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸாது மானஸ பரிசோதகரய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸாதகானுக்ரஹ வழ வ்ரு ப்ரதிஷ்டாபகாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸகல ஸம்சய ஹராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸகல த்தவ போதகாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	யோகீச்வராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	யோகீந்த்ர வந்திதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ மங்கள கராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸர்வ ஸித்தி ப்ரதாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆபந்நிவாரினே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஆர்த்தி ஹராய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	சாந்த மூர்த்தயே நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸாயி	ஸஜ்ஜலப ப்ரஸன்னாய நம
ஓம்	ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ஸ்ரீ	பகவான் ஸத்ய ஸாயி பாபாய நம

மங்களம்! மங்களம்! மங்களம்!

உங்கள் இருதயத்திலும் பிரபஞ்சத்தின் இருதயத்திலும் மீளலித்துக் கொண்டிருக்கும் அனாகத பிரணவத்தைச் செவிமடுங்கள்.

- பாபா

காரணம், காரியம், கர்மம், தலைவிதி என்னும் சக்கரத்தையும் அதை சரி செய்யும் தர்மச் சக்கரத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருங்கள்.

- பாபா

கசப்புக்களெல்லாவற்றையும் புனித அக்கினியில் ஆகுதி அளித்து உயர்ந்து ஒங்கி தெய்வமாக வெளிவந்து விடுங்கள்.

- பாபா

நான் என்னும் உணர்வை செம்மையாக குறுக்கே அறுத்து அமரத்துவத்தைப் பெறும் வகையில் உள்ளங்காரம் நிலுவையில் மடியட்டும்

-பாபா

பிறையை விட்டு ஒருபோதும் அசையா நிற்கும் நட்சத்திரத்தைப் போல மாறாத நம்பிக்கையில் என்றும் நிலைத்திருங்கள்.

- பாபா

எவரை முஸ்லிம்கள் அல்லா என்று போற்றி வழிபடுகிறார்களோ எவரை கிறிஸ்தவர்கள் ஜெஹோவா அல்லது பரமண்டலத்திலிருக்கும் பிதா என்று போற்றி வழிபடுகிறார்களோ

எவரை வைஷ்ணவர்கள் விஷ்ணு என்று போற்றி
வழிபடுகிறார்களோ

எவர் அவர்களின் பல்வேறு பிரார்த்தனைகளையும் வழங்கி
அவர்களுக்கு சொர்க்கம், ஆயுள், சுபீட்சம், சந்தோஷம்
என்பவற்றைக் கொடுக்கிறாரோ

அந்தக் கடவுளொருவரே எல்லோருடைய கடவுள்

- பாபா

நாமாவளிகள்

அல்லா கஹோ ஈஸ்வர கஹோ
புத்தநானக் மஹா வீர கஹோ
இயேசுபிதா ஜோராஷ்ட்ர கஹோ
சீரடிசாயி பர்த்தி சாயி கஹோ
இயேசுநானக் வோ ஹீநாம் பர்மான கஹோ

அல்லா அல்லா கரோ புகார்
சர்வதர்மகீஜெய் ஜெய் கார்
சத்ய சாயி கீஜெய் ஜெய் கார்
ராமகிருஷ்ண கீஜெய் ஜெய் கார்
இயேசுபிதா கீஜெய் ஜெய் கார்
மஹாவீர கீஜெய் ஜெய் கார்
குருநானக்ஜி கீஜெய் ஜெய் கார்
ஜோராஷ்ட்ரா கீஜெய் ஜெய் கார்

அல்லா ஈஸ்வர தூ
இயேசுபுத்த ப்ரபு தூ
ஜோராஷ்ட்ர மஹாவீர தூ
சாயி ராம தூ சாயி கிருஷ்ண தூ
சர்வதர்மப்ரபு தூ
சத்ய சாயி ப்ரபு தூ
த்ரேதா யுகமே ராமப் ப்ரபு தூ
துவாபர யுகமே க்ருஷ்ண ப்ரபு தூ
கலியுகமே சாயி ப்ரபு தூ
சர்வதர்மப்ரபு தூ சத்ய சாயி ப்ரபு தூ
ஆன்மா தேடும் ஆனந்தா போற்றி
அகிலம் போற்றும் ஆண்டவா போற்றி
பலவினை தீர்க்கும் பகலவா போற்றி
பரிஷுடன் காக்கும் பரமா போற்றி
வானமும் பூமியும் தந்தவா போற்றி
ஞானமாய் அமைந்த நாதனே போற்றி
துன்பமும் துயரமும் துடைப்பவ போற்றி
சாயியே கருணை கடவுளே போற்றி

நவக்கிரகங்களின் அருள்வழி

சூரியன், சோமன், செவ்வாய்,
சொற்புதன், வியாழன், வெள்ளி
காரியும் இராகு, கேது
கடவுளர், ஒன்பனாமத்
தாரியில் சக்கரத்தைத்
தரித்திரர் பூசித்தாலும்
பாரினில் புத்திரருண்டாம்
பாக்கியம் நல்கும் தானே!

சூரியனருள் வழி

காசினி யிருளை நீக்கும்
கதிர் ஒளி ஆகி எங்கும்
பூசனை உலகோர் போற்றப்
புசிப்போடு சுகத்தை நல்கும்
வாசி ஏழுடைய தேர் மேல்
மகாகிரி வலமாய் வந்த
தேசிகா எனை ரட்சிப்பாய்
செங்கதிரவனே போற்றி!

சந்திரனது அருள் வழி

அலைகடல் அதனில் நின்றும்
அன்று வந்து உதித்த போது
கலைவனர் திங்களாகிக்
கடவுளர் எவரும் ஏத்தும்
சிலைமுதல் உமையாள் பங்கள்
செஞ்சடைப் பிறையாய் மேரு
மலை வலமாய் வந்த
மதியமே போற்றி போற்றி

செவ்வாய் அருள் வழி

வசனநல் தைர்யத் தோடு
மன்னவர் சபையில் வார்த்தை
புசபல பராக்ர மங்கள்
போர்தனில் வெற்றி ஆண்மை
நிசமுடன் அவரவர்க்கு
நீள் நிலம் தனில் அளிக்கும்
குசன் நிலமகனாம் செவ்வாய்
குரைகழல் போற்றி போற்றி

புதனது அருள் வற

மதன நூல் முதல் நான்கு
மறை புகல் கல்வி ஞானம்
விதமுடன் அவரவர்க்கு
விஞ்சைகள் அருள்வோன் திங்கா
சுதன் பசு பாக் பாக்கியம்
சுகம் பல கொடுக்க வல்லான்
புதன் கவி புலவன் சீர் மால்
பொன்னடி போற்றி போற்றி

குருவினருள் வற

மறைமிகு கலை நூலில் வல்லோன்
வானவர்க்கு அரசன் மந்திரி
நறை சொரி கற்பகப்பொன்
நாட்டினுக் கதிபனாகி
நிறை தனம் சிவிகை மண்ணில்
நீடு போகத்தை நல்கும்
இறையவன் குரு வியாழன்
இருமலர்ப்பாதம் போற்றி

சுக்கிரனருள் வற

மூர்க்கவான் சூரன் வாணன்
முதலினோர் குருவாய் வையகம்
காக்கவான் மழை பெய்விக்கும்
கவிமகன் கனகம் ஈவோன்
தீர்க்கவா னவர்கள் போற்றச்
செத்தவர் தமை எழுப்பும்
பார்க்கவன் சுக்கிரன் தன்
பாத பங்கயங்கள் போற்றி

சனியகவானருள் வற

முனிவர்கள் தேவ ரேமும்
மூர்த்திகள் முதலி னார்கள்
மனிதர்கள் வாழ்வும் உன்றன்
மகிமையது அல்லால் உண்டோ!
கனிவுள தெய்வம் நீயே
கதிர்சேயே காகம் ஏறுஞ்
சனியனே உனைத் துதிப்பேன்
தமியேனிற் கருள் செய்வாயோ!

இராகுவினருள் வற

வாகுசேர் நெடுமான் முன்னம்
வானவர்க்கு அமுதம் ஈயப்
போகும் அக்காலை உன்றன்
புணர்ப்பினால் சிரமே அற்றுப்
பாகுசேர் மொழியன் பங்கள்
பரன் கையில் மீண்டும் பெற்ற
ராகுவே உனைத் துதிப்பேன்
ரட்சிப்பாய், ரட்சிப்பாயே!

கேதுவின் அருள்வற

பொன்னையின் னுரத்தில் கொண்டோன்
புலவர்தம் பொருட்டால் ஆழி
தன்னையே கடந் துமுன்னம்
தண் அமுது அளிக்கல் உற்ற
பிள்ளை நின் கரவால் உண்ட
பெட்பினில் சிரம் பெற்று உயர்ந்தாய்
என்னையாள் கேதுவே! இவ்
விருநிலம் போற்றத் தானே!

நவக்கிரகங்களின் அருள்பெற கோயிலுள்ள நவக்கிரக
மூலஸ்தானத்திற்குச் சென்று மேலே குறிப்பிட்ட பாடல்களைப்
பாடி ஒன்பது தடவைகள் சுற்றி ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும் கற்பூர
தீபம் காட்டி வழிபட வேண்டும்

இதனால் கிரகங்களின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி
வாழ்க்கையில் குறைபாடுகள் சற்று நீங்குவதற்கு வாய்ப்புகள்
ஏற்படும்.

நவக்கிரக வழிபாடு செய்வதால் உடல் நலம் சிறக்கவும்
பொருள் நலம் சிறக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்பது

- ஆன்றோர் வாக்கு!

நவக்ரஹ அஷ்டோத்திர சத நாமவளி

கூரியன்

ஓம் மித்ரா நம
ஓம் ஸஜூர்யாய நம
ஓம் பனவே நம
ஓம் ககாய நம
ஓம் பூஷ்ணே நம
ஓம் ஹிரண்யகர்ப்பாய நம
ஓம் மரீசயே நம
ஓம் ஆதித்யாய நம
ஓம் ஸவித்ரே நம
ஓம் அர்காய நம
ஓம் பாஸ்கராய நம
ஸ்தோத்ரம்
ஜபாகு சும சங்காஸம்
காஸ்ய பேயம் மகாத்யுதிம்
தமோரிம் சர்வ பாபக்னம்
ப்ரண தோஸ்மி திவாகரம்

சந்திரன்

ஓம் ஸ்ரீ மதே நம
ஓம் சசிதராய நம
ஓம் சந்த்ராய நம
ஓம் தாராதீசாய நம
ஓம் நிசாகராய நம
ஓம் ஸுகதாநிதயே நம
ஓம் ஸதாரத்யாய நம
ஓம் ஸத்பதயே நம
ஓம் ஸாது பூஜிதாய நம
ஓம் வீராய நம
ஓம் ஜயோத்யோகாய நம
ஓம் ஜயோதிச்சக்ரபஜவர் தகாய நம
ஸ்தோத்ரம்
ததி ஸங்க் துஷா ராபம்
ததி ஸங்க் துஷா ராபம்
ஷிரோ தார்ணவ சம்பவம்
நமாமி சசி நம் ஸோமம்
ஸம் போர் மகுட பூஷணம்

குஜன் (செவ்வாய்)

ஓம் ஹீமஸ்தாப நம
ஓம் மஹாபாகாய நம
ஓம் மங்களாய் நம
ஓம் மங்கள பரதாய நம
ஓம் மஹா வீராய நம
ஓம் மஹா சூராய நம
ஓம் மஹா பல பராக்ரமாய நம
ஓம் மஹா ரௌதத்ராய நம
ஓம் பஹுபத்த்ராய நம
ஓம் மானன்னயா நம
ஓம் தயாகராய நம
ஓம் மானதாய நம
ஸ்தோத்ரம்
தரணீ கர்ப்ப ஸம்பூதம்
வித்யுந் காந்தி ஸமப்ரபம்
குமாரம் சதி ஹஸ்தம்ச
மங்களம் ப்ரணமாம் யஹம்

புதன்

ஓம் புதாய நம
ஓம் புதர்பர்சிதாய நம
ஓம் ஸௌம்யாய நம
ஓம் ஸௌம்ய சித்தாய நம
ஓம் சுப்ரதாய நம
ஓம் ஸௌம்ய சித்தாய நம
ஓம் சுபப்ரதாய நம
ஓம் த்ருடவ்ரதாய நம
ஓம் த்ருடபலாய நம
ஓம் ப்ருதிஜாலப் போதகாய நம
ஓம் ஸத்யவஸே நம
ஓம் ப்ரேயஸாம் பதயே நம
ஓம் அவ்ய யாய நம
ஸ்தோத்ரம்
ப்ரியங்கு கலிகா ஸ்யாமம்
ரூபேனாப்ரதிமம் பூதம்
ஸௌம்யம் ஸௌம்ய குணோபேதம்
தம்பூதம் ப்ரணமாம் யஹம்

குரு

ஓம் ஸ்ரீ குருவே நம
ஓம் குணாகராய நம
ஓம் கோப்த்ரே நம

ஒம் கோசராய நம
 ஒம் கோபதிப்ரியாய நம
 ஒம் குணினே நம
 ஒம் குணவதாம்ச்ரேஷ்டாய நம
 ஒம் குருணாம் நம
 ஒம் ஆங்கீர ஸாய நம
 ஒம் ஜேத் ரே நம
 ஒம் ஐயந்தாய நம
 ஒம் ஐயந்தாய குரு நம
 ஸ்தோத்ரம்
 தேவா நாகும்சரிழீணாஞ்ச
 தேவானாஞ்சரி ழீனாநஞ்ச
 குரும் காஞ்சத ஸந்நிபம்
 புத்தி பூதம் த்ரிலோ கேஷம்
 தம் நமாமி ப்ருஹஷ்பதிம்

சுக்ரன்

ஒம் சுக்ராய நம
 ஒம் சசயே நம
 ஒம் சுபகுணாய நம
 ஒம் சுபதாய நம
 ஒம் சுபலஹணாய நம
 ஒம் சோபனாஹாய நம
 ஒம் சுப்ரவாஹாய நம
 ஒம் சுத்தஸ்படி கபாஸ்வராய நம
 ஒம் தீனார்திஹராய நம
 ஒம் தைத்யகுரவே நம
 ஒம் பார்கவாய நம
 ஒம் காவ்யாஸக்தாய நம
 ஸ்தோத்ரம்
 ஹிம் குந்தம்ருணா லாபம்
 தைத்யாநாம் பரமம் குரு
 ஸர்வஸாஸ்த்ர ப்ர உக்தாரம்
 பார்கவப் ப்ரணமாம் யஹம்

சனி

ஒம் சனைச்சராய நம
 ஒம் சாந்தாய நம
 ஒம் ஸாவாபீஷ்ட ப்ரதாயினே நம
 ஒம் சரண் யாய நம
 ஒம் வரண் யாய நம
 ஒம் ஸர்வே சாய நம
 ஒம் ஸௌம் பாய நம
 ஒம் ஸஜூரலோகஷஹாரினே நம

ஒம் ஸஜுகாஸனோபவிஷ்டாய நம
 ஒம் ஸஜுந்தராய நம
 ஒம் மந்தாய நம
 ஸ்தோத்ரம்
 நிலாஞ்ஜத ஸமா பாஸம்
 ரவி புத்ரம் யமாக் ரஜம்
 சாயா மார்த் தாண்ட ஸம்பூத
 தம் நமாமி ஸநெஸ்ரம்

ராஹு (சு)

ஒம் ராஹவே நம
 ஒம் ஸைம்ஷிகாய நம
 ஒம் விதுந்து தாய நம
 ஒம் ஸஜுரசத்ரவே நம
 ஒம் தமஸே நம
 ஒம் பணி னேநம
 ஒம் கார்கயாயனாய நம
 ஒம் நீலஜி முதஸங்காசாய நம
 ஒம் சதுர்பு ஜாய நம
 ஒம் கட்க கேடகதாரினே நம
 ஒம் வரதாயக ஹஸ்தாய நம
 ஒம் க்ருஷ்ணத் வஜபதாகவதே நம
 ஸ்தோத்ரம்
 அர்த்த காயம் மகா வீர்யம்
 சந்த் ராதித்ய விமர்த நம்
 ஸிம் ஹியா கர்ப்ப ஸம்பூத
 தம் ராஹீம் ப்ரணமாம் யஹம்

கேது

ஒம் கேதுவே நம
 ஒம் ஸ்தூலசிரஜே நம
 ஒம் சிரோமாத்ராய நம
 ஒம் த்வஜாக்குதயே நம
 ஒம் ஸிம் ஹிகாஸஜூரிகர்ப் சம்பவாய நம
 ஒம் மஹா பீதிகராய நம
 ஒம் சித்ரவர்ணாய நம
 ஒம் ஸ்ரீ பிங்களா ஹாய நம
 ஒம் புல்ல தூமஸ காசாய நம
 ஒம் தீஷ்ண தம்ஷ்ட்ராய நம
 ஒம் மஹோரகாய நம
 ஸ்தோத்ரம்
 பலாஸ புஷ்ப ஸங்காஸ
 தாரகா க்ரஹ மஸ்தகம்
 கௌத்ரம் ரௌத்ராத் மகம் கோரம்
 தம் கேதும் ப்ரணமாம் யஹம்

வாழ்விற்குரிய சிந்தனைகள்

1. எந்த ஒருவரையும் செய்கையாலோ, சொல்லாலோ, ஏன் சிந்தனையாலோ நோகச் செய்வதை தவிர்க்க வேண்டும்
2. எங்கிருந்தாலும் அமைதியைப் பேணுங்கள். அன்பானது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதல்ல. அன்பினால் நாம் ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும். அன்பாகப் பேசி மற்றவர்களின் குற்றங்களை அன்பினால் திருத்த வேண்டும். அன்பு மனமே எல்லாவற்றையும் திருத்தவல்லது.
3. யாராவது மற்றரைப் பற்றித் தவறாகப் பேசினால் அந்த இடத்திலேயே நிற்காதே.
4. தீயதைப் பார்க்காதே நல்லதையே பார்.
தீயதைக் கேட்காதே நல்லதையே கேள்.
தீயதை நினைக்காதே நல்லதையே நினை.
தீயதைச் செய்யாதே நல்லதையே செய்.
இதுதான் கடவுளை அடைய வழி.
5. சொல், செயல், பார்வை, எண்ணங்கள் தீயவையாக இருந்தால் அது ஒருவனை இழிநிலைக்குக் கொண்டு செல்லும்.
6. எமது துன்பங்களுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் நாம் தான் காரணமாகின்றோம்.
7. தன்னை உணர்தலுக்கு முதலில் தன்னைத்தானே திருத்திக் கொள்ள முயலவேண்டும். சுயகட்டுப்பாட்டு-க்காக சுயதண்டனை கொடுப்பதில் தவறவில்லை.
8. மனிதன் நம்பிக்கையுடன் வாழவேண்டும். அச்சத்துடன் வாழக்கூடாது.
9. நேரத்தை வீணாக்காதே. காலம் காலத்தையும் கடந்தது.
10. பிறர் செய்வதில் எது உனக்குப் பிடிக்கவில்லையோ, அதை நீ மற்றவர்களுக்கு செய்யாதே.
11. தைரியம் எண்ணற்ற எதிரிகளை வென்றுவிடும்.

12. சோகத்தை மேகமென நினை. வாழ்க்கை வானமாக மாறும்.
13. எங்கு எதிர்ப்புகள் அதிகமோ அங்குதான் ஏமாற்றங்கள் அதிகம்.
14. உலகில் உன்னைவிட அதிக கஷ்டப்படுவோர் உள்ளார் என்பதை நீ உணர்வாயானால் எனது கஷ்டம் பெரிதல்ல.
15. தேவைக்குப் போதுமான செல்வம் உன்னைச் சுமக்கும். தேவைக்கு அதிகமான செல்வம் உனக்குச் சுமையாகும்.
16. நெஞ்சில் குற்றமுள்ளவனுக்கு ஒவ்வொரு கண்ணும் தன்னையே பார்ப்பது போல் தோன்றும்.
17. இருளில் பயப்படும் குழந்தையைவிட வெளிச்சத்தில் பயப்படும் மனிதன் மோசமானவன்.
18. அளவோடு பேசுவன் அறிஞனாகிறான்.
19. ஏழ்மையிலும் நேர்மை, கோபத்திலும் பொறுமை, தோல்வியிலும் விடாமுயற்சி, வறுமையிலும் பரோபகாரம், துன்பத்திலும் தைரியம், செல்வத்திலும் எளிமை, பதவியிலும் பணிவு இவ் ஏழு குணங்களும் ஒரு மனிதனுக்கு இருந்தால் அவன் பூரண மனிதன்.
20. அகங்காரத்தை அகற்றிவிட்டால் நீ அனைவருக்கும் பிரியமானவனாகின்றாய். நீ கோபத்தை வென்றால் கவலையிலிருந்து விடுபடுகிறாய். ஆசைகளை அடக்கிக் கொண்டு டால் நீ செழுமையானவனாகின்றாய். பேராசையை வென்றால் நீ இன்பமடைகின்றாய்.
21. மனிதன் அனைத்தையும் வென்றுவிட்டான். ஆனால் தன்னைத்தானே வெற்றி கொள்ளவில்லை.
22.
 - அன்னதானத்தை காட்டிலும் சிறந்த தானம் இல்லை.
 - பெற்றோரைக் காட்டிலும் சிறந்த தெய்வங்கள் இல்லை.
 - நல்லோரின் ஸ்நேகத்தை காட்டிலும் மகத்தான லாபம் இல்லை
 - கோபத்தைக் காட்டிலும் மகாவிரோதி கிடையாது
 - தரணயில் கீர்த்தியைக் காட்டிலும் சிறந்த செல்வம் இல்லை.

உறவுகள் மேம்பட.....

குடும்பத்திலும் சரி அலுவலகத்திலும் சரி
மனித உறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவும்
ஏற்பட்ட விரிசல்கள் மேலும் விரிதாசாமல் இருக்க.....

- ✗ நானே பெரியவன், நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை (Ego) விடுங்கள்.
- ✗ அர்த்தமில்லாமலும் பின்விளைவு அறியாமலும் பேசிக்-
கொண்டிருப்பதை விடுங்கள். (Loose talks)
- ✗ எந்த விஷயத்தையும் பிரச்சினையையும் நாதுக்காக
கையாளுங்கள்.(Diplomacy). விட்டுக் கொடுங்கள்
(Compromise)
- ✗ சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களைச் சகித்துத்தான் ஆக
வேண்டும் என்று உணருங்கள். (Tolerance)
- ✗ நீங்கள் சொன்னதே சரி. செய்ததே சரி என்று வாதா-
டாதீர்கள்.(Adamant Argument) குறுகிய மனப்பான்மை-
யை விட்டொழியுங்கள்.(Narrow Mindedness)
- ✗ உண்மை எது பொய் எது என்று விசாரிக்காமல் இங்கே
கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும், அங்கே கேட்டதை
இங்கே சொல்வதையும் விடுங்கள். (Carrying Tales)
- ✗ மற்றவர்களை விட உங்களையே எப்போதும் உயர்த்தி
நினைத்து கர்வப்படாதீர்கள். (Superiority Complex)
- ✗ அளவுக்கதிகமாய் தேவைக்கதிகமாய் ஆசைப்படாதீர்கள்.
(Over expectation)
- ✗ எல்லோரிடத்திலும் எல்லா விஷயங்களையும் அவர்களுக்கு
சம்பந்தம் உண்டோ இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிரு-
க்காதீர்கள்.

- ✎ அற்ப விஷயங்களை பெரிதுபடுத்தாதீர்கள்.
- ✎ உங்கள் கருத்துக்களில் உடும்புப்பிடியாய் இல்லாமல், கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள்.(Flexibility)
- ✎ மற்றவர் கருத்துக்களை, செயல்களை, நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். (Misunderstanding)
- ✎ மற்றவர்களுக்குரிய மரியாதையைக் காட்டவும் இனிய இதமான சொற்களைப் பயன்படுத்தவும் தவறாதீர்கள். (Courtesy)
- ✎ புன்முறுவல் காட்டவும் சிற்சில அன்புச் சொற்களைச் சொல்லவும் கூட நேரமில்லாதது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.
- ✎ பேச்சிலும் நடத்தையிலும் பண்பில்லாத வார்த்தைகளையும் தேவையில்லாத மிடுக்கையும் காட்டுவதைத் தவிர்த்து அடக்கத்தையும் பண்பையும் காட்டுங்கள்.
- ✎ அவ்வப்போது நேரில் சந்தித்து மனம் திறந்து பேசுங்கள்.
- ✎ பிரச்சனைகள் ஏற்படும்போது அடுத்தவர் முதலில் இறங்கிவர வேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சைத்துவக்க முன்வாருங்கள்.

உலகம் உங்களை விரும்ப.....

- விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் வாய் நிறைய எவரையும் வரவேற்று விடுங்கள்.
- பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் புன்னகை உதிர்க்க தவறாதீர்கள்.
- முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் உதவமாட்டேன் என்று சொல்லாதீர்கள்
- மெய்யானாலும் பொய்யானாலும் முதலில் நீங்களாக எதையும் வெளிவிடாதீர்கள்.
- தகுதி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பாராட்டுதலைத் தவிர்க்காதீர்கள்.
- ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கருத்தாக இருந்தாலும் எதிர்வாதம் செய்யாதீர்கள்.
- அரைகுறை நண்பரானாலும் புதிய அறிமுகமாக இருந்தாலும் பண்பாகப் பேசுங்கள்.
- குற்றமென்றாலும் குறை என்றாலும் அதைப் பெரிது படுத்தாதீர்கள்.

சிந்திக்க சில துளிகள்

- தொடங்கிய இடத்தை தெரிந்து கொள்.
- அப்போதுதான் முடிக்கும் இடத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- அன்பு என்பது உன் உள்ளத்திலிருந்தால்
- அறிவு என்பது உன்னை விட்டு அகலாது
- உன் சோம்பேறித்தனம் உன் வாழ்வின் தடைக்கல்லாய் அமையலாம். எச்சரிக்கையாய் இரு.
- உன் அவசரப்பேச்சு உன்னை அனாதரவாக்காமல் பார்த்துக்கொள்.
- ஆர்வம் உடையோர் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவர்.
- அன்பு உடையோர் அன்பைத் தேடுவர்.
- வருங்காலத்தை நினைத்து அஞ்சாதே.
- சென்ற காலத்தை நினைத்து அழாதே
- பெற்றோரின் பாதங்களை விட புனிதமானது உலகில் வேறொன்றுமில்லை.

வாழ்க்கையில் வெற்றியெற

- 1) அன்புகாட்டு ஆனால் அடிமையாகிவிடாதே
- 2) இரக்கங்காட்டு ஆனால் ஏமாந்துவிடாதே
- 3) பணிவாயிரு ஆனால் கோழையாயிராதே
- 4) கண்டிப்பாயிரு ஆனால் கோபப்படாதே
- 5) சிக்கனமாயிரு ஆனால் கஞ்சப்படாதே
- 6) வீரனாய் இரு ஆனால் போக்கிரியாயிராதே
- 7) சுறுசுறுப்பாயிரு ஆனால் பதற்றப்படாதே
- 8) தர்மம் செய் ஆனால் ஆண்டியாகிவிடாதே
- 9) பொருளைத்தேடு ஆனால் பேராசைப்படாதே
- 10) நம்ப நட ஆனால் நம்பி நடவாதே
- 11) உழைப்பை நம்பு ஆனால் கடவுளையும் உன்னைப் பெற்ற தாயையும் மறந்துவிடாதே

ஏழு நற்குணங்கள்

- 1) ஏழ்மையிலும் நேர்மை
- 2) கோபத்திலும் நேர்மை
- 3) தோல்வியிலும் விடாமுயற்சி
- 4) வறுமையிலும் பரோபகாரம்
- 5) துன்பத்திலும் தைரியம்
- 6) செல்வத்திலும் எளிமை

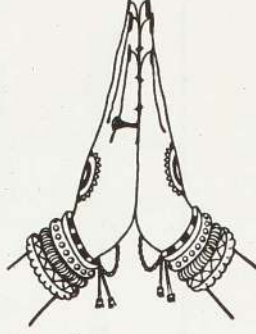
வவுனியா தமிழ்ச் சங்க இசை விழாவின் போது வவுனியா பிரதேச செயலாளர் திரு.அ.சிவபாலசுந்தரம் அவர்களும் அவரது பாரியாரும் மாலையணிவித்தபோது

வவுனியா தமிழ்ச் சங்க இசை விழாவில் மங்கள விளக்கேற்றியபோது

Digitized by Noolaham Foundation.

நன்றி நவிலல்

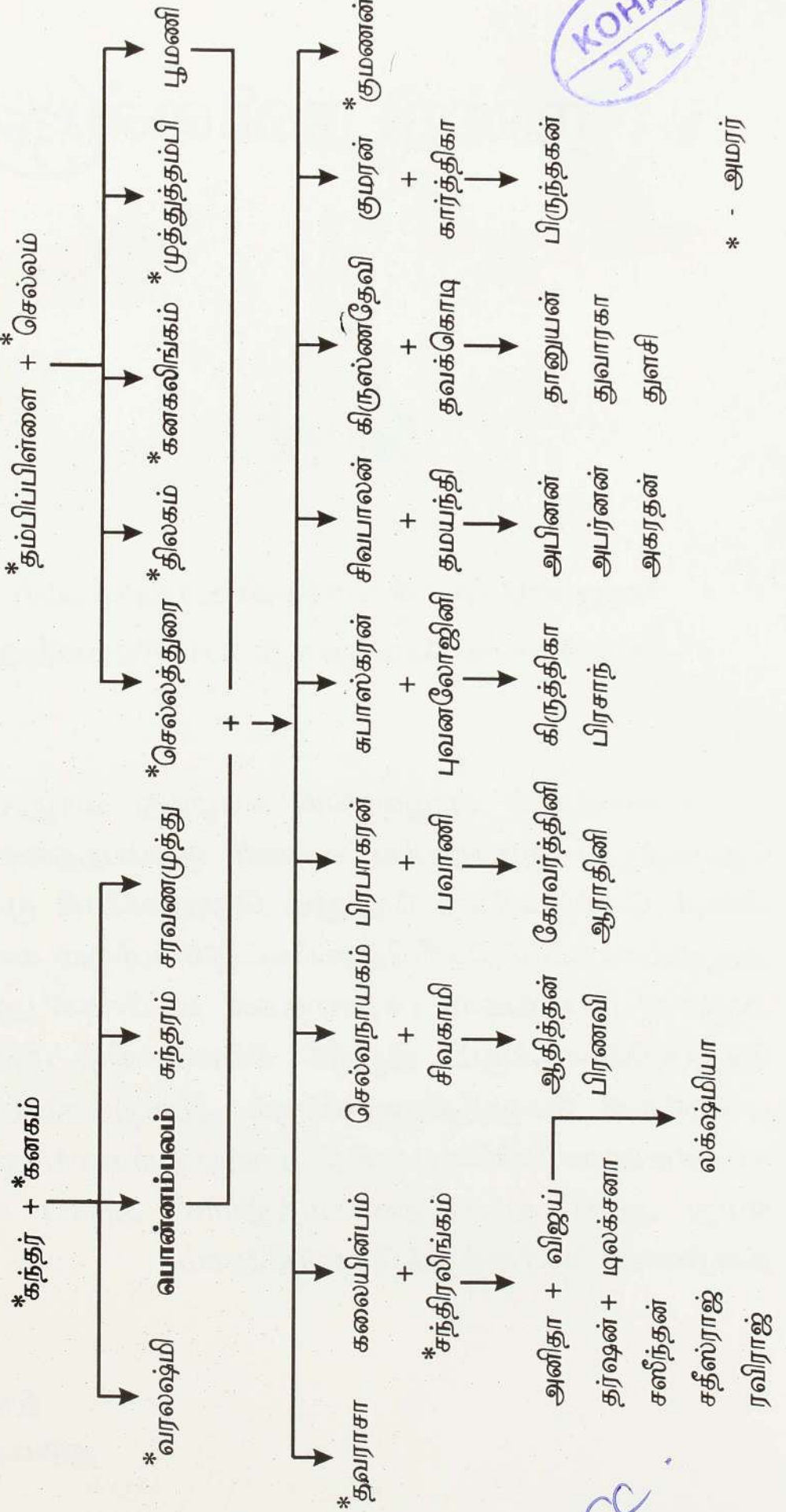

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும்
தெய்வத்துள் ஒருவராகிய எங்கள் குடும்பத்தலைவரின்
பிரிவுச் செய்தியறிந்து நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும்
அனுதாபங்களை தெரிவித்தவர்கட்கும், மற்றும் கண்ணீர்
அஞ்சலி பிரசுரங்கள், பாதாதைகள் வாயிலாக அஞ்சலி
செலுத்தியோருக்கும், இறுதிக் கிரியைகளில் மலர்தூவி
மலரஞ்சலி செலுத்தியவர்கட்கும், இன்று நடந்தேறிய
சபிண்டகரண கிரியைகளில் பங்குபற்றியவர்களுக்கும்
எமது ஆறாத்துயரத்தின் மத்தியில் அன்பு கலந்த
நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

வம்சவிருட்சம்

272529

127950

“அனுபவம் என்பதே அறிவு”

பிறப்பில் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
பிறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
படிப்பெகச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
படித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
அன்பெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
அளித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
பாசம் என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பகிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
மனையாள் சுகமெனில் யாதெனக் கேட்டேன்
மணந்து யாரென இறைவன் பணித்தான்
பிள்ளை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பெற்றுப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
வறுமை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
வாடிப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
இறப்பு என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
இறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்.

ஒவ்வொன்றையும் மனிதன் அனுபவித்து நான்
உணர் வேண்டுமா? அனுபவித்தே நான் அறிவது
வாழ்வெனில் ஆண்டவனை நீ ஏன் எனக் கேட்டேன்.
ஆண்டவன் சற்று அருகில் வந்து
அனுபவம் என்பதே நான் நான் என்றார்.

- கவிஞர் கண்ணதாசன்